Samuel Lawrence
february 13th 1824

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA.

STUDIO JACOBI MOOR, LL.D.

In Academia Glascuensi Litt. Græc. Prof.

SECUNDA EDITIO AMERICANA,

CUM QUIBUSDAM ADJECTIS BREVIBUS, IN USUM TYRONUM JUNIORUM.

CURA GEORGII IRONSIDE, A.M.

NOVI EBORACI:

IMPENSIS T. & J. SWORDS,

160 *Pearl-street.*

1819.

EXCUDEBAT GEORGIUS LONG.

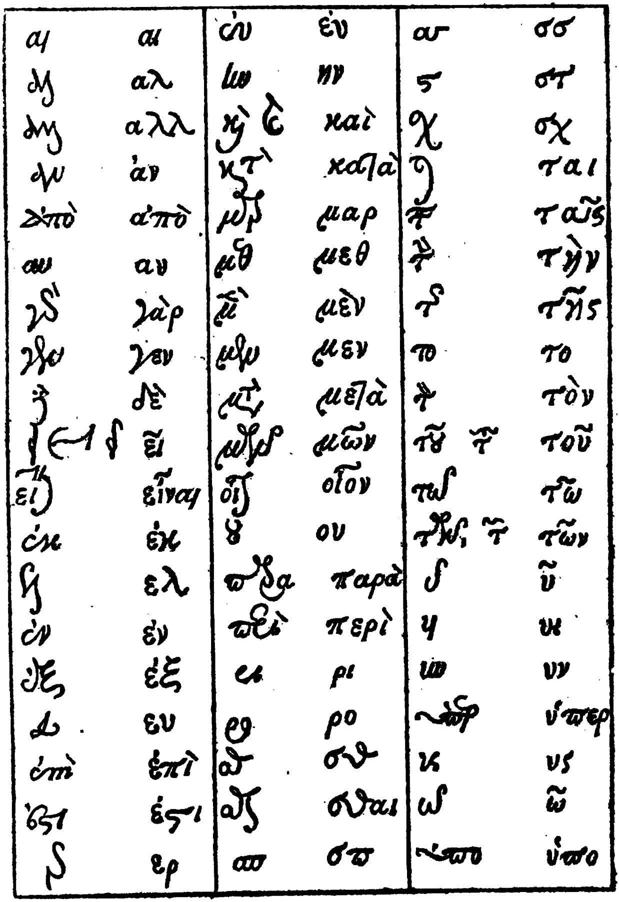
LECTORI S. D.

GEORGIUS IRONSIDE.

Quæ in hacce grammatica Clariss. Vir Jac. Moor imperfecta reliquit, supplere nec audeo nec tentavi. Ut studia tyronum faciliora redderem, paradigmata nominum, cujusque declinationis, cum articulo exhibui; adjectivorum flexionem et paradigmata verborum, utriusque conjugationis, secundum modos et tempora inserui; et quoniam Exercitationes Græcæ Rev. vir. Gul, Neilson maxime meritoque sunt in usu, Syntaxin, perpauculis mutatis, e libro ejus extraxi, et de Dialectis Græcorum ex Grammatica De Port Royal *pauca adjeci. Vale et fruere.*

Dabam Novi Eboraci,
Calend. Junii 1813*tio.*

Literarum Græcarum Nexus et scribendi compendia explicata; ea saltem quæ moræ aliquid Discéntibus inferre possint.

LITERÆ.

Literæ Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	
Α. α.	ἄλφα.	alpha.
Β, β ϐ.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, ϒ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
Ε, ε.	ἐψιλὸν.	epsilon.
Ζ, ζ.	ζῆτα.	zêta.
Η, η.	ἦτα.	êta.
Θ, θ, ϑ.	θῆτα.	thêta.
Ι, ι.	ἰῶτα.	iôta.
Κ, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμβδα.	lambda.
Μ, μ.	μῦ.	my.
Ν, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
Ο, ο.	ὀμικρὸν.	omikron.
Π, π, ϖ.	πῖ.	pi.
Ρ, ϱ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, ς.	σῖγμα.	sigma.
Τ, τ, ⊤.	ταῦ.	tau.
Υ, υ.	ὐψιλὸν.	upsilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.
Χ, χ.	χῖ.	chi.
Ψ, ψ.	ψῖ.	psi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literæ cujusque vis intelligitur ex initiali sono Nominis.

Literæ sunt vel VOCALES vel CONSONANTES.

Vocales septem. Scilicet;

duæ breves, ε, ο.

duæ longæ, η, ω.

tres ancipites, α, ι, υ.

Nimirum; utraque BREVIS habet suam LONGAM.

Anceps, autem, nunc pro Brevi sumitur, nunc pro Longa. Nunc in diversis vocibus, nunc in eâdem. Sic;

α, in πατὴρ, *pater*, pro brevi, semper.*

α, in λαὸς, *populus*, pro longa, semper.

α, in Ἄρης, *Mars*, pro brevi aut longa, scriptoris arbitrio.

Duæ vocales simul enunciatæ, faciunt Diphthongum.

Si utraque vocalis exauditur æque, vocatur Diphthongus PROPRIA. Si non, IMPROPRIA.

Propriæ sunt sex; et oriuntur ex brevibus et α pro brevi, cum ι vel υ subjuncta.

ex ε, { ει. ευ. ex ο, { οι. ου. ex α, { αι. αυ.

Ex impropriis, tres ᾳ, ῃ, ῳ, vocantur surdæ. Nam in his ι parum auditur, adeoque non ADscribitur, sed SUB-scribitur.†

Consonans SIMPLEX vel est MUTA, vel SEMIVOCALIS.

---

* α, pro Brevi sumta, habet suam longam η.

† Reliquæ tres impropriæ sunt ηυ, ωυ, υι. Prior vocalis diphthongi vocatur a Grammaticis *præpositiva*; posterior, *subjuntiva*.

Mutæ novem; scil.

Tenues, π, κ, τ.

Mediæ, β, γ, δ.

Aspiratæ, φ, χ, θ.

Nimirum, unaquæque tenuis habet suam mediam, et aspiratam; quæ tres vocantur ejusdem ordinis; quia proferuntur eodem vocis instrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiorem, et ad fortissimam sive asperam. Scilicet;

Labiis,	π, β, φ.	enunciantur	ip, ib, iph.
Palato,	κ, γ, χ.	enunciantur	ik, ig, ich.
Dentibus,	τ, δ, θ.	enunciantur	it, id, ith.

Semivocales quinque sunt. Scilicet;

LIQUIDÆ quatuor λ, μ, ν, ρ; et ς, SOLITARIUM.*

Liquidæ vocantur etiam IMMUTABILES; scilicet in flexione nominis et verbi.

Consonans DUPLEX fit ex muta cum adjuncta ς. Sic. tres mutarum ordines, cum ς, faciunt TRES Duplices. Scilicet;

---

* Itaque, primarii Literarum soni videntur in universum esse tredecim. Scilicet; Vocales quinque non-longæ; Consonantes, tres mutæ tenues, et quatuor liquidæ, cum ς.

Has autem, una cum tribus mutis mediis, a Phœnicibus ad Græcos, circiter centum et quinquaginta annos ante captam Trojam, attulisse dicitur CADMUS;

PALAMEDES, postea, tres aspiratas addidisse, atque duplicem ξ: temporibus belli Trojani:

SIMONIDES, denique, complevisse duplices, et vocales longas adjecisse; quadringentos circiter annos post captam Trojam; tempore, scilicet, Marathoniæ pugnæ celeberrimæ; quo, maxime, tempore, viguit Græcorum virtus, Libertas, Literæ, Gloria.

π, β, φ,		ψ.		πς.
κ, γ, χ	cum ς, facit	ξ.	enunciatur autem*	κς.
τ, δ, θ,		ζ		δς.

In flexionibus, Duplex resolvi potest in mutam quamvis ejus ordinis, unde facta est, et ς.

σῖγμα finale vocis, ς scribitur Non finale, σ.

γ, ante mutam sui ordinis, enunciatur sono quodam medio inter ν et γ; qualis, apud nos, in syllabis *-ing -ang -ung*. Sic;

ἄγκος,	ἄγγελος,	ἔγχος,
vallis.	*nuncius.*	*hasta.*

DE SYLLABA.

Accentus, sive syllabæ tonus, triplex est, scilicet;

Acutus [´] ut τύπτω, *verbero.*

Gravis [`] ut τιμὴ, *honor.*

Circumflexus [˜] ut ποιῶ, *facio.*

Acutus, syllabæ tonum acuit; Gravis, obtundit; Circumflexus, in syllabis longis, utriusque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [^].

Spiritus duo sunt. Asper [‘]; et Lenis[’].

Spiritus asper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figuram ab ipsis antiquis Græcis mutuati sunt. Et ita HEKATON, centum, reperitur scriptum, in monumentis quibusdam antiquissimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum esse asperum.

---

* Vide Dion. Hal. περὶ συνθ. § 14.

Vocalis initialis habet semper spiritum. Sic;

αμα, *simul*.
ἐγὼ *ego*.

υ initialis habet semper asperum.
item *ρ* initialis habet semper asperum. At *ρ* media; si simplex, habet nullum; si duplex, habet utrumque, prior lenem, posterior asperum. Sic; *πόῤῥω*, *longe*.

DE NOMINE.

NOMEN habet GENERA, NUMEROS, CASUS.

GENERA sunt tria; MASCULINUM, FEMININUM, NEUTRUM.

NUMERI tres; SINGULARIS, DUALIS, PLURALIS.

DUALIS NUMERUS de iis usurpatur quæ vel nascuntur gemina, vel censentur; qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

CASUS quinque. NOMINATIVUS, GENITIVUS, DATIVUS, ACCUSATIVUS, VOCATIVUS.

Lingua Græca non agnoscit casum ABLATIVUM.

DE NOMINUM DECLINATIONE.

REGULÆ GENERALES.

1. Singularis Nominativus desinit semper, vel in vocali non brevi, vel *ν*, *ρ*, *ς*.
2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque; Pluralis, semper.
3. Neutrorum Accusativus et Vocativus

semper sunt similes Nominativo; et, in plurali, semper in α desinunt.

4. Singularis Dativus semper in ι desinit; vel subscriptum, vel adscriptum.

5. Pluralis Genitivus semper in ων. Accusativus in ς.

6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. Item Genitivus et Dativus.

Declinatio Prima.

Terminationes habet quatuor.

duas femininas, η, α;

duas masculinas, ης, ας; a femininis ortas, addendo ς.

1. Harum omnium primaria est η.

Paradigma Nominum in η; τιμὴ, *honor*.

Sing. Num.

N. V.	τιμ-ή.
G.	τιμ-ῆς.
D.	τιμ-ῇ.
A.	τιμ-ήν.

Dual. Num.

N. A. V.	τιμ-ά.
G. D.	τιμ-αῖν.

Plur. Num.

N. V.	τιμ-αί.
G.	τιμ-ῶν.
D.	τιμ-αῖς.
A.	τιμ-άς.

2. In singulari; α semper habet αν accusati-

vi; sed α *purum, et ρα, habent etiam ας et ᾳ genitivi et dativi †. In ceteris, ut η.
Sic; μοῦσα, *musa.*

N. V.	μοῦσ-α.
A.	μοῦσ-αν.

φιλία, *amicitia.*

N. V.	φιλ-ία.
G.	φιλ-ίας.
D.	φιλ-ίᾳ.
A.	φιλ-ίαν.

ἡμέρα, *dies.*

N. V.	ἡμέ-ρα.
G.	ἡμέ-ρας.
D.	ἡμέ-ρᾳ.
A.	ἡμέ-ραν.

3. Terminatio Masculina habet ου genitivi, et perdit ς vocativi; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. Sic;

N. Χρύσ-ης, *Chryses;* G. Χρύσ-ου.
V. Χρύσ-η. in ceteris, ut η.
N. Παυσανί-ας, *Pausanias;* G. Παυσανί-ου.
V. Παυσανί-α. in ceteris, ut α purum.
N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras;* G. Πυθαγόρ-ου.
V. Πυθαγόρ-α. in ceteris ut ρα.

4. -της habet ‡α vocativi; -στης autem η, vel α. Sic;

N. ποιητὴς.	V. ποιητὰ	*poeta.*
N. λῃστὴς.	V. λῃστὴ, vel λῃστά.	*latro.*

---

* Hoc est, post vocalem.

† Item δα, θα, et ᾶ circumflexum, sed rara; et λα, μα sed rarissima.

‡ Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα, *Persa.*

Nomina Declinationis PRIMÆ declinanda.

λύπη, *dolor.*	μέλισσα, *apis.*	λύρα, *lyra.*
Ατρείδης, *Atrides.*	δεσπότης, *dominus.*	Βορέας, *Boreas.*
τύχη. *fortuna.*	Εὐαγόρας, *Euagoras.*	θάλλασσα, *mare.*
καρδία. *cor.*	Πηλείδης, *Pelides.*	κριτὴς, *judex*
Ορέστης, *Orestes.*	Καλλίας, *Callias.*	δόξα, *opinio.*
κιθάρα, *cithara.*	ὀργὴ. *ira.*	ῥίζα, *radix.*
θύρα, *ostium.*	ἀκοντιστὴς, *jaculator.*	τραυματίας, *saucius.*
ἡλικία, *tempus ætatis.*	θυέλλα, *tempestas.*	ἐλαία, *olea.*
Αφροδίτη, *Venus.*	Θυέστης, *Thyestes.*	προφήτης, *propheta.*
μαθητὴς, *discipulus.*	νύμφη, *nympha.*	ἑστία, *focus.*
δίψα, *sitis.*	Χαβρίας. *Chabrias.*	τοξότης, *sagittarius.*
σελήνη, *luna..*	γλῶσσα, *lingua.*	εὐδία, *serenitas.*
σοφιστής, *sophista.*	ἀγορὰ, *forum.*	εἰρήνη, *pax.*
πέλεια, *columba.*	τεχνίτης, *artifex.*	σοφία, *sapientia.*
Αἰνείας, *Æneas.*	ἡδονὴ, *voluptas.*	μέλαινα, *nigra.*
γέφυρα, *pons.*	γωνία, *angulus.*	τάλαινα, *misera.*
λύσσα, *rabies.*	βία, *vis.*	δίκη, *jus.*
κιθαριστὴς, *citharista.*	αὔρα, *aura.*	βουλὴ, *consilium.*
Αναξαγόρας. *Anaxag.*	ἀνία, *tristitia.*	μάχαιρα, *gladius.*
ἀρετὴ, *virtus.*	ἀγωνιστὴς, *certator.*	φρονηματίας, *excelsus.*
Πριαμίδης, *Priamides.*	νεφέλη, *nubes.*	φαρέτρα, *pharetra.*
τέχνη, *ars.*	Κριτίας, *Critias.*	αἰτία *causa.*

In prima declinatione articulum uti possumus sic.

	Sing.		Sing.
N.	ἡ τιμή	N.	ὁ χρύσης
G.	τῆς τιμῆς	G.	τοῦ χρύσου
D.	τῇ τιμῇ	D.	τῷ χρύσῃ
A.	τὴν τιμήν	A.	τὸν χρύσην
V.	ὦ τιμή	V.	ὦ Χρύση
	Dual.		**Dual.**
N. A. V.	τὰ τιμά	N. A. V.	τώ χρύσα
G. D.	ταῖν τιμαῖν	G. D.	τοῖν Χρύσαιν
	Plural.		**Plural.**
N.	αἱ τιμαί	N.	οἱ χρύσαι
G.	τῶν τιμῶν	G.	τῶν χρυσῶν
D.	ταῖς τιμαῖς	D.	τοῖς χρυσαῖς
A.	τὰς τιμάς	A.	τοὺς χρύσας
V.	ὦ τιμαί	V.	ὦ χρύσαι

DECLINATIO SECUNDA.

Duas habet terminationes; ος, et ον. ον semper neutrum; ος nunquam.

Paradigma Nominum in ος.

λόγος, *oratio.*

	Sing.
N.	λόγ-ος.
G.	λόγ-ου.
D.	λόγ-ῳ.
A.	λόγ-ον.
V.	λόγ-ε
	Dual.
N. A. V.	λόγ-ω.
G. D.	λόγ-οιν.
	Plur.
N. V.	λόγ-οι.
G.	λόγ-ων.
D.	λόγ-οις.
A.	λόγ-ους.

Eodem modo declinantur etiam Nomina in ον, observatâ tertia regula generali. Sic; μέτρον *mensura.*

	Sing.
N. A. V.	μέτρ-ον. per Reg. 3tiam gen.
G.	μέτρ-ου.
D.	μέτρ-ῳ.
	Dual.
N. A. V.	μέτρ-ω.
G. D.	μέτρ-οιν.

	Plur.
N. A. V.	μέτρ-α. per Reg. 3tiam gen.
G.	μέτρ-ων.
D.	μέτρ-οις.

Nomina Declinationis SECUNDÆ declinanda.

ἀγρὸς, *ager.*	δένδρον. *arbor*	ἀδελφὸς, *frater.*
φῦλον, *tribus.*	φύλλον, *folium.*	ἄνθρωπος, *homo.*
κρίνον, *lilium.*	ἄμπελος, *vitis.*	ἄνεμος, *ventus.*
βίος, *vita.*	δρόμος, *cursus.*	μύρον, *unguentum.*
ἥλιος, *sol.*	ῥόδον, *rosa.*	θυμὸς, *animus.*
ὄνειρος, *somnium.*	κέντρον, *stimulus.*	παρθένος, *virgo.*
ὕπνος, *somnus.*	φόβος, *timor.*	τόξον, *arcus.*
φόνος, *cædes.*	στέφανος, *corona.*	σκήπτρον, *sceptrum.*

In secunda declinatione cùm articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ λόγος	N. A. V.	τὸ μέτρον
G.	τοῦ λόγου	G.	τοῦ μέτρου
D.	τῷ λόγῳ	D.	τῷ μέτρῳ
A.	τόν λόγον		
V.	ὦ λόγε		
	Dual.		Dual.
N. A. V.	τὼ λογω	N. A. V.	τὼ μέτρω
G. D.	τοῖν λόγοῖν	G. D.	τοῖν μέτροῖν
	Plur.		Plur.
N.	οἱ λόγοι	N. A. V.	τὰ μέτρα
G.	τῶν λόγῶν	G.	τῶν μέτρῶν
D.	τοῖς λόγοῖς	D.	τοῖς μέτροῖς
A.	τοὺς λόγους		
V.	ὦ λόγοι		

Declinatio Tertia.

Terminationes habet omnimodas, præter η; et omnia genera. Et aùget Nomen unâ Syllaba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Femininorum.

Σωτὴρ, *servator*.

	Sing.
N. V.	Σωτὴρ.
G.	Σωτῆρ-ος.
D.	Σωτῆρ-ι.
A.	Σωτῆρ-α.
	Dual.
N. A. V.	Σωτῆρ-ε.
G. D.	Σωτῆρ-οιν.
	Plur.
N. V.	Σωτῆρ-ες.
G.	Σωτήρ-ων.
D.	Σωτῆρ-σι.
A.	Σωτῆρ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali.

Sic; βῆμα, *tribunal*.

	Sing
N. A. V.	βῆμα. per Reg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ος.
D.	βήματ-ι.
	Dual.
N. A. V.	βήματ-ε.
G. D.	βήματ-οιν.
	Plur.
N. A. V.	βήματ-α per Reg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ων.
D.	βήματ-ι.

In tertia declinatione cum articulo sic.

	Sing.			Sing.	
N.	ὁ	σωτὴρ	N. A. V. τὸ	βῆμα	
G.	τοῦ	σωτῆρος	G. τοῦ	βήματος	
D.	τῷ	σωτῆρι	D. τῷ	βήματι	
A.	τὸν	σωτῆρα			
V.	ὦ	σωτὴρ			
	Dual.			Dual.	
N. A. V.	τὼ	σωτῆρε	N. A. V. τῶ	βήματε	
G. D.	τοῖν	σωτήροιν	G. D. τοῖν	βημάτοιν	
	Plural.			Plural.	
N.	οἱ	σωτῆρες	N. A. V. τὰ	βήματα	
G.	τῶν	σωτήρων	G. τῶν	βημάτων	
D.	τοῖς	σωτῆρσι	D. τοῖς	βήμασι	
A.	τοὺς	σωτῆρας			
V.	ὦ	σωτῆρες			

DE FORMANDO GENITIVO.

Regulæ generales tres.

I.

Si Nomen non desinit in ς; postponitur terminatio vel -ος, vel -τος. Sic;

σίνηπι,	σινήπι-ος,	*sinapi.*
παίαν,	παιᾶν-ος,	*pæan.*
Τιτᾶν,	Τιτᾶν-ος,	*Titan.*
μέλι,	μέλι-τος,	*mel.*
Ξενοφῶν,	Ξενοφῶν-τος,	*Xenophon.*

II.

Si Nomen desinit in ς; abjecto ς, postponitur terminatio vel -ος, vel -τος, -δος, -θος. Sic;

ἥρως,	ἥρω-ος.	*heros*
ἰχθυς,	ἰχθυ-ος,	*piscis.*
λαίλαψ,	λαίλαπ-ος,	*procella.*
λέβης,	λέβη-τος,	*lebes.*

ἄναξ,	ἄνακ-τος,	*princeps.*
λάμπας,	λάμπα-δος,	*lampas.*
ὄρνις,	ὄρνιθος,	*avis.*

Sed, præterea; in multis nominibus utriusque Regulæ, corripitur syllaba præcedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit subjunctivam.
2. Vocalis longa mutatur in suam brevem.
3. Ancipites ι, et υ, mutantur in brevem ε.

Sic; 1.

βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	*rex.*
βοῦς,	βο-ός,	*bos.*
γραῦς,	γρα-ός,	*vetula.*
ναῦς,	να-ος,	*navis.*

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	*pastor.*
πατήρ,	πατέρ-ος,	*pater.*
Λητώ,	Λητό-ος,	*Latona*
κανών,	κανόν-ος,	*regula.*
δράκων,	δράκον-τος,	*draco.*
*αἰδώς,	αἰδό-ος,	*pudor.*
τετυφώς,	τετυφό-τος,	*qui verberavit.*

3.

δύναμις,	δυνάμε-ος,	*potentia.*
πόλις,	πόλε-ος,	*urbs.*
πῶϋ,	πώε-ος,	*grex.*
ἄστυ,	ἄστε-ος,	*urbs.*

III.

Substantiva in ος, quoniam jam habent terminationem genetivi, tantum interponunt ε

---

* Sic γάλως *glos.* in Gen. P. γάλοων. Hom. Il. α. 769.

ante ος, ut augeantur. Et sunt omnia neutra. Sic;

τεῖχος,	τείχ-ε-ος,	*murus.*
μέρος,	μέρ-ε-ος,	*pars.*

Regulæ Speciales duæ.

1. Adjectivorum in ις, et ους,* genitivus masculini generis, per regulas formatus, est etiam genitivus neutri. Sic;

M.	φιλόπατρις,	φιλοπάτρι-δος,	*patriæ amans.*
N.	φιλόπατρι	φιλοπάτρι-δος.	
M.	δίπους,	δίπο-δος,	*mas bipes.*
N.	δίπουν,	δίπο-δος,	*animal bipes.*

2. At, vice versa, adjectivorum non in ις, vel ους, genitivus neutri generis, per regulas formatus, est etiam genitivus masculini.

Atque ita in participiis universis; et in his genitivus semper in -τος. Sic;

Adjectiva.

Masc.	Neut.	genitivus	utriusque.
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος,	*tener.*
ἀληθής.	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	*verus.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	*venustus.*

Participia.

ςας,	ςὰν,	ςὰν-τος,	*stans.*
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	*qui verberavit.*
τυπων,	τυποῦν	τυποῦν-τος,	*verberaturus.*

---

* Scilicet composita ex πους, *pes.*

Eâdem ratione genitivum formant nomina quædam propria appellativa, et ejusmodi, quæ primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic; Αἴας *Ajax*, olim fuit participium, habens neutrum Αἶαν; quare genitivus est Αἴαν-τος. Sic;

Πολυδάμας,	Πολυδάμαν-τος,	*Polydamas.*
γίγας,	γίγαν-τος,	*gigas.*

Sic etiam κτεὶς *pecten*, olim fuit adjectivum, habens neutrum κτὲν; quare genitivus est κτενὸς; et Σιμόεις *Simois*, Σιμόεν-τος.*

Atque hæ sunt regulæ pro genitivo.

Ceterum, usu, et aure, facile dignoscitur quando addenda sit -ος, et quando -τος, vel -δος, vel -θος.

-τηρ, -τερος patitur Syncopen in casibus obliquis. Sic;

πατὴρ,	πατέρος,	πατρὸς,	*pater.*
	πατέρι,	πατρὶ	
	πατέρες,	πατρὲς, &c.	
μήτηρ,	μητέρος,	μητρὸς, &c†.	*mater.*
θυγάτηρ,	θυγατέρος,	θυγατρὸς, &c.	*filia.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, &c. vir. ubi, præter syncopen, inseritur δ; quia Græci nunquam, in eadem voce, proferebant ρ proxime post ν.

---

* Hæc verba et multa alia participia primitus fuisse non videntur, sed substantiva, quorum rectus casus olim in νς desinebat: Sic Αἴας primitus erat Αἴανς, habens genitivum, per regulam secundam generalem, Αἴαντος Σιμόεις, Σιμόενς, et in genitivo Σιμόεντος. At Græci, quippe quibus *Euphonia* maxime erat studio, consonantem præpositivam a nominativo aut abjiciebant, aut in ι mutabant: retinebant autem in casibus obliquis.

† Sed πατέρα, μητέρα, &c. sine syncope; scil. in casibus ubi non distinguerentur a πάτρα, *patria*, μήτρα, *alvus*.

De Accusativo.

Accusativus interdum non desinit in α, scil.

1. Genitivus in *ος purum, ab ις, υς, αυς, et ους, habet ν, ex ς nominativi. Sic;

ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφιν,	*serpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυν,	*racemus.*
ναῦς,	να-ὸς,	ναῦν,	*navis.*
βοῦς,	βο-ὸς.	βοῦν,	*bos.*

Item, λᾶας, χάρις, habent ν.

λᾶας	λάαος,	λᾶαν,	*lapis.*
† χάρις,	χάριτος,	χάριν,	*gratia.*

Excipitur Δίς, Δί-ος, *Jupiter*, habens Δία.

2. -υς, -εος, et composita ex ποῦς *pes*, habent vel α, vel ν. Sic;

ὠκὺς,	ὠκέα,	vel ὠκὺν,	*celer.*
δίπους,	δίποδα,	vel δίπουν,	*bipes.*
βραδύπους,	βραδύποδα,	vel βραδύπουν,	*tardipes.*

De Vocativo.

Vocativus est, plerumque, similis nominativo. Sed;

I. In Substantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. Sic;

Nom.	Gen.	Voc.
πατὴρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθένε-ος,	Δημόσθενες.
Ἕκτωρ,	Ἕκτορ-ος,	Ἕκτορ.

2. -ος purum non ab -ης, abjicit ς nominativi. Sic;

---

* i. e. ος post vocalem non longam.

† Et interdum alia, quæ scilicet olim apud Iônes habebant -ος purum.

Nom.	Gen.	Voc.	
βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ,	*rex.*
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ,	*bos.*
ὄφις,	οφι-ος,	ὄφι,	*serpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ,	*racemus.*
δρῦς,	δρύ-ος,	δρῦ,	*quercus.*
ἰχθῦς,	ἰχθύ-ος,	ἰχθῦ,	*piscis.*
Item,			
παῖς,	παῖδος,	παῖ,	*puer.*

II. In Adjectivis.

Vocativus masculinus est similis nominativo neutro. Sic;

N. Masc.	N. Neut.	V. Masc.	
ἀληθὴς,	ἀληθὲς,	ἀληθὲς,	*verus.*
ἐλέημων,	ἐλέημον,	ἐλέημον,	*misericors.*
δίπους,	δίπουν,	δίπουν,	*bipes.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν,	*niger.*
χαρίεις	χαρίεν,	χαρίεν,	*venustus.*

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quæ, primitus, fuere participia, vel adjectiva. Sic;

N. Αἴας,	D. Αἴαν,	*Ajax.*
N. Πολυδάμας,	D. Πολυδάμαν,	*Polydamas.*
N. Σιμόεις,	D. Σιμόεν.	*Simois.*

De Dativo Plurali.

Dativus Pluralis formatur a dativo singulari inserendo σ ante ι. Sic;

	D. Sing.	D. Plur.	
ῥήτωρ,	ῥήτορ-ι,	ῥήτορ-σ-ι,	*orator.*
ἀληθής,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	*verus.*

ἡδύ,	ἡδέ-ι,	ἡδέ-σ-ι,	*dulce.*
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	*corvus.*
Ἄραψ,	Ἄραβ-ι,	Ἄραψ-ι,	*Arabs.*

Ante σι resumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam ν.* Sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι,	*rex.*
βοῦς,	βό-ι,	βοῦ-σι,	*bos.*
λέβης,	λέβη-τι,	λέβη--σι,	*lebes.*
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι,	*lucerna.*
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	*avis.*
ποιμὴν,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	*pastor.*
στάς,	στάν-τι,	στᾶ-σι,	*stans.*
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	*venustus.*

Excipiuntur πᾶς, κτεὶς, οὐδεὶς, μηδεὶς; quæ non resumunt abjectam vocalem nominativi.

	D. Sing.	D. Plur.	
ποῦς,	πο-δὶ,	πο-σὶ,	*pes.*
κτεὶς,	κτε-νὶ	κτε-σὶ,	*pecten.*
οὐδεὶς,	οὐδέ-νι,	οὐδέ-σι,	*nullus.*
μηδεὶς,	μηδέ-νι,	μηδέ-σι,	*nullus.*

-τερ, -τερος, post syncopen habet -ασι. Sic;

θυγάτηρ, θυγατέ-ρι, θυγατρὶ, θυγατράσι, *filia.*

πατὴρ πατέρ-ι, πατρὶ, πατράσι, *pater.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαστὴρ, *venter*, γαστέρι, γαστῆρσι.

-οντι singularis mutatur in -ουσι. Sic.

τύπτων,	τύπτοντι,	τύπτουσι,	*verberans.*
λέων,	λέοντι,	λέουσι.	*leo.*

---

* Vide etiam de formando Fut. 1. regulam specialem in Mutis.

DE ARTICULO.

ARTICULUS est vox adjectiva trium generum terminationes nominativi sunt irregulares. In obliquis, Genus Masculinum et Neutrum sunt declinationis secundæ; femininum est primæ. Caret vocativo; et inflectitur sic;

		Sing.	
N.	ὁ	ἡ	τὸ.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ.
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.
		Dual.	
N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ,
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν,
		Plur.	
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν,
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
A.	τοὺς,	τὰς,	τὰ,

Græci loquebantur INDETERMINATE proferendo nomina per se; DETERMINATE, præponendo ARTICULUM. In Britannia loquimur indeterminate, præponendo Articulum *a;* et determinate, præponendo Articulum *the*. Sic; ἄνθρωπος, *a man ;* ὁ ἄνθρωπος, *the man.*

Hic quidem est usus Articuli Græci NATURALIS; at a Grammaticis ARTE adhiberi solet ut distinguant nominum genera et casus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIÆ;

Quatenus ex terminatione semper determinantur.

Masculina semper; ευς, υς in -ος purum crescens*, et αν. Sic;

ευς,	ὀχεὺς,	ὀχέος,	ὁ, *retinaculum.*
υς -εος,	πῆχυς,	πήχεος,	ὁ, *cubitus.*
υς -υος,	βότρυς,	βότρυος,	ὁ, *racemus.*
αν,	παιὰν,	παιᾶνος,	ὁ, *pæan.*

Feminina semper; ας -αδος, της -τητος, αυς, ω, et ις verbale. Sic;

ας -αδος,	λαμπὰς,	λάμπαδος, ἡ,	*lampas.*
της -τητος,	κακότης,	κακότητος, ἡ,	*malitia.*
αυς,	ναῦς,	ναὸς, ἡ,	*navis.*
ω,	φειδὼ,	φειδόος, ἡ,	*parsimonia.*
ις verbale.	φύσις,	φύσεως, ἡ,	*natura.*

Neutraque sunt semper α, ι, υ, ας, -ατος et ος.

α,	βῆμα,	βήματος,	τὸ, *tribunal.*
ι,	μέλι,	μέλιτος,	τὸ, *mel.*
υ,	πῶϋ,	πώεος,	τὸ, *grex.*
ας -ατος,	κρέας,	κρέατος,	τὸ, *caro.*
ος,	τεῖχος,	τείχεος,	τὸ, *murus.*

Nomina declinationis tertiæ declinanda.

ὁ παίαν, *pæan.*
τὸ μέλι, *mel.*
τὸ γράμμα, *litera.*
ὁ ποιμὴν, *pastor.*
ὁ *et* ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ὁ Ἕλλην, *Græcus.*
ἡ χελιδὼν, *hirundo.*
ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
ὁ *et* ἡ αἴξ, *caper, capra.*
ἡ λάταξ, *strepitus.*
ὁ Τιτᾶν, *Titan.*
ὁ λαίλαψ, *procella.*

---

* Excipe γενύς γενύος, ἡ, *mensura.*

ὁ δράκων draco.
ὁ et ἡ κύων, canis.
ὁ λέβης, lebes.
ὁ ἄναξ, princeps.
ἡ λάμπας, lampas.
ὁ et ἡ ὄρνις, avis.
ὁ κανών, regula
ὁ Ἕκτωρ, Hector.
ἡ δρῦς, quercus.
ὁ ἰχθῦς, piscis.
ὁ et ἡ παῖς, puer, puella.
ὁ ῥήτωρ, orator.
ὁ κόραξ, corvus.
ὁ Ἄραψ, Arabs.
ὁ κτεὶς, pecten.
ἡ κρὲξ, crex avis.
ἡ ἀλώπηξ, vulpes.
ἡ βουπλὴξ, stimulus.
ἡ φρὶξ, maris fremitus.
ἡ φλὸξ, flamma.
ἡ φόρμιγξ, cithara.
ἡ σάρξ, caro.
τὸ ἧπαρ, jecur.
ὁ γίγας, gigas.
ἡ κλεὶς, clavis.
ἡ ἀσπὶς, clypeus.
ἡ θέμις, jus.
ἡ χάρις, gratia.
ὁ ποῦς, pes.
τὸ οὖς, auris.
ὁ Φόρκυς, Phorcys.
ἡ ἅλς, mare.
ἡ κάληψ, talus.
ὁ κνὶψ, culex.
ὁ χέδροψ, legumen.

DE CONTRACTIONIBUS.

In concursu vocalium, si duæ syllabæ vertuntur in unam, vocatur CONTRACTIO.

Contractio sine variatione vocalium vocatur SYNÆRESIS. Sic;

τείχεϊ   τείχει

Contractio cum variatione vocalium vocatur CRASIS. Sic;

Δημοσθένεες,   Δημοσθένεις.
τείχεα,   τείχη.

Contractio sæpe fit, sed non semper.

In contractionum regulis, meminerint discentes;

duas esse Vocales breves, ε, ο;
quæ habent suas longas, η, ω;
et suas diphthongos, ει, ου;

CONTRACTIONES DECL. I.

Non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel α pro brevi sumta. Et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULÆ.

1. εα sine ρ, mutabis in η.

2. in ρεα, et reliquis, priorem elide vocalem. Sic;

1.

γέα, *terra*, γῆ; G. γῆς, D. γῇ; &c.
λεοντέα, *leonina*, λεοντῆ; G. λεοντῆς, D. λεοντῇ; &c.
χρυσέα, *aurea*, χρυσῆ; G. χρυσῆς; D. χρυσῇ; &c.
Ἑρμέας, *Mercurius*, Ἑρμῆς; G. Ἑρμοῦ, D. Ἑρμῇ; &c.

2.

πορφυρέα, *purpurea*, πορφυρᾶ; G. πορφυρᾶς; &c.
ἁπλόη, *simplex*, ἁπλῆ; G. ἁπλῆς; &c.
Αθηνάα, *Minerva*, *Αθηνᾶ; G. Αθηνᾶς, D. Αθηνᾷ; &c.
μνάα, *mina*, μνᾶ; G. μνᾶς, D. μνᾶ; &c.
Απελλέης, *Apelles*, Απελλῆς; G. Απελλοῦ; &c.

CONTRACTIONES DECL. II.

Non fit Contractio nisi prior est brevis;

REGULÆ.

1. Si sequitur brevis, mutabis in ου;
1. Si non, elide priorem. Sic;

πορφυρέον, *purpureum*.

Reg. 1.	πορφυρέον,	πορφυροῦν.
2.	πορφυρέου,	πορφυροῦ.
2.	πορφυρέῳ,	πορφυρῷ.
2.	πορφυρέα,	πορφυρᾶ.
2.	πορφυρέοις,	πορφυροῖς. &c.

* Vide notam, †, pag. 15.

διπλόον, *duplex*.	1.	διπλόον,	διπλοῦν.
	2.	διπλόου,	διπλοῦ.
	2.	διπλόῳ.	διπλῷ.
	2.	διπλόα,	διπλᾶ.
	2.	διπλόοις,	διπλοῖς. &c.
νόος, *mens*.	1.	νόος,	νοῦς.
	2.	νόου,	νοῦ.
	2.	νόῳ,	νῷ.
	1.	νόον,	νοῦν.
	1.	νόε,	νοῦ. sic etiam;

ῥόος,	*fluxus*.	διπλόος,	*duplex*.
πορφυρέος,	*purpureus*.	ἀργυρέος,	*argenteus*.
πλόος,	*navigatio*.	ὀστέον,	*os*.

εε vocativi non contrahitur.

Contractiones Decl. III.

In obliquis, non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel anceps pro brevi sumta.

Sequentes Regulæ sunt universales, tum pro Contractionibus declinationis tertiæ, tum etiam pro verbis omnibus utriusque conjugationis quæ contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur;

I. Brevis ante se, in suam diphthongum; Sed* εε dualis in η.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

---

* Saltem ita Grammatici; sed εε dualis etiam fit in ει secundum regulam, apud ipsos scriptores Græcos sic σκέλεε, σκέλει; et in Æschine Socratico πόλεε, πόλει; ταρίχεε, ταρίχει; apud Jo. Lascarin in Gram. p. 223, in fine, et p. 225. initio *Venetiis* ap Aldi F. 1557. ceterum exceptio hæc introducta videtur, ut distinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

III. Brevis ante α, in suam longam.
Sed εα purum in ᾱ.
IV. Brevis ante ι, per Synæresin.
V. ε ante longam vel diphthongum, abjicitur.
VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω-μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.
Sed οειν, ejectâ ι, per crasin.
VII. 1. α ante ο vel ω, in ω μέγα.
2. α non ante ο vel ω, in α; et in diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem.
VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa; sequentem elide semper.

REGULÆ CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante se, in suam diphthongum. Sic; in obliquis;

	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
	Λητόος,	Λητοῦς.
in verbis;	φιλέετε,	φιλεῖτε, *amatis.*
	δηλόομεν,	δηλοῦμεν, *declaramus.*

Sed εε, dualis in η. Sic.

Δημοσθένεε, Δημοσθένη.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου. Sic; in nominativis;

μελιτόεν, μελιτοῦν; *mellitum.*

in obliquis.

Δημοσθένεος, Δημοσθένους.
βόες, βοῦς.

in verbis;

φιλέομεν,	φιλοῦμεν;	*amamus.*
δηλόετε,	δηλοῦτε;	*declaratis.*

III. Brevis ante α, in suam longam.

Sic; in nominativis;

ἔαρ,	ἦρ;	*ver.*
κέαρ,	κῆρ;	*cor.*

in obliquis;

Δημοσθένεα,	Δημοσθένη.
Λητόα,	Λητω.

Sed εα purum, in α.

Sic; in obliquis;

Πειραίευς *Piræus.*

A. Πειραιέα, Πειραιᾶ.

χρέος, *debitum.*

N. P. χρέεα, χρέα.

IV. Brevis ante ι, per synæresin.*

Sic; in obliquis;

Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
Λητόϊ,	Λητοῖ.

V. ε, ante longam vel diphthongum abjicitur.

Sic; in nominativis;

Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,	*Hercules.*

in obliquis;

Δημοσθενέων,	Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν,	Δημοσθενοῖν.

in verbis;

φιλέω,	φιλῶ;	*amo.*
φλέεις,	φιλεῖς;	*amas.*†

* Ut et α pro brevi. Sic; ἐλάω, *agito*; ἐλαύνω, ἐλαόνω.

† Sed εαι paulo aliter. Sic, τίθεσαι; eliso σ, τίθεαι; per Diæresin, τίθεαϊ; per Crasin regulæ III. et Synæresin, τίθῃ.

VI. 1. ο-μικρόν ante longam, in ω-μέγα.

2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.

Hi concursus non contrahuntur nisi in verbis. Sic;

1.

δηλόω,	δηλῶ,	*declaro.*
δηλόητε,	δηλῶτε,	*declaretis.*

2.

δηλόει,	δηλοῖ,	*declarat.*
δηλόοι,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόῃ,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόου,	δηλοῦ,	*declarare tu.*

Sed -όειν, ejecta ι, per crasin.* Sic;

δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* Per Reg. II.

VII. 1. α ante ο,† vel ω, in ω-μέγα.

2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem‡. Sic;

In obliquis neutrorum in ας purum et ρας; in quibus eliditur τ, ut fiat concursus vocalium.

---

* Non est, reverâ, exceptio; etsi ita hic ponatur, in gratiam tyronum. Nam infinitivus antiquissimus fuit δηλοεμέναι; deinde, Doricè, δηλοεμεν; postea, Ionicè, eliso -με-, δηλοεν; tandem, Atticè, δηλοῦν. Scil. in -μι, et puris, elidebant -με; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per se, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante crasin factam semper subscribitur post crasin, si faciet diphthongum impropriam; quod quidem ubique facit nisi in ειν infinitivi; ejecta, ι, οεν, contracte ουν, ut in reg. VI.

1.

κέρας, *cornu.*

κέρατος, κέραος, κέρως.
κεράτων, κεράων, κερῶν.
κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν.

in verbis;

τιμάομεν, τιμῶμεν, *honoramus.*
τιμάω, τιμῶ, *honoro.*
τιμάουσι, τιμῶσι, *honorant.*

2.

In Nominativis, λᾶας, λᾶς, *lapis.*
in obliquis;

κέρατα, κέραα, κέρα.
κέρατε, κέραε, κέρα.
κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ.

in verbis;

τιμάει, τιμᾷ, *honorat.*
τιμάῃ, τιμᾷ, *honoret.*

VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa, sequentem elide semper. Sic;

ὄφις, *serpens.*
N. P. ὄφιες, ὄφις.
ὄφιϊ, ὄφι.

σίνηπι, *sinapi.*
σινήπιος, σίνηπι.

κύων, *canis;* κύονος, κῦνος,
κύονι, κῦνι, &c.

βότρυς, *racemus.*
βότρυες, βότρυς.

τιμήεν, *honoratum.* τιμῆν.*

---

* In verbis; τίθησαι, eliso σ, τίθηαι, contracte τιθῇ. N.B. Per has regulas contrahuntur etiam σάος, et σόος, *salvus;* in iis, casibus qui reperiuntur contracti, scil. σάος, σῶς. VII. 1. σάον, σῶν. VII. 1. σάα, σᾶ. VII. 2. σάους, σῶς. VII. 1. σόας, σῶς III.

REGULÆ SPECIALES contractorum DECL. III.

1. Accusativus pluralis est similis nominativo contracto. Sic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεας, } Δημοσθένεις.
ὄφιες, ὄφιας, } ὄφις,
βότρυες, βότρυας, } βότρυς,

2. Genitivus in -εος ab ης, ες, ος, contrahit concursus omnes; item -οος non ab ους; ut et ας purum et ρας.

Paradigma Genitivi in -εος ab ης, ες, ος.

Sing.

N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθένεα,	Δημοσθένη.
V.	Δημόσθενες.	

Dual.

N. A. V.	Δημοσθένεε,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθένεοιν,	Δημοσθένοιν.

Plur.

N. V.	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
G.	Δημοσθενέων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθένεσι.	
A.	Δημοσθένεας,	Δημοσθένεις.

Paradigma Genitivi in -οος, non ab ους; Scilicet femininorum in ω et ως.

Sing.

N.	Λητώ,	*Latona.*
G.	Λητόος,	Λητοῦς.

D.	Λητόϊ,	Λητοῖ.
A.	Λητόα,	Λητῶ.
V.	*Λητω.	

Paradigma neutrorum in ας purum et ρας.

Sing.

N. A. V.	κρέας,	*caro.*	
G.	κρέατος,	κρέαος,	κρέως.
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέᾳ.

Dual.

N. A. V.	κρέατε,	κρέαε,	κρέα.
G. D.	κρέατοιν,	κρεάοιν,	κρεῷν.

Plur.

N. A. V.	κρέατα,	κρέαα,	κρέα.
G.	κρεάτων,	κρεάων,	κρεῶν.
D.	κρέασι.		

3. Genitivus in -εος, non ab ης, ες, ος, et Genitivus in -ιος, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum†.

Paradigmata Gen. in -εος, non ab ης, ες, ος.

βασιλεύς,	*rex.*	
D. Sing.	βασίλεϊ,	βασιλεῖ.
N. V. Plur.	βασιλέες,	βασιλεῖς,
A.	βασιλέας,	
ἄστυ,	*arx.*	
D. Sing.	ἄστεϊ,	ἄστει.
N. A. V. Plur.	ἄστεα,	ἄστη.
πόλις,	*urbs.*	
D. Sing.	πόλεϊ,	πόλει.
N. V. Plur.	πόλεες,	πόλεις.
A.	πόλεας,	

* V. J. Lascaris Gram. p. 13.

† Genitivus in -εος, non contractas, mutatur Atticè in εως.

Paradigmata Genitivi in -ιος.

ὄφις,	*serpens.*		
D. Sing.	ὄφιϊ,		ὄφι.
N. V. Plur.	ὄφιες,	}	ὄφις.
A.	ὄφιας,	}	
σίνηπι,	*sinapi.*		
D. Sing.	σινήπιϊ,		σινήπι.
N. A. V. Plur.	σινήπια,		σινήπι.

4. -υς -υος, et -ους, -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.

Paradigma in ους -υος.

βότρυς,	*racemus.*		
N. V. Plur.	βότρυες,	}	βότρυς.
A.	βότρυας,	}	

Paradigma in υς -οος.

βοῦς,	*bos.*		
N. V. Plur.	βόες,	}	βοῦς.
A.	βόας,	}	

5. Comparativa in ων elidunt ν, ut contrahantur in Accusativo singulari, et nominativo plurali. Sic ; βελτίων, *melior.*

A. Sing.	βελτίονα,	βελτίοα,		βελτίω.
N. V. Plur.	βελτίονες,	βελτίοες,	}	βελτίους.
A.	βελτίονας,	βελτίοας,	}	
βελτίον,	*melius.*			
N. A. V. Plur.	βελτίονα,	βελτίοα,		βελτίω.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

Sic ; ἔαρ, *ver ;* contracte ἦρ, ἦρος, ἦρι, &c.

λάας, *lapis ;* contracte λᾶς, λᾶος, λᾶϊ, &c.

Ἡρακλέης, *Hercules ;* contracte Ἡρακλῆς ; Ἡρακλέος, Ἡρακλοῦς ; Ἡρακλεϊ, Ἡρακλεῖ ; Ἡρακλέα, Ἡρακλῆ ; ὦ Ἥρακλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in Masculino et Feminino.

Sic; μελιτόεις, *mellitus*.

μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν.
μελιτοῦς,	μελιτοῦσσα,	μελιτοῦν.
μελιτοῦντος,	μελιτούσσης,	μελιτοῦντος.
τιμήεις,	*honoratus*.	
τιμήεις,	τιμῆεσσα,	τιμήεν.
τιμής,	τιμῆσσα,	τιμῆν.
τιμῆντος,	τιμῆσσης,	τιμῆντος.

N. B. Etsi in gratiam Tyronum juniorum separatim hic traditæ sint Contractiones primæ Declinationis et secundæ: hæ tamen reverâ sequuntur eandem cum cæteris analogiam; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duæ sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg III. post εα *purum*, addatur *et* ρεα *primæ* Sic, πορφυρέα, πορφυρᾶ.

2. In adjectivis in -πλοος, ο non ante brevem eliditur. Contra reg. III. et VI. sic διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. ἡ διπλόη, διπλῆ; τὰ διπλόα, διπλᾶ.

Nomina Tertiæ flectenda et contrahenda.

εὐσεβής, *pius*.	γραφεύς, *pictor*.	νέκυς, *cadaver*.
ἀμείνων, *melior*.	Περικλέης, *Pericles*.	πέρας, *finis*.
στάχυς, *spica*.	ἰχθῦς, *piscis*.	αἰδώς, *pudor*.
ἀρείων, *præstantior*.	Διοκλέης, *Diocles*.	τεῖχος, *murus*.
νομεύς, *pastor*.	ἄστυ, *arx*.	δύναμις, *potentia*.
φειδώ, *parsimonia*.	πλείων, *MORE*.	δρῦς, *quercus*.
γῆρας, *seneetus*.	πρᾶξις, *actio*.	Θεμιστοκλέης.
Ἀχιλλεύς, *Achilles*.	ἠώς, *aurora*.	ἀληθής. *verus*.
ὑπερφυής, *excellens*.	βαθύς, *profundus*.	βάθυ, *profundum*.
ἀληθές, *verum*.	τριήρης, *triremis*.	φονεύς, *homicida*.
μῦς, *mus*.	Ἀγαθοκλέης.	ἐλάσσων, *minor*.
μέρος, *pars*.	ἱερεύς, *sacerdos*.	ταχύς, *celer*.
πέλεκυς, *securis*.	πόσις, *maritus*.	ἀναιδής, *impudens*.
εὐσεβές, *pium*.	πῶυ, *grex*.	καλλίων, *pulchrior*.
τέρας, *prodigium*.	εὐγενής, *generosus*.	εὐγενές, *generosum*.
ἔλασσον, *minus*.	δρομεύς, *cursor*.	μείων, *minor*.
ἔπος, *verbum*.	υἱύς, *filius*.	ὄϊς, *filius*.

εὐφυὴς, *boni ingenii.*
κέρας, *cornu.*
βραδὺ, *tardum.*
ἦθος, *mos.*
ἔθνος, *gens.*
εὐκλεὲς, *gloriosum.*
πλεῖον, *plus.*
Ὀδυσσεὺς, *Ulysses.*
ὄϊς. *ovis.*
βελτίων, *melior.*
πειθὼ, *suadela.*
ἡδὺ, *suave.*
Πειραιεὺς, *Piræus.*
ἄμεινον, *melius.*
φράσις, *dictio.*
βραδὺς, *tardus.*
εὐκλεὴς, *gloriâ clarus*
πρέσβυς, *senex.*
ὄρος, *mons.*
εὐφυὲς, *ingeniosum.*
ἐνδεὴς, *indigus.*

DE ADJECTIVIS REGULARIBUS.

Genus femininum semper est Declinationis Primæ.

Masculinum in ος habet Neutrum in ον; utrumque Declinationis Secundæ.

Horum igitur terminationes sunt,

M.	F.	N.
ος,	η,	ον.

ut, καλὸς, καλὴ, καλὸν, *pulcher.*

Sic; ἀγαθὸς, *bonus*; κακὸς, *malus*; φίλος, *amicus*; μαλακὸς, *mollis*; ἁπαλὸς, *tener*; λευκὸς, *albus*; δῆλος, *evidens*; τερπνὸς, *jucundus.**

---

* Paradigma adjectivorum in ος, η, ον.

	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
			Sing.	
Nom.	καλὸς,	καλὴ,	καλὸν.	ἀγαθὸς, *bonus.*
Gen.	καλοῦ,	καλῆς,	καλοῦ.	κακὸς, *malus.*
Dat.	καλῷ,	καλῇ,	καλῷ.	φίλος, *amicus.*
Acc.	καλὸν,	καλὴν,	καλὸν.	μαλακὸς, *mollis.*
Voc.	καλὲ,	καλὴ,	καλόν.	ἁπαλὸς, *tener.*
			Dual.	λευκὸς, *albus.*
N. A. V.	καλὼ,	καλὰ,	καλὼ.	δῆλος, *manifestus.*
G. D.	καλοῖν,	καλαῖν,	καλοῖν.	τερπνὸς, *jucundus.*
			Plur.	
N. Voc.	καλοὶ	καλαὶ,	καλὰ.	
Gen.	καλῶν,	καλῶν,	καλῶν.	
Dat.	καλοῖς,	καλαῖς,	καλοῖς	
Acc.	καλοὺς,	καλὰς,	καλὰ.	

Sed ος purum, et ρος habent α.

ut; ῥάδιος, ῥάδια, ῥάδιον, *facilis.*
φανερὸς, φανερὰ, φανερὸν, *manifestus.*

Sic; ἄξιος, *dignus*; μικρὸς, *parvus*; ἀργύρεος, *argenteus*; μακρὸς, *longus*; ἄγριος, *agrestis*; πονηρὸς, *malus*; πορφύρεος, *purpureus*; ὅμοιος, *similis*; φοβερὸς, *formidabilis*; ἱερὸς, *sacer*; ἅγιος, *sanctus*.* †

---

* Paradigmata in ος purum et ρος.

Sing.

	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
Nom.	ῥάδιος,	ῥάδια,	ῥάδιον.	ἄξιος, *dignus.*
Gen.	ῥαδίου,	ῥαδίας,	ῥαδίου.	ἀργύρεος, *argenteus.*
Dat.	ῥαδίῳ,	ῥαδίᾳ,	ῥαδίῳ.	ἄγριος, *agrestis.*
Acc.	ῥάδιον,	ῥάδιαν,	ῥάδιον.	πορφύρεος, *purpureus.*
Voc.	ῥάδιε,	ῥάδια,	ῥάδιον.	ὅμοιος, *similis.*
		Dual.		ἅγιος, *sanctus.*
N. A. V.	ῥαδίω,	ῥαδία,	ῥαδίω.	
G. D.	ῥαδίοιν,	ῥαδίαιν,	ῥαδίοιν.	
		Plur.		
N. V.	ῥάδιοι,	ῥάδιαι,	ῥάδια.	
G.	ῥαδίων,	ῥαδίων,	ῥαδίων.	
D.	ῥαδίοις,	ῥαδίαις,	ῥαδίοις.	
A.	ῥαδίους,	ῥαδίας,	ῥάδια.	

Sing.

	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
N	φανερὸς,	φανερὰ,	φανερὸν.	
G.	φανεροῦ,	φανερᾶς,	φανεροῦ.	μικρὸς, *parvus.*
D.	φανερῷ,	φανερᾷ,	φανερῷ.	μακρὸς, *longus.*
A.	φανερὸν,	φανερὰν,	φανερόν,	πονηρὸς, *malus.*
V.	φανερὲ,	φανερὰ,	φανερὸν,	φοβερὸς, *formidabilis.*
		Dual.		ἱερὸς, *sacer.*
N. A. V.	φανερὼ,	φανερὰ,	φανερὼ.	
G. D.	φανεροῖν,	φανεραῖν,	φανεροῖν.	
		Plur.		
N. V.	φανεροὶ,	φανεραὶ,	φανερά.	
G.	φανερῶν.	φανερῶν,	φανερῶν.	
D.	φανεροῖς,	φανεραῖς,	φανεροῖς.	
A.	φανεροὺς,	φανερὰς,	φανερά.	

† Excipiuntur; ὄγδοος, ὀγδόη, ὄγδοον, *octavus*; quoniam for-

Sed Attici sæpe flectunt Adjectiva in ος, præsertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in ος, absque genere feminino. Sic; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. Nam derivatur ab θάνατος, *mors*. Πάμφιλος, *omnibus amicus*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ πάμφιλος, τὸ, πάμφιλον. Componitur enim ex πᾶν, *omne* et φίλος, *amicus*. Sic; ἄδικος, *injustus*; a δική, *jus*. Οὐράνιος, *cœlestis*; ab οὐρανὸς, *cœlum*. Ὅμορος, *finitimus*, ab ὁμος, *idem*, et ὅρος, *terminus*.*

Adjectivorum omnium, non in ος desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertiæ.

---

te fuit olim ὀγδότος; sicut ἔννατος, *nonus*, δέκατος, *decimus*; postea, vero, eliso τ, fiebat ὀγδόος. Item composita ex -πλοος; ut ἁπλόος, ἁπλόη, ἁπλόον, *simplex*. Διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. Quoniam -πλοος videtur ortum ex πλόκος, eliso κ; scil. a πλέκω, *plico*.

* Adjectiva in ος derivata vel composita sic declinantur.

Sing.

		M. & F.	Neut.	Sic Declinantur.
N.	ὁ καὶ ἡ	ἀθάνατος,	το ἀθάνατον,	πάμφιλος, *omnibus amicus*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ	ἀθανάτου,		ἄδικος, *injustus*.
D.	τῷ τῇ, τῷ	ἀθανάτῳ,		οὐράνιος, *cœlestis*.
A.	τὸν, τὴν, τὸ	ἀθάνατον,		ὅμορος, *finitimus*.
V.	ὦ	ἀθάνατε, et ἀθάνατον;		

Dual.

N.A.V.	τὼ, τὰ, τὼ,	ἀθανάτω,	
G. D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν,	ἀθανάτοιν;	

Plur.

N.&V.	οἱ, αἱ,	ἀθάνατοι,	τὰ ἀθάνατα.
G.	τῶν, τῶν, τῶν,	ἀθανατῶν.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	ἀθανατοῖς.	
A.	τοὺς, τὰς,	ἀθανάτους,	τὰ ἀθάνατα.

Harum, autem, Terminationes regulares hæ sunt.

	M.	F.	N.
1.	ας,	αινα,	αν.
2.	εις,	εσσα,	εν.
3.	υς,	εια,	υ.

Sic;

		1.	
μέλας,	μέλαινα,	μέλαν,	*niger.*
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν,	*miser.**
		2.	
χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*venustus.*
μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν,	*mellitus.*
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν,	*honoratus.*
ἀνεμόεις,	ἀνεμόεσσα,	ἀνεμόεν,	*ventosus.*
ἠχήεις,	ἠχήεσσα.	ἠχῆεν,	*sonorus.*
αἱματόεις,	αἱματόεσσα,	αἱματόεν,	*sanguineus.*
		3.	
γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ,	*dulcis.*
ἡδὺς,	ἡδεῖα,	ἡδὺ,	*suavis.*
ἥμισυς,	ἡμίσεια,	ἥμισυ,	*dimidius.*
βαρὺς,	βαρεῖα,	βαρὺ,	*gravis.*
βαθὺς,	βαθεῖα,	βαθὺ,	*profundus*†.

* Nulla reperiuntur, præter hæc duo, regularia in ας.
† Declinatio adjectivorum non in ος disinentium.

ας, αινα, αν.

N. V.	μέλας,	μέλαινα,	μέλαν.	*niger.*
G.	μέλανος,	μελαίνης,	μέλανος.	
D.	μέλανι,	μελαίνῃ,	μελάνι.	*Sic* τάλας, *miser.*
A.	μέλανα,	μελαίναν,	μέλαν.	
		Dual.		
N.A.V.	μέλανε,	μελαίνα,	μέλανε.	
G. D.	μελάνοιν,	μελαίναιν,	μελάνοιν.	
		Plur.		
N. V.	μέλανες,	μελαίναι,	μέλανα.	
G.	μελάνων,	μέλαινῶν,	μελάνων.	

[illegible] regulares [illegible]

[illegible]

Sic.

[illegible]

Dual.

[illegible]

Plur.

[illegible]

Sic.

[illegible]

Dual.

[illegible] celer.

Plur.

[illegible]

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σῶφρον,	*sanæ mentis.*
ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ, ἀληθὲς,	*verus.*
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὔδαιμον,	*felix.*
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν,*	*tener.*
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,	τὸ, εὐσεβὲς,	*pius.*
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνῆμον,	*memor.*
ὁ, ἡ, εὐγενὴς,	τὸ, εὐγενὲς,	*generosus.*
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βέλτιον,	*melior.*†

2. Commune Genus in ις et υς, format Neutrum, abjecto ς. Sic;

ὁ, ἡ, εὔχαρις,	τὸ, εὔχαρι,	*gratus.*
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	*patriæ amans.*
ὁ, ἡ, ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	*illachrymabilis.*

* At sæpius flectitur τέρην, τέρεινα, τέρεν.

† Declinatio adjectivorum communis generis in ων, ην, ης

		M. & F.	Neut.	
N.	ὁ et ἡ	σώφρων,	τὸ σῶφρον.	*sanæ mentis.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	σώφρονος,		Sic.
D.	τῷ, τῇ, τῷ	σώφρονι,		εὐδαίμων, *felix.*
A.	τὸν, τὴν,	σώφρονα,	τὸ σῶφρον.	μνήμων, *memor.*
V.	ὦ	σῶφρον,		βελτίων, *melior.*

Dual.

N.A.V.	τὼ, τὰ, τὼ,	σώφρονε.
G. D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν	σωφρόνοιν.

Plur.

N & V.	οἱ, αἱ,	σώφρονες,	τὰ, σώφρονα.
G.	τῶν,	σωφρόνων.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	σώφροσι.	
A.	τοὺς, τὰς,	σώφρονας,	τὰ, σώφρονα.

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἄρσενος, &c.		Sic. τέρην, *tener.*

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἀληθὴς,	τὸ ἀληθὲς,	*verus.* Sic.
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἀληθέος, &c.		εὐσεβὴς, *pius.*
				εὐγενὴς, *generosus.*

, σῶφρον, *sanæ mentis.*
, ἄρσεν, *masculus.*
, ἀληθὲς, *verus.*
, εὔδαιμον, *felix.*
, τέρεν,* *tener.*
, εὐσεβὲς, *pius.*
, μνῆμον, *memor.*
, εὐγενὲς, *generosus.*
, βελτίον, *melior.*†

Genus in ις et υς, format Neu-
Sic;

, εὔχαρι, *gratus.*
, φιλόπατρι, *patriæ amans.*
, ἄδακρυ, *illachrymabilis.*

---

* τέρην, τέρεινα, τέρεν.

† …vorum communis generis in ων, ην, ης

M. & F.	Neut.	
σώφρων,	τὸ σῶφρον.	*sanæ mentis.*
σώφρονος,		Sic.
σώφρονι,		εὐδαίμων, *felix.*
σώφρονα,	τὸ σῶφρον.	μνήμων, *memor.*
σῶφρον,		βελτίων, *melior.*

Dual.

σώφρονε.
σωφρόνοιν.

Plur.

σώφρονες, τὰ σώφρ…
σωφρόνων.
, σώφροσι.
σώφρονας, …

Sing.

ἄρσην,
, ἄρσενος, &c.

Sing.

ἀληθὴς, τὸ ἀ…
, ἀληθοῦς, &c.

Sed multa Tertiæ Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, absque Feminino.

Horum Terminationes regulares hæ sunt.

1. Commune Genus in ων, ην, ης, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in suam brevem. Sic;

D.	μέλασι,	μελαίναις,	μέλασι.	
A.	μέλανας,	μελαίνας,	μέλανα.	
		εις, εσσα, εν.		
N.	χαρίεις,	χάριεσσα,	χάριεν,	Sic.
G.	χάριεντος,	χαριέσσης,	χάριεντος,	μελιτόεις, *mellitus.*
D.	χάριεντι,	χαριέσσῃ,	χάριεντι,	τιμήεις, *honoratus.*
A.	χάριεντα,	χαριεσσαν,	χάριεν,	ἀνεμόεις, *ventosus.*
V.	χάριει, et χάριεν,	χάριεσσα,	χάριεν.	ἠχήεις, *sonorus.* αἱματόεις, *sanguineus.*
		Dual.		
N. A. V.	χάριεντε,	χαριέσσα,	χαρίεντε.	
G. D.	χαριέντοιν,	χαριέσσαιν,	χαριέντοιν.	
		Plur.		
N. V.	χάριεντες,	χάριεσσαι,	χάριεντα.	
G.	χαριέντων,	χαριεσσῶν,	χαριέντων.	
D.	χαρίεισι,	χαριέσσαις,	χάριεισι.	
A.	χάριεντας,	χάριεσσας,	χάριεντα.	
		υς, εια, υ.		
N. V.	γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ.	Sic.
G.	γλυκέος,	γλυκείας,	γλυκέος,	ἡδὺς, *suavis.*
D.	γλυκέϊ εῖ,	γλυκείᾳ,	γλυκέϊ εῖ.	ἥμισυς, *dimidius.*
A.	γλυκὺν,	γλυκεῖαν.	γλυκὺ.	βαρὺς, *gravis.*
V.	γλυκὺ,	γλυκεῖα,	γλυκὺ.	βαθὺς, *profundus.*
		Dual.		ὀξὺς, *celer.*
N. A. V.	γλυκέε,	γλυκεία,	γλυκέε.	
G. D.	γλυκέοιν,	γλυκείαιν,	γλυκέοιν.	
		Plur.		
N. V.	γλυκέες εῖς,	γλυκεῖαι,	γλυκέα ῆ.	
G.	γλυκέων,	γλυκειῶν,	γλυκέων.	
D.	γλυκέσι,	γλυκείαις,	γλυκέσι.	
A.	γλυκέας εῖς,	γλυκείας,	γλυκέα ῆ.	

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σῶφρον,	*sanæ mentis.*
ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ, ἀληθὲς,	*verus.*
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὔδαιμον,	*felix.*
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν,*	*tener.*
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,	τὸ, εὐσεβὲς,	*pius.*
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνῆμον,	*memor.*
ὁ, ἡ, εὐγενὴς,	τὸ, εὐγενὲς,	*generosus.*
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βέλτιον,	*melior.*†

2. Commune Genus in ις et υς, format Neutrum, abjecto ς. Sic;

ὁ, ἡ, εὔχαρις,	τὸ, εὔχαρι,	*gratus.*
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	*patriæ amans.*
ὁ, ἡ, ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	*illachrymabilis.*

---

* At sæpius flectitur τέρην, τέρεινα, τέρεν.

† Declinatio adjectivorum communis generis in ων, ην, ης

		M. & F.	Neut.	
N.	ὁ et ἡ	σώφρων,	τὸ σῶφρον.	*sanæ mentis.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	σώφρονος,		Sic.
D.	τῷ, τῇ, τῷ	σώφρονι,		εὐδαίμων, *felix.*
A.	τὸν, τὴν,	σώφρονα,	τὸ σῶφρον.	μνήμων, *memor.*
V.	ὦ	σῶφρον,		βελτίων, *melior.*
		Dual.		
N.A.V.	τὼ, τὰ, τὼ,	σώφρονε.		
G. D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν	σωφρόνοιν.		
		Plur.		
N & V.	οἱ, αἱ,	σώφρονες,	τὰ, σώφρονα.	
G.	τῶν,	σωφρόνων.		
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	σώφροσι.		
A.	τοὺς, τὰς,	σώφρονας,	τὰ, σώφρονα.	
		Sing.		
N.	ὁ, ἡ,	ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἄρσενος, &c.		Sic. τέρην, *tener.*
		Sing.		
N.	ὁ, ἡ,	ἀληθὴς,	τὸ ἀληθὲς,	*verus.* Sic.
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἀληθέος, &c.		εὐσεβὴς, *pius.*
				εὐγενὴς, *generosus.*

3. Composita ex ποῦς, *pes*, habent neutrum in ουν. Sic;

ὁ, ἡ, δίπους,	τό, δίπουν,	*bipes.*
ὁ, ἡ, πολύπους,	τό, πολύπουν,	*multipes.** †

DE ADJECTIVIS IRREGULARIBUS.

Omne Adjectivum non desinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, est IRREGULARE; atque semper caret Genere Neutro. Sic;

ὁ, ἡ, ἅρπαξ,	*rapax.*
ὁ, ἡ, μάκαρ,	*beatus;* vel, ἡ μακαίρα.
ὁ, ἡ, ἄοψ,	*cæcus.*
ὁ, ἡ, μακρόχειρ,	*longimanus.*

Irregularia etiam sunt sequentia.

1. πᾶς, *omnis*, flectitur ut participium; scil. πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
2. Item ἑκων, ἑκοῦσα, ἑκὸν, *volens*. Erat enim, primitus, reverâ, participium antiqui verbi ἕκω, *venio*. Et ita αέκων, *nolens;* per Syncopen ἄκων, ἄκουσα, ἄκον.

---

* Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἔυχαρις,	τὸ, ἔυχαρι, *gratus.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἐυχαριτος, &c.	

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι, *patriæ amans.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	φιλόπατριδος, &c.	

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ, *illachrymabilis.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἀδακρυος, &c.	

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	δίπους,	τὸ, δίπουν, *bipes.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	δίποδος, &c.	

† Quoniam forte fuit olim πόος, unde ὁ, ἡ, δίποος, τὸ, δίποον; postea contractè δίπους, δίπουν. Mutatâ dehinc declinatione; ut fit in γέλως, ἔρως, ab antiquis γέλαος, ἔραος.

3. μέγας, *magnus*, et πολὺς, *multus*, irregularia sunt in Singulari Nominativo et Accusativo. Scil.

N. μέγας, μεγάλη, μέγα, πολὺς, πολλὴ, πολὺ.
A. μέγαν, μεγάλην, μέγα, πολὺν, πολλὴν, πολύ.

Ceteros autem casus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis μεγαλὸς, et πολλὸς. Sic;

G. S. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ.
N. P. μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα. πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.*

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

Comparatio fit addendo terminationes -τερος, ac -τατος, pro Comparativo et Superlativo: Sic;

μάκαρ, μακάρτερος, μακάρτατος; *beatus, beatior, beatissimus.*

εὔνους (contractè pro εὔνοος,) εὐνούστερος, εὐνούστατος; *benevolens, benevolentior, benevolentissimus.*

κακόνους, (contractè pro κακόνοος,) κακονούστερος, κακονούστατος; *malevolens, malevolentior, malevolentissimus.*

ἁπλοῦς, (contractè pro ἁπλόος,) ἁπλούστερος, ἁπλούστατος; *simplex, simplicior, simplicissimus.* Sed;

---

* Homerus, autem, et ex eo Pœtæ flectunt πολὺς, regulariter, scribentes πολέος, πολεῖ, πολέες, &c. quod postea mutatum erat, in iis casibus in quibus non distingueretur ab iisdem casibus nominis πόλις, *urbs*.

1. εις abjicit ι. Sic;

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*venustus*, &c.*

2. ος abjicit ς. Sic;

ὀρθὸς,	ὀρθότερος,	ὀρθότατος,	*rectus*, &c.
δίκαιος,	δικαιότερος,	δικαιότατος,	*justus*, &c.
πονηρὸς,	πονηρότερος,	πονηρότατος,	*malus*, &c.
θαυμαστὸς,	θαυμαστότερος,	θαυμαστότατος,	*admirabilis*, &c.
δῆλος,	δηλότερος,	δηλότατος,	*planus*, &c.

Sic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἕτοιμος, *promptus*; κοῦφος, *levis*; λεπτὸς, *tenuis*; τερπνὸς, *jucundus*; ὅμοιος, *similis*.

At ος post brevem Syllabam mutat insuper ο in ω. † Sic;

σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*sapiens*, &c.
κενὸς,	κενώτερος,	κενώτατος,	*inanis*, &c.
φοβερὸς,	φοβερώτερος,	φοβερώτατος,	*formidabilis*, &c.
φανερὸς,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	*manifestus*, &c.
χαλεπὸς,	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	*difficilis*, &c.

Sic etiam ἄγριος, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος, *ferox*, &c. quoniam ι pro brevi sumitur, at ἔντιμος, *honoratus*, ἐντιμότερος, &c. nam ι pro longa.

Et ἱκανὸς, ἱκανώτερος, ἱκανώτατος, *idoneus*, &c. quoniam α pro brevi sumitur.

At ἰσχυρὸς, ἰσχυρότερος, ἰσχυρότατος; *validus*, &c. quoniam υ pro longâ sumitur.‡

---

* sic et;

εἷς,	*unus*,	ἕτερος,	*alter duorum*.
οὐδεὶς,	*nullus*,	οὐδέτερος,	*neuter duorum*.
μηδεὶς,	*nullus*,	μηδέτερος,	*neuter duorum*.

† Ne, scilicet, concurrant quatuor continuæ Syllabæ breves. ~~Et ita etiam, ne concurrant quatuor, dicitur ὁδοιπόρος,~~ non ὁδοπόρος, *viator*. Homerus, etiam, ne concurrant tres, mutat sæpissime brevem Syllabam in longam.

‡ Et, ἐπικίνδυνος, ἐπικινδυνώτερος, ἐπικινδυνώτατος; nam υ pro brevi sumitur. Sic et φιλοκινδυνώτατος, Xen. Anab. p. 90. Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells. [In omnibus his locis legi debet ό in antepenult. Nam υ in κίνδυνος pro longa sumitur. A. D.]

Et sic ἴσος, *æqualis*; habet ἰσότερος, ἰσότατος; quando ι pro longâ sumitur, at, contra, quando ι pro brevi sumitur, habet ἰσώτερος, ἰσώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro. Sic;

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν;	μελάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν;	ταλάντερος, &c.
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,		τὸ, εὐσεβὲς;	εὐσεβέστερος, &c.
εὐρὺς,	εὐρεῖα,	εὐρὺ	εὐρύτερος, &c.

Sic et, ἀσεβὴς, *impius*; ταχὺς, *celer*; ἀληθὴς, *verus*; ὠκὺς, *velox*; δυσχερὴς, *difficilis*; βραδὺς, *tardus*; ἀκριβὴς, *accuratus*; &c.

4. -ων addit plurali nominativo masculino. Sic;

ἄφρων,	*amens*,	ἀφρονέστερος,	ἀφρονέστατος.
σώφρων,	*sanæ mentis*,	σωφρονέστερος;	σωφρονέστατος.
εὔφρων,	*hilaris*,	εὐφρονέστερος,	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	*miser*,	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibusdam, comparatio fit per -ιων, et -ιστος. Scil.

1. Nonnulla in ος, a Substantivis derivata, comparantur in -ιων, et -ιστος; at, in his, comparatio non fit ab ipso Adjectivo Positivo, sed ab isto Substantivo a quo derivatur. Sic;

καλὸς, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*; habet καλλίων, κάλλιστος.

ἐχθρὸς, *inimicus*; ab ἔχθος, -εος, τὸ, *inimicitia*; habet ἐχθίων, ἔχθιστος.

οἰκτρὸς, *miserabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiseratio*; habet οἰκτίων, οἴκτιστος.

αἰσχρὸς, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitudo*; habet αἰσχίων, αἴσχιστος.

μακρὸς, *longus*; a μῆκος, -εος, τὸ *longitudo*; habet μηκίων, μήκιστος.

2. Quædam in υς utroque modo comparantur. Sic;

βαθὺς, *profundus*; βαθύτερος, βαθύτατος; vel βαθίων, βάθιστος. Sic;

βραδὺς, *tardus*; ταχὺς, *celer*; παχὺς, *crassus*; γλυκὺς, *dulcis*; βραχὺς, *brevis*; ὠκὺς, *velox*; et similia.

3. ῥάδιος, *facilis*, habet, eliso δ, ῥαΐων, ῥαΐστος; vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

ἀγαθός,	*bonus*;	ἀμείνων,	ἀγαθώτατος.
		ἀρείων,	ἄριστος.
		βελτίων,	βέλτιστος.
		κρείσσων,	κράτιστος.
		λωΐων,	λῷστος.
κακὸς,	*malus*;	κακίων,	κάκιστος.
		χείρων,	χείριστος.
μέγας,	*magnus*;	μείζων,	μέγιστος.
πολὺς,	*multus*;	πλείων,	πλεῖστος.
ἐλαχὺς,	*parvus*;	ἐλάσσων,	ἐλάχιστος.

μικρὸς, *parvus*; ἥσσων, vel μείων, vel μικρότερος, μικρότατος.

NUMERORUM NOMINA.

εἷς, *unus*.

	M.	F.	N.
N.	εἷς	μία,	ἓν.
G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἓν.

Atque ita duo composita οὐδεὶς, μηδεὶς, *nullus;* quæ quidem habent numerum pluralem; scil. οὐδένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ον, *alter duorum;* et ab οὐδεὶς, μηδεὶς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum.*

δύω, *duo.*

N. A. Duali, δύω; G. D. δυοῖν; qui soli casus proprii sunt hujus nominis.

Dicitur, tamen, in plurali, G. δυῶν; D. δυσὶ.

Dicitur etiam sæpe δύο; sed indeclinatum.

τρεῖς, *tres.*

	M.	F.	N.
N. A.	τρεῖς,	τρεῖς,	τρία.
G.	τριῶν,	τριῶν,	τριῶν.
D.	τρισὶ,	τρισὶ,	τρισὶ.

τέσσαρες, *quatuor.*

N.	τέσσαρες,	τέσσαρες,	τέσσαρα.
G.	τεσσάρων,	τεσσάρων,	τεσσάρων.
D.	τέσσαρσι,	τέσσαρσι,	τέσσαρσι.
A.	τέσσαρας,	τέσσαρας,	τέσσαρα.

Quæ sequuntur deinceps Cardinalium Numerorum Nomina, post primos quatuor, ad Centum usque, indeclinabilia sunt omnia. Scil.

πέντε,	*quinque.*	τριάκοντα,	*triginta.*
ἕξ,	*sex.*	τεσσαράκοντα,	*quadraginta.*
ἑπτὰ,	*septem.*	πεντήκοντα,	*quinquaginta.*
ὀκτὼ,	*octo.*	ἑξήκοντα,	*sexaginta.*
ἐννέα,	*novem.*	ἑβδομήκοντα,	*septuaginta.*
δέκα,	*decem.*	ὀγδοήκοντα,	*octoginta.*
εἴκοσι,	*viginti.*	ἐννενήκοντα,	*nonaginta.*

et ἑκατὸν, *centum.*

Post ἑκατὸν, *centum*, majorum numerorum Nomina sunt Adjectiva regularia. Scil.

διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c. τριακόσιοι, &c. *trecenti*, &c.

χίλιοι,	χίλιαι,	χίλια ;	*mille.*
μύριοι,	μύριαι,	μύρια ;	*decies mille.*

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina sunt omnia regularia Adjectiva. Scil.

πρῶτος,	πρώτη,	πρῶτον ;	*primus*, &c.
δεύτερος.	δευτέρα,	δεύτερον ;	*secundus*, &c.
τρίτος,	τρίτη,	τρίτον ;	*tertius*, &c.
&c.			

De Numerorum Notis.

Ad notandos numeros minores, quales sunt SCRIPTI OPERIS Libri, sive Partitiones, utebantur Græci Literis, ordine suis ; scil. ut A notaret primum ; B, secundum ; atque ita, deinceps, ordine, ad Ω vicesimum quartum.

Hac ratione distingui solent Iliados et Odysseæ libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memoriæ promptius occurret, ope technicâ syllabæ Græce -HNT-

Nam viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis erit H, primus Hexadis secundæ ; N, primus tertiæ ; T, primus quartæ.

Ad Numeros, autem, UNIVERSALIUS notandos, utebantur quidem iisdem Literis, diversâ tamen ratione spectatis. Scil.

Ter octo Literas suas in tres series dividebant ; et seriei quidem primæ, in loco sexto, scilicet post ἐ, inserebant figuram, ϛ′, quam vocabant ἐπίσημον.

Seriei autem secundæ, ultimo in loco, addebant figuram ϟ vel ϙ, quam vocabant κόππα.

Seriei, denique, tertiæ addebant, item, ultimo in loco, figuram ϡ, quam vocabant σάμπι.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres series divisas.

Prima series notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda series notabat, ordine, Novem Decades.

Tertiæ series notabat, ordine, Novem Centurias.

DE PRONOMINE.

Tria sunt PRIMARIA Pronomina Substantiva. ἔγω, *ego*; σὺ, *tu*; ὃς, *He* Anglice; nam lingua Latina caret hoc pronomine Substantivo tertiæ personæ. Flectuntur autem hoc modo.

	Sing.	Sing.	Sing.
N.	ἐγώ,	σὺ.	ὃς.
G.	ἐμοῦ, vel μοῦ.	σοῦ.	οὗ.
D.	ἐμοὶ, vel μοι.	σοί.	οἷ.
A.	ἐμὲ, vel μὲ.	σέ.	ἕ.

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitas distinguebant Lineolâ sive puncto SUPRA scripto. Sic;

Α, α', 1.	Ι, ι', 10.	Ρ, ρ', 100.
Β, β', 2.	Κ, κ', 20.	Σ, σ', 200.
Γ, γ', 3.	Λ, λ', 30.	Τ, τ', 300.
Δ, δ', 4.	Μ, μ', 40.	Υ, υ', 400.
Ε, ε', 5.	Ν, ν', 50.	Φ, φ', 500.
ϛ', 6.	Ξ, ξ', 60.	Χ, χ', 600.
Ζ, ζ', 7.	Ο, ο', 70.	Ψ, ψ', 700.
Η, η' 8.	Π, π', 80.	Ω, ω', 800.
Θ, θ', 9.	Ϙ, ϟ, 90.	ϡ, 900.

In hisce seriebus, Literarum ordo Memoriæ promptius occurret, ope technicâ syllabæ Anglicæ AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; secunda I, primam decadum; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, usurpabant iterum easdem Series, at lineolâ sive puncto jam INFRA posito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; ͵χ͵ν͵ζϡμγ, notat 657,943.

	Dual.	Dual.	Dual.
N.A.	νῶϊ, vel νώ.	σφῶϊ, vel σφῶ.	σφὲ.
G.D.	νῶϊν, vel νῷν.	σφῶϊν, vel σφῷν.	σφὶν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	ἡμεῖς.	ὑμεῖς.	σφεῖς.
G.	ἡμῶν.	ὑμῶν.	σφῶν.
D.	ἡμῖν.	ὑμῖν.	σφῖσι.
A.	ἡμᾶς.	ὑμᾶς.	σφᾶς.

Reliqua Pronomina sunt Adjectiva. Ut;

ἄλλος,	ἄλλη,	ἄλλο,	*alius.*
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ,	*ipse.*
ὃς,	ἣ,	ὃ,	*qui.*
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο,	*hic.*
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο,	*ille.*

Scilicet in genere Neutro,

ν perdunt ἄλλος, αὐτὸς, ὅς, οὗτος, ἐκεῖνος.

οὗτος, autem, in flexione variatur secundum variationes Articuli; a quo nimirum derivatur*. Sic;

		Sing.	
N.V.	οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
G.	τούτου,	ταύτης,	τούτου.
D.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ.
A.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.
		Dual.	
N.A.V.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.
G.D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.
		Plur.	
N.V.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα.

* Scil. ex ὁ, et αὐτός. Quin etiam αὐτὸς videtur ortum ex αὖ *rursus*, et Articulo; ut ἐκεῖνος certissime oritur ex ἐκεῖ, *illic.*

G.	τούτων,	τούτων,	τούτων.
D.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
A.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

A tribus primariis Pronominibus substantivis derivantur Pronomina POSSESSIVA; quæ sunt Adjectiva regularia. Scil.

ab ἐμὲ, venit,	ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	*meus.*
a σέ,	σός,	σή,	σόν.	*tuus.*
ab ἕ,	ὅς,	ἥ,	ὅν.	*HIS*, Anglicè.
a νῶϊ,	νωΐτερος,	-α,	-ον.	*noster duorum.*
a σφῶϊ,	σφωΐτερος,	-α,	-ον.	*vester duorum.*
ab ἡμεῖς,	ἡμέτερος,	-α,	-ον.	*noster.*
ab ὑμεῖς,	ὑμέτερος,	-α,	-ον.	*vester.*
a σφεῖς,	σφέτερος,	-α,	-ον.	*THEIR*, Anglicè.

Ex iisdem tribus primariis, et αὐτὸς, *ipse*, componuntur tria RECIPROCA. Sed in casibus tantum obliquis. Scil.

Sing.

G.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.	*mei ipsius.*
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.	
A.	ἐμαυτόν,	ἐμαυτήν,	ἐμαυτό.	

Et ita σεαυτοῦ, *tui ipsius;* vel contractè σαυτοῦ, et ἑαυτοῦ, *sui ipsius;* vel contractè αὑτοῦ; quod insuper habet et pluralem numerum. Scil.

G.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν.
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς.
A.	ἑαυτούς,	ἑαυτάς,	ἑαυτά.

Primitivum autem est Pronomen INTERROGATIVUM τίς, *quis*, cum accentu acuto. Et usurpatur etiam pro INDEFINITO, sed cum accentu gravi; τὶς, *aliquis, quidam.* Et, universaliter quidem, omnes voces INTERROGATIVÆ

usurpantur etiam ut INDEFINITÆ, sed accentu mutato.

τὶς ita flectitur.

N. Sing.	τὶς,	τὶς,	τί.
G.	τἰνος,	τίνος,	τἰνος.
N. Plur.	τἰνες,	τίνες,	τίνα.

τὶς INTERROGATIVUM habet RESPONSIVUM ὅστις. Sic;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT?* οὐκ οἶδα ὅστις. *I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat autem, antiquitus, apud Græcos, ALTERUM pronomen INTERROGATIVUM, πὸς, πὴ, πὸ; ejusque RESPONSIVUM ὁπὸς, ὁπὴ, ὁπὸ. Quod quidem usus abolevit, nisi in duobus casibus, iisque tantum adverbialiter sumtis; scil. ποῦ, *quo loco?* πῇ, *qua via?* et sic ὁποῦ, ὁπῇ, responsivè. Ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πότερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejusque responsivum ὁπότερος, -α, -ον; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia, usitatissima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva; ἡμεδαπὸς, -η, -ον, *nostras;* ὑμεδαπὸς, -η, -ον, *vestras;* ποδαπὸς *cujas.**

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva†; quorum usus frequentissimus sermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. Scil.

---

* Quæ fiunt a δαπέδον, *solum.*

† Et etiam adverbia plurima usitatissima; ut suo loco explicabitur.

τὸ, the.	ὃ, which.	πὸ, what.	ὁπὸ, what.	responsive.
τοῖος, of the kind.	οἷος, of which kind.	ποῖος, of what kind.	ὁποῖος, of what kind.	
τόσος, of the number.	ὅσος, of which number.	πόσος, of what number.	ὁπόσος, of what number.	
τηλίκος, of the size.	ἡλίκος, of which size.	πηλίκος, of what size.	ὁπήλικος, of what size.	

Ex his, autem, et οὗτος, *hic*, componuntur τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *OF THIS KIND*; τοσοῦτος, *OF THIS NUMBER*; τηλικοῦτος, *OF THIS SIZE.**

---

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δεῖνα ea ne vel vox est nec ullibi per se reperiunda; semper enim habet articulum præfixum; ut ὁ δεῖς; quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus; scil. ὁ δὲ εἷς*, Anglicè *THIS OR THAT ONE*; ut οὐ δὲ εἷς, fit οὐδεῖς. Et sic, in Genitivo, τοῦ δὲ ἑνὸς, contractè τοῦ δεῖνος†; in Dativo τῷ δὲ ἑνί, contractè τῷ, δεῖνι†; in Acusativo τὸν δὲ ἕνα, contractè τὸν δεῖνα.

In usu quidem est ὁ δεῖνα, pro ὁ δὲ ἕνα; tum autem Accusativus ἕνα regitur a verbo λέγω subintelligendo.

* Reg. V. † Reg. II.

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duæ sunt. Prima in ω; ut τύπτω, *verbero*. Secunda in μι; ut τίθημι, *pono*.

Conjugationes VOCES et TEMPORA melius explicantur vernaculo sermone quam Latino.

Voces sunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus alteri. Ut ἔβλαψα σέ, *I DID HURT YOU.*

MEDIÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus nobismet ipsis. Ut, ἐβλαψάμην, *I DID HURT MYSELF.* Ἐβλαψάμην τὸν πόδα, *I DID HURT MY FOOT.*

PASSIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod patimur ab altero. Ut, ἐβλάφθην, ὑπὸ σοῦ, *I WAS HURT BY YOU.*

Tempora sunt;

Tempus PRÆSENS; ut τύπτω, *I AM STRIKING.*

TEMPUS FUTURUM; quod in forma quidem duplex est, in significatione autem simplex et unum. Ut,

FUTURUM primum τύψω, } *I SHALL, OR WILL,*
FUTURUM secundum τυπῶ, } *OR AM TO STRIKE.*

Tempora PRÆTERITA quatuor. Scil.

1. IMPERFECTUM; ut, ἔτυπτον, *I WAS STRIKING.*

2. INDEFINITUM, sive AORISTUS; quod, quia formatur a futuro, est quidem, in forma, duplex; in significatione, autem, simplex et unum. Ut,

Aoristus primus ἔτυψα, } I STRUCK OR DID
Aoristus secundus ἔτυπον, } STRIKE.

3. Perfectum; ut τέτυφα, *I HAVE STRUCK.*

4. Plusquamperfectum; ut, ἐτετύφειν, *I HAD STRUCK.*

Tempora habent modos, numeros, et personas.

Modi sunt quinque. Indicativus, Subjunctivus, Optativus, Imperativus, et Infinitivus.

Numeri tres. Ut in Nominibus.

Personæ tres. Ut in Pronominibus Substantivis.

Paradigma vocis Activæ.

Præsens, τύπτω, *I am striking.*

Num.		INDICATIVI.	
Sing.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει,
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plur.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
		SUBJUNCTIVI.	
S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.
		OPTATIVI.	
S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.
		IMPERATIVI.	
S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

Masc.	τύπτων,	-οντος,
Fem.	τύπτουσα,	-ούσης,
Neut.	τύπτον,	-οντος,

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERFECTUM, ἔτυπτον, *I was striking.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε,
D.		ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην,
P.	ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον,

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι,

OPTATIVI.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν,

IMPERATIVI.

S.	τύπτε,	τυπτέτω.
D.	τύπτετον,	τυπτέτων,
P.	τύπτετε,	τυπτέτωσαν,

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

M.	τύπτων,	-οντος,
F.	τύπτουσα,	-ούσης,
N.	τύπτον.	-οντος.

Paradigma vocis Activæ.

Futurum I. τύψω, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψετον,	τύψετον,
P.	τύψομεν,	τύψετε,	τύψουσι.

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τύψοιτον,	τυψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-οντος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-οντος.

Paradigma vocis Activæ.

Futurum II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπεῖς,	τυπεῖ,
D.		τυπεῖτον,	τυπεῖτον,
P.	τυποῦμεν,	τυπεῖτε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτον,	τυποίτην,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

Paradigma vocis Activæ.

Aoristus I. ἔτυψα, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἐτύψατον,	ἐτυψάτην,
P.	ἐτύψαμεν,	ἐτύψατε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψῃς,	τύψῃ,
D.		τύψητον,	τύψητον,
P.	τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαιτον,	τυψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τυψάτω,
D.		τύψατον,	τυψάτων,
P.		τύψατε,	τυψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-αντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-αντος.

Paradigma vocis Activæ.

Aoristus II. ἔτυπον, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἐτύπετον,	ἐτυπέτην,
P.	ἐτύπομεν,	ἐτύπετε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
D.		τύπητον,	τύπητον,
P.	τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιτον,	τυποίτην,
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

S.	τύπε,	τυπέτω,
D.	τύπετον,	τυπέτων,
P.	τύπετε,	τυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τύπων,	-οντος,
F.	τύπουσα,	-ούσης,
N.	τύπον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

PERFECTUM, τέτυφα, *I have struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε,
D.		τετύφατον,	τετύφατον,
P.	τετύφαμεν,	τετύφατε,	τετύφασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

* Vide Leeds, p. 139.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετύφοιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τετυφέτω,
D.	τετύφετον,	τετυφέτων,
P.	τετύφετε.	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-οτος,
F.	τετυφυῖα,	-υίας,
N.	τετυφός,	-ότος.

Paradigma vocis Activæ.

Plusquamperfect, ἐτετύφειν, *I had struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύφειν,	ἐτετύφεις,	ἐτετύφει,
D.		ἐτετύφειτον,	ἐτετυφείτην,
P.	ἐτετύφειμεν,	ἐτετύφειτε,	ἐτετύφεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετυφοίεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τετυφέτω,
D.	τετύφετον,	τετυφέτων,
P.	τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-ότος,
F.	τετυφυῖα,	-υίας,
N.	τετυφός,	-ότος.

Paradigma verbi in ω activæ vocis secundum modos.

τύπτω, verbero.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω,	τύπτω.	τύπτοιμι,	τύπτε,	τύπτειν,	τύπτων.
Imperf.	ἔτυπτον,					
Fut. 1.	τύψω,		τύψοιμι,		τύψειν,	τύψων.
Fut. 2.	τυπῶ,		τυποῖμι,		τυπεῖν,	τυπῶν.
Aor. 1.	ἔτυψα,	τύψω,	τύψαιμι,	τύψον,	τύψαι,	τύψας.
Aor. 2.	ἔτυπον,	τύπω,	τύποιμι,	τύπε,	τυπεῖν,	τύπων.
Perf.	τέτυφα,	τετύφω,	τετύφοιμι,	τετύφε,	τετυφέναι,	τετυφώς.
Plusq. p.	ἐτετύφειν,					

τιω, honoro,

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίω,	τίω,	τίοιμι,	τίε,	τίειν,	τίων,
Imperf.	ἔτιον,					
Fut. 1.	τίσω,		τίσοιμι,		τίσειν,	τίσων.
Fut. 2.	τιῶ,		τιοῖμι,		τιεῖν,	τιῶν.
Aor. 1.	ἔτισα,	τίσω,	τίσαιμι,	τίσον,	τίσαι,	τίσας.
Aor. 2.	τιον,	τίω,	τίοιμι,	τίε,	τιεῖν,	τιὼν.
Perf.	τέτικα,	τετίκω.	τετίκοιμι,	τέτικε,	τετικέναι,	τετικώς.
Plusq. p.	ἐτετίκειν,					

λεγω, *dico.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particep.
Præs.	λέγω,	λέγω,	λέγοιμι,	λέγε,	λέγειν,	λέγων.
Imperf.	ἔλεγον,					
Fut. 1.	λέξω,		λέξοιμι,		λέξειν,	λέξων.
Fut. 2.	λεγῶ,		λεγοῖμι,		λεγεῖν,	λεγῶν.
Aor. 1.	ἔλεξα,	λέξω,	λέξαιμι,	λέξον,	λέξαι,	λέξας.
Aor. 2.	ἔλεγον,	λέγω,	λέγοιμι,	λέγε,	λεγεῖν,	λεγών.
Perf.	λέλεχα,	λελέχω.	λελέχοιμι,	λέλεχε,	λελεχέναι,	λελεχώς.
Plusq. p.	ἐλελέχειν,					

στελλω, *mitto.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particep.
Præs.	στέλλω,	στέλλω,	στέλλοιμι,	στέλλε,	στέλλειν,	στέλλων,
Imperf.	ἔστελλον,					
Fut. 1.	στελῶ,		στελοῖμι,		στελεῖν,	στελῶν,
Fut. 2.	σταλῶ,		σταλοῖμι,		σταλειν,	σταλῶν.
Aor. 1.	ἔστειλα,	στείλω,	στείλαιμι,	στεῖλον,	στεῖλαι,	στείλας.
Aor. 2.	ἔσταλον,	σταλω,	στάλοιμι,	στάλε,	σταλεῖν,	στάλων.
Perf.	ἔσταλκα,	ἐστάλκω,	ἔσταλκοιμι,	ἔσταλκε,	ἐσταλκέναι,	ἐσταλκώς.
Plusq. p.	ἐστάλκειν,					

Discipulus sic describat σπείρω, *semino*, 1. fut. σπερῶ, perf. ἔσπαρκα.

γράφω, *scribo.*	γράψω,	γέγραφα.
τέμνω, *seco.*	τεμῶ,	τέτμηκα.
μένω, *maneo,*	μενῶ,	μεμένηκα.

Paradigma vocis Mediæ.

Præsens, τύπτομαι, *I am striking myself.*

INDICATIVI.

S.	τύπτομαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Imperfect. ἐτυπτόμην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτη,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τυπτέσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Futurum I. τύψομαι, *I shall*, &c. *strike myself*.

INDICATIVI.

S.	τύψομαι,	τύψη,	τύψεται.
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τύψεσθε,	τύψονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψόμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιντο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψόμενος,	-ου,
F.	τυψομένη,	-ης,
N.	τυψόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Futurum II. τυποῦμαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυποῦμαι,	τυπῇ,	τυπεῖται,
D.	τυπούμεθον,	τυπεῖσθον,	τυπεῖσθον,
P.	τυπούμεθα,	τυπεῖσθε,	τυποῦνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποῖο,	τυποῖτο.
D.	τυποίμεθον,	τυποῖσθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποῖσθε,	τυποῖντο.

INFINITIVI.

τυπεῖσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπουμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Aorist. I. ἐτυψάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο,
D.	ἐτυψάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυψάσθην,
P.	ἐτυψάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύψαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυψώμαι,	τύψη,	τύψηται,
D.	τυψώμεθον,	τύψησθον,	τυψησθον,
P.	τυψώμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυψαίμην,	τύψαιο,	τύψαιτο,
D.	τυψαίμεθον,	τύψαισθον,	τυψαίσθην,
P.	τυψαίμεθα,	τύψαισθε,	τύψαιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύψαι,	τυψάσθω,
D.		τύψασθον,	τυψάσθων,
P.		τύψασθε,	τυψάσθωσαν.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψάμενος,	-ου,
F.	τυψαμένη,	-ης,
N.	τυψάμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Aorist. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπετο,
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθον,	ἐτυπέσθην,
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύποντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τυπῃ,	τύπηται,
D.	τυπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τύποιο,	τύποιτο,
D.	τυποίμεθον,	τύποισθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τύποισθε,	τύποιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπου,	τυπέσθω,
D.		τύπεσθον,	τυπέσθων,
P.		τύπεσθε,	τυπέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπομένη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Perfectum, τέτυπα, *I have struck myself.*

INDICATIVI.

S.	τέτυπα,	τέτυπας,	τέτυπε,
D.		τετύπατον,	τετύπατον,
P.	τετύπαμεν,	τετύπατε,	τετύπασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετυπέτων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν,

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-οτος,
F.	τετυπυῖα,	-υίας,
N.	τετυπός,	-ότος.

* Vide Leeds. Sic et δεδίασι. ώ. 603.

Paradigma vocis Mediæ.

Plusquamp. ἐτετύπειν, *I had struck myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύπειν,	ἐτετύπεις,	ἐτετύπει,
D.		ἐτετύπειτον,	ἐτετυπείτην,
P.	ἐτετύπειμεν,	ἐτετύπειτε,	ἐτετύπεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετυποίεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετυπέτων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υίας,
N.	τετυπός,	-ότος.

Paradigma verbi in ω mediæ vocis secundum modos.

τυπτόμαι, verbero meipsum.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τυπτόμαι,	τύπτωμαι,	τυπτοίμην,	τύπτου,	τύπτεσθαι,	τυπτόμενος.
Imperf.	ἐτύπτομην,					
Fut. 1.	τύψομαι,		τυψοίμην,		τύψεσθαι,	τυψόμενος.
Fut. 2.	τυποῦμαι,		τυποίμην,		τυπεῖσθαι,	τυπούμενος.
Aor. 1.	ἐτυψάμην,	τυψώμαι,	τυψαίμην,	τύψαι,	τύψασθαι,	τυψάμενος.
Aor. 2.	ἐτυπόμην,	τύπωμαι,	τυποίμην,	τύπου,	τύπεσθαι,	τυπόμενος.
Perf.	τέτυπα,	τετύπω,	τετύποιμι,	τέτυπε,	τετυπέναι,	τετυπώς.
Plusq. p.	ἐτετύπειν,					

τίομαι, honoro meipsum.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίομαι,	τίωμαι,	τιοίμην,	τίου,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,					
Fut. 1.	τίσομαι,		τισοίμην,		τίσεσθαι,	τισόμενος.
Fut. 2.	τιοῦμαι,		τιοίμην,		τιεῖσθαι,	τιούμενος.
Aor. 1.	ἐτισάμην,	τίσωμαι,	τισαίμην,	τίσαι,	τίσασθαι,	τισάμενος.
Aor. 2.	ἐτιόμην,	τίωμαι,	τιοίμην,	τιοῦ,	τιέσθαι,	τιόμενος.
Perf.	τέτια,	τετίω,	τετίοιμι,	τέτιε,	τετιέναι,	τετιώς.
Plusq. p.	ἐτετίειν,					

λέγομαι, *dico mihi.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι,	λέγωμαι,	λεγοίμην.	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἐλεγόμην,					
Fut. 1.	λέξομαι,		λεξοίμην,		λέξεσθαι,	λεξόμενος.
Fut. 2.	λεγοῦμαι,		λεγοίμην,		λεγεῖσθαι.	λεγούμενος.
Aor. 1.	ἐλεξάμην,	λέξωμαι,	λεξαίμην,	λέξαι,	λέξασθαι,	λεξάμενος.
Aor. 2.	ἐλεγόμην,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λεγοῦ,	λεγέσθαι,	λεγόμενος.
Perf.	λέλογα,	λελόγω,	λελόγοιμι,	λέλογε,	λελογέναι,	λελογώς.
Plusq. p.	ἐλελόγειν,					

στέλλομαι, *mitto me.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	στέλλομαι,	στέλλωμαι,	στελλοίμην,	στέλλου,	στέλλεσθαι,	στελλόμενος.
Imperf.	ἐστελλόμην,					
Fut. 1.	στέλομαι,		στελοίμην,		στέλεσθαι,	στελόμενος.
Fut. 2.	σταλοῦμαι,		σταλοίμην,		σταλεῖσθαι,	σταλούμενος.
Aor. 1.	ἐστειλάμην,	στείλωμαι,	στειλαίμην,	στεῖλαι,	στείλασθαι,	στειλάμενος.
Aor. 2.	ἐσταλόμην,	στάλωμαι,	σταλοίμην,	στάλου,	σταλέσθαι,	σταλόμενος.
Perf.	ἐστόλα,	ἐστόλω,	ἐστολοίμι,	ἐστόλε,	ἐστολέναι,	ἐστολώς.
Plusq. p.	ἐστόλειν,					

Sic describantur σπείρομαι.
γράφομαι.
τέμνομαι.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PRÆS. τύπτομαι ὑπὸ σοῦ, *I am in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτη,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτη,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου,

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

IMPERF. ἐτυπτόμην ὑπὸ σοῦ, *I was in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Passivæ.

Futurum I. τυφθήσομαι, *I shall, &c. be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυφθήσομαι,	τύφθησῃ,	τυφθήσεται,
D.	τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον,
P.	τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυφθησοίμην,	τύφθησοιο,	τυφθήσοιτο,
D.	τυφθησοίμεθον,	τυφθήσοισθον,	τυφθήσοισθην,
P.	τυφθησοίμεθα,	τυφθήσοισθε,	τυφθήσοιντο.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφθησόμενος,	-ου,
F.	τυφθησομένη,	-ης,
N.	τυφθησόμενον,	-ου,

Paradigma vocis Passivæ.

Futurum II. τυπήσομαι, *I shall, &c. be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυπήσομαι,	τυπήσῃ,	τυπήσεται,
D.	τυπησόμεθον,	τυπήσεσθον,	τυπήσεσθον,
P.	τυπησόμεθα,	τυπήσεσθε,	τυπήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυπησοίμην,	τυπήσοιο,	τυπήσοιτο,
D.	τυπησοίμεθον,	τυπησοίσθον,	τυπησοίσθην,
P.	τυπησοίμεθα,	τυπήσοισθε,	τυπήσοιντο.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπησόμενος,	-ου,
F.	τυπησομένη,	-ης,
N.	τυπησόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Passivæ.

Aoristus I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη,
D.		ἐτύφθητον,	ἐτυφθήτην,
P.	ἐτύφθημεν,	ἐτύφθητε,	ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφθῶ,	τυφθῇς,	τυφθῇ,
D.		τυφθῆτον,	τυφθῆτον,
P.	τυφθῶμεν,	τυφθῆτε,	τυφθῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθειήτην,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησαν.

IMPERATIVI.

S.		τύφθητι,	τυφθήτω,
D.		τύφθητον,	τυφθήτων,
P.		τύφθητε,	τυφθήτωσαν.

INFINITIVI.

τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθεὶς,	-έντος,
F.	τυφθεῖσα,	-είσης,
N.	τυφθὲν,	-έντος.

Paradigma vocis Passivæ.

Aoristus II. ἐτύπην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη,
D.		ἐτύπητον,	ἐτυπήτην,
P.	ἐτύπημεν,	ἐτύπητε,	ἐτύπησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῇς,	τυπῇ,
D.		τυπῆτον,	τυπῆτον,
P.	τυπῶμεν,	τυπῆτε,	τυπῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυπείην,	τυπείης,	τυπείη,
D.		τυπείητον,	τυπειήτην,
P.	τυπείημεν,	τυπείητε,	τυπείησαν.

IMPERATIVI.

S.		τύπηθι,	τυπήτω,
D.		τύπητον,	τυπήτων,
P.		τύπητε,	τυπήτωσαν.

INFINITIVI.

τυπῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυπεὶς,	-έντος,
F.	τυπεῖσα,	-είσης,
N.	τυπὲν,	-έντος.

Paradigma vocis Passivæ.

Perfect. τέτυμμαι, *I am, or, I have been, struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται,
D.	τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον,
P.	τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εἰσί.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,		ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος,	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι,

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

Paradigma Vocis Passivæ.

Plusquamperf. ἐτετύμμην, *I had been struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο.
D.	ἐτετύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτετύφθην,
P.	ἐτετύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τετυμμένοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,		ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος,	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

Paradigma verbi in ω passivæ vocis secundum modos,
τύπτομαι, *verberor*.

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι,	τύπτωμαι,	τυπτοίμην,	τύπτου,	τύπτεσθαι,	τυπτόμενος.
Imperf.	ἐτυπτόμην,					
Fut. 1.	τυφθήσομαι,		τυφθησοίμην,		τυφθήσεσθαι,	τυφθησόμενος.
Fut. 2.	τυπήσομαι,		τυπησοίμην,		τυπήσεσθαι,	τυπησόμενος.
Aor. 1.	ἐτύφθην,	τυφθῶ,	τυφθείην,	τύφθητι,	τυφθῆναι,	τυφθείς.
Aor. 2.	ἐτύπην,	τυπῶ,	τυπείην,	τύπηθι,	τυπῆναι,	τυπείς.
Perf.	τέτυμμαι,	τετυμμένος, ὦ,	τετυμμένος, εἴην,	τέτυψο,	τετύφθαι,	τετυμμένος.
Plusq. p.	ἐτετύμμην,					

τιόμαι, *honoror*.

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τιόμαι,	τίωμαι,	τιοίμην,	τίου,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,					
Fut. 1.	τιθήσομαι,		τιθησοίμην,		τιθήσεσθαι,	τιθησόμενος.
Fut. 2.	τιήσομαι,		τιησοίμην,		τιήσεσθαι,	τιησόμενος.
Aor. 1.	ἐτίθην,	τιθῶ,	τιθείην,	τίθητι,	τιθῆναι,	τιθείς.
Aor. 2.	ἐτίην,	τιῶ,	τιείην,	caret,	τιῆναι,	τιείς.
Perf.	τέτιμαι,	τετῶμαι,	τετίμην,	τέτισο,	τέτισθαι,	τετιμένος.
Plusq. p.	ἐτετίμην,					

λέγομαι, *dicor, passivæ vocis.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἐλεγόμην,					
Fut. 1.	λεχθήσομαι,		λεχθησοίμην,		λεχθήσεσθαι,	λεχθησόμενος.
Fut. 2.	λεγήσομαι,		λεγησοίμην,		λεγήσεσθαι,	λεγησόμενος.
Aor. 1.	ἐλέχθην,	λέχθω,	λεχθείην,	λέχθητι,	λεχθῆναι,	λεχθείς.
Aor. 2.	ἐλέγην,	λέγω,	λεγείην,	λέγηθι,	λεγῆναι,	λεγείς,
Perf.	λέλεγμαι,	λελεγμένος, ὦ,	λελεγμένος, εἴην,	λέλεξο,	λελέχθαι,	λελεγμένος.
Plusq. p.	ἐλελέγμην,					

στέλλομαι, *mittor.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	στέλλομαι,	στέλλωμαι,	στελλοίμην,	στέλλου,	στέλλεσθαι,	στελλόμενος.
Imperf.	ἐστελλόμην,					
Fut. 1.	σταλθήσομαι,		σταλθησοίμην,		σταλθήσεσθαι,	σταλθησόμενος.
Fut. 2.	σταλήσομαι,		σταλησοίμην,		σταλήσεσθαι,	σταλησόμενος.
Aor. 1.	ἐστάλθην,	στάλθω,	σταλθείην,	στάλθητι,	σταλθῆναι,	σταλθείς.
Aor. 2.	ἐστάλην,	στάλω,	σταλείην,	στάληθι,	σταλῆναι,	σταλείς.
Perf.	ἔσταλμαι,	ἐσταλμένος, ὦ,	ἐσταλμένος, εἴην,	ἔσταλσο,	ἐστάλθαι,	ἐσταλμένος.
Plusq. p.	ἐστάλμην,					

Discipulus sic scribat σπείρομαι,
γράφομαι,
τέμνομαι.

Verborum in αω contractorum paradigma.

τιμάω, *honoro*.

Tempus Præsens, vocis Activæ.

INDICATIVI.

τιμ-αω,	-ῶ.	τιμ-άεις,	-ᾷς.	τιμ-άει,	-ᾷ.
		τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-άετον,	-ᾶτον.
τιμ-άομεν,	-ῶμεν.	τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-άουσι,	-ῶσι.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άῃς,	-ᾷς.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.
		τιμ-άητον,	-ᾶτον,	τιμ-άητον,	-ᾶτον.
τιμ-άωμεν,	-ῶμεν.	τιμ-άητε,	-ᾶτε.	τιμ-άωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμι,	-ῷμι.	τιμ-άοις,	-ῷς.	τιμ-άοι,	-ῷ.
		τιμ-άοιτον,	-ῷτον.	τιμ-αοίτην,	-ῴτην.
τιμ-άοιμεν,	-ῷμεν.	τιμ-άοιτε,	-ῷτε.	τιμ-άοιεν,	-ῷεν.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τίμ-αε,	-α.	τιμ-αέτω,	-άτω.
τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-αέτων,	-άτων.
τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-αέτωσαν,	-άτωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άειν, -ᾷν.

PARTICIPII.

τιμ-άων,	-ῶν.
τιμ-άουσα,	-ῶσα.
τιμ-άον,	-ῶν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐτίμ-αον,	-ων.	ἐτίμ-αες,	-ας.	ἐτίμ-αε,	-α.
		ἐτιμ-άετον,	-ᾶτον.	ἐτιμ-αέτην,	-άτην.
ἐτιμ-άομεν,	-ῶμεν.	ἐτιμ-άετε,	-ᾶτε.	ἐτίμ-αον,	-ων.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

Verborum in αω contractorum paradigma.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ῶμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ῶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άωμαι,	-ῶμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άηται,	-ᾶται.
τιμ-αώμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αώμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμην,	-ῷμην,	τιμ-άοιο,	-ῷο.	τιμ-άοιτο,	-ῷτο.
τιμ-αοίμεθον,	-ῴμεθον,	τιμ-άοισθον,	-ῷσθον.	τιμ-αοίσθην,	-ῴσθην.
τιμ-αοίμεθα,	-ῴμεθα.	τιμ-άοισθε,	-ῷσθε.	τιμ-άοιντο,	-ῷντο.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τιμ-άου,	-ῶ.	τιμ-αέσθω,	-άσθω.
τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-αέσθων,	-άσθων.
τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-αέσθωσαν,	-άσθωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άεσθαι, -ᾶσθαι.

PARTICIPII.

τιμ-αόμενος,	-ώμενος.
τιμ-αομένη,	-ωμένη.
τιμ-αόμενον,	-ώμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐτιμ-αόμην,	-ώμην.	ἐτιμ-άου,	-ῶ.	ἐτιμ-άετο,	-άτο.
ἐτιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	ἐτιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	ἐτιμ-αέσθην,	-άσθην.
ἐτιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	ἐτιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	ἐτιμ-άοντο,	-ῶντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo*.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

		INDICATIVI.			
φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έεις,	-εῖς.	φιλ-έει,	-εῖ.
		φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-έετον,	-εῖτον.
φιλ-έομεν,	-οῦμεν.	φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-έουσι,	-οῦσι.
		SUBJUNCTIVI.			
φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έῃς,	-ῇς.	φιλ-έῃ,	-ῇ.
		φιλ-έητον,	-ῆτον.	φιλ-έητον,	-ῆτον.
φιλ-έωμεν,	-ῶμεν.	φιλ-έητε,	-ῆτε.	φιλ-έωσι,	-ῶσι.
		OPTATIVI.			
φιλ-έοιμι,	-οῖμι.	φιλ-έοις,	-οῖς.	φιλ-έοι,	-οῖ.
		φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	φιλ-εοίτην,	-οίτην.
φιλ-έοιμεν,	-οῖμεν.	φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	φιλ-έοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φίλ-εε,	-ει.	φιλ-εέτω,	-είτω.
φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-εέτων,	-είτων.
φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-εέτωσαν,	-είτωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έειν, -εῖν.

PARTICIPII.

φιλ-έων,	-ῶν.
φιλ-έουσα,	-οῦσα.
φιλ-έον,	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφίλ-εον,	-ουν.	ἐφίλ-εες,	-εις.	ἐφίλ-εε,	-ει.
		ἐφιλ-έετον,	-εῖτον.	ἐφιλ-εέτην,	-είτην.
ἐφιλ-έομεν,	-οῦμεν.	ἐφιλ-έετε,	-εῖτε.	ἐφίλ-εον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM in εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

Φιλέω, *amo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

Φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	Φιλ-έῃ,	-ῇ.	Φιλ-έεται,	-εῖται.
Φιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	Φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	Φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.
Φιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	Φιλ-έεσθε	-εῖσθε.	Φιλ-έονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

Φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	Φιλ-έῃ,	-ῇ.	Φιλ-έηται,	-ῆται.
Φιλ-εώμεθον,	-ώμεθον.	Φιλ-έησθον,	-ῆσθον.	Φιλ-έησθον,	-ῆσθον.
Φιλ-εώμεθα,	-ώμεθα.	Φιλ-έησθε,	-ῆσθε.	Φιλ-έωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

Φιλ-εοίμην,	-οίμην.	Φιλ-έοιο,	-οῖο.	Φιλ-έοιτο,	-οῖτο.
Φιλ-εοίμεθον,	-οίμεθον.	Φιλ-έοισθον,	-οῖσθον.	Φιλ-εοίσθην,	-οίσθην.
Φιλ-εοίμεθα,	-οίμεθα.	Φιλ-έοισθε,	-οῖσθε.	Φιλ-έοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φιλ-έου,	-οῦ.	φιλ-εέσθω,	-είσθω.
φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-εέσθων,	-είσθων.
φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-εέσθωσαν,	-εισθωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έεσθαι, -εῖσθαι.

PARTICIPII.

φιλ-εομενος,	-ουμενος.
φιλ-εομένη,	-ουμένη.
φιλ-εόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφιλ-εόμην,	-ούμην.	ἐφιλ-έου,	-οῦ.	ἐφιλ-έετο,	-εῖτο.
ἐφιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	ἐφιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	ἐφιλ-εέσθην,	είσθην.
ἐφιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	-ἐφιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	ἐφιλ-έοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όεις,	-οῖς.	δηλ-όει,	-οῖ.
		δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-όετον,	-οῦτον.
δηλ-όομεν,	-οῦμεν.	δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-όουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όῃς,	-οῖς.	δηλ-όῃ,	-οῖ.
		δηλ-όητον,	-ῶτον.	δηλ-όητον,	-ῶτον.
δηλ-όωμεν,	-ῶμεν.	δηλ-όητε,	-ῶτε.	δηλ-όωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

δηλ-όοιμι,	-οῖμι.	δηλ-όοις,	-οῖς.	δηλ-όοι,	-οῖ.
		δηλ-όοιτον,	-οῖτον.	δηλ-οοίτην,	-οίτην.
δηλ-όοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-όοιτε,	-οῖτε.	δηλ-όοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όε,	-οῦ.	δηλ-οέτω,	-οῦτω.
δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-οέτων,	-ούτων.
δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-οέτωσαν,	-ούτωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όειν, -οῦν.

PARTICIPII.

δηλ-όων, -ῶν.
δηλ-όουσα, -οῦσα.
δηλ-όον, -οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐδήλ-οον,	-ουν.	ἐδήλ-οες,	-ους.	ἐδήλ-οε.	-ου.
		ἐδηλ-όετον,	-οῦτον.	ἐδηλ-οέτην,	-ούτην.
ἐδηλ-όομεν,	-οῦμεν.	ἐδηλ-όετε,	-οῦτε.	ἐδήλ-οον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-όομαι,	-οῦμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όεται,	-οῦται.
δηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.
δηλ-οόμεθα,	-ούμεθα,	δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-όονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όωμαι,	-ῶμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όηται,	-ῶται.
δηλ-οώμεθον,	-ώμεθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.
δηλ-οώμεθα,	-ώμεθα.	δηλ-όησθε,	-ῶσθε.	δηλ-όωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

δηλ-οοίμην,	-οίμην.	δηλ-όοιο,	-οῖο.	δηλ-όοιτο,	-οῖτο.
δηλ-οοίμεθον,	-οίμεθον.	δηλ-όοισθον,	-οῖσθον.	δηλ-οοίσθην,	-οίσθην.
δηλ-οοίμεθα,	-οίμεθα.	δηλ-όοισθε,	-οῖσθε.	δηλ-όοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όου,	-οῦ.	δηλ-οέσθω,	-ούσθω.
δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-οέσθων,	-ούσθων.
δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-οέσθωσαν,	-ούσθωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όεσθαι, -οῦσθαι.

PARTICIPII.

δηλ-οόμενος,	-ούμενος.
δηλ-οομένη,	-ουμένη.
δηλ-οόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐδηλ-οόμην,	-ούμην.	ἐδηλ-όου,	-οῦ.	ἐδηλ-όετο,	-οῦτο.
ἐδηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	ἐδηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	ἐδηλ-οέσθην,	-ούσθην.
ἐδηλ-οόμεθα,	-ούμεθα.	ἐδηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	ἐδηλ-όοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

Conjugationes verborum contractorum per tempora et modos in voce activa.

τιμάω, honoro.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τιμάω, ῶ.	τιμάω, ῶ.	τιμάοιμι, ῷμι,	τίμαε, α,	τιμάειν, ᾷν,	τιμάων, ῶν.
Imperf.	ἐτίμαον, ων.					
Fut. 1.	τιμήσω,		τιμήσοιμι,		τιμήσειν,	τιμήσων.
Fut. 2.	τιμῶ,		τιμοῖμι,		τιμεῖν,	τιμῶν.
Aor. 1.	ἐτίμησα,	τιμήσω,	τιμήσαίμι,	τίμησον,	τιμῆσαι,	τιμήσας.
Aor. 2.	ἔτιμον,	τίμω,	τίμοιμι,	τίμε,	τιμεῖν,	τιμών.
Perf.	τετίμηκα,	τετιμήκω,	τετιμήκοιμι,	τετίμηκε,	τετιμηκέναι,	τετιμηκώς.
Plusq. p.	ἐτετιμήκειν,					

φιλέω, amo.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέω, ῶ,	φιλεω, ῶ,	φιλέοιμι, οῖμι,	φιλεε, ει,	φιλέειν, εῖν,	φιλέων, ῶν.
Imperf.	ἐφίλεον, ουν.					
Fut. 1.	φιλήσω,		φιλήσοιμι,		φιλήσειν,	φιλήσων.
Fut. 2.	φιλῶ,		φιλοῖμι,		φιλεῖν,	φιλῶν.
Aor. 1.	ἐφίλησα,	φιλήσω,	φιλήσαιμι,	φίλησον,	φιλῆσαι,	φιλήσας.
Aor. 2.	ἔφιλον,	φίλω,	φίλοιμι,	φίλε,	φιλεῖν,	φιλών.
Perf.	πεφίληκα,	πεφίληκω,	πεφιλήκοιμι,	πεφίληκε,	πεφιληκέναι,	πεφιληκώς.
Plusq. p.	ἐπεφιλήκειν,					

δηλόω, *manifestum reddo.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλόω, ῶ,	δηλόω, ῶ,	δηλόοιμι, οῖμι,	δηλόε, οῦ,	δηλόειν, οῦν,	δηλόων, ῶν,
Imperf	εδηλοον, οῦν,					
Fut. 1.	δηλώσω,		δηλώσοιμι,		δηλώσειν,	δηλώσων.
Fut. 2.	*caret.*					
Aor. 1.	ἐδήλωσα,	δηλώσω,	δηλώσαιμι,	δήλωσον,	δηλῶσαι,	δηλώσας.
Aor. 2.	*caret.*					
Perf.	δέδήλωκα,	δεδηλώκω,	δεδηλώκοιμι,	δεδήλωκε,	δεδηλωκέναι,	δεδηλωκώς,
Plusq. p.	ἐδεδηλώκειν,					

τιμάομαι, *mediæ vocis.*

Præs.	τιμάομαι, ῶμαι,	τιμάωμαι, ῶμαι,	τιμαοίμην, ῴμην,	τιμάου, ῶ,	τιμάεσθαι, ᾶσθαι,	τιμαόμενος, ώμενος
Imperf.	ἐτιμαόμην, ώμην,					
Fut. 1.	τιμήσομαι,		τιμησοίμην,		τιμήσεσθαι,	τιμήσομενος.
Fut. 2.	τιμοῦμαι,		τιμοίμην,		τιμεῖσθαι,	τιμούμενος.
Aor. 1.	ἐτιμησάμην,	τιμήσωμαι,	τιμησαιμην,	τιμησαι,	τιμήσασθαι,	τιμησάμενος.
Aor. 2.	ἐτιμόμην,	τίμωμαι,	τιμοίμην,	τιμοῦ,	τιμέσθαι,	τιμόμενος.
Perf.	τέτιμα,	τετίμω,	τετίμοιμι,	τέτιμε,	τετιμέναι,	τετιμώς.
Plusq. p.	ἐτετίμειν,					

φιλέομαι, *mediæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέομαι, οῦμαι,	φιλέωμαι, ῶμαι,	φιλεοίμην, οίμην,	φιλέου, οῦ,	φιλέεσθαι, εῖσθαι,	φιλεόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐφιλεόμην, ούμην,					
Fut. 1.	φιλήσομαι,		φιλησοίμην,		φιλήσεσθαι,	φιλησόμενος.
Fut. 2.	φιλοῦμαι,		φιλοίμην,		φιλεῖσθαι,	φιλοῦμενος.
Aor. 1.	ἐφιλησάμην,	φιλήσωμαι,	φιλησαίμην,	φίλησαι,	φιλήσασθαι,	φιλησάμενος.
Aor. 2.	ἐφιλόμην,	φίλωμαι,	φιλοίμην,	φιλοῦ,	φιλέσθαι,	φιλόμενος.
Perf.	πέφιλα,	πεφίλω,	πεφίλοιμι,	πέφιλε,	πεφιλέναι,	πεφιλώς.
Plusq. p.	ἐπεφίλειν,					

δηλόομαι.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλόομαι, οῦμαι,	δηλόωμαι, ῶμαι,	δηλοοίμην, οίμην,	δηλόου, οῦ,	δηλόεσθαι, οῦσθαι,	δηλοόμενος, οῦμενος.
Imperf.	ἐδηλοόμην, οῦμην,					
Fut. 1.	δηλώσομαι,		δηλωσοίμην,		δηλώσεσθαι,	δηλωσόμενος.
Aor. 1.	ἐδηλωσαμην,	δηλώσωμαι.	δηλωσαίμην,	δήλωσαι,	δηλώσασθαι,	δηλωσάμενος.

τιμαω, *passivæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τιμάομαι, ῶμαι,	τιμάωμαι, ῶμαι,	τιμαοίμην, ῷμην,	τιμάου, ῶ,	τιμάεσθαι, ᾶσθαι,	τιμαόμενος, ώμενος.
Imperf.	ἐτιμαόμην, ώμην,					
Fut. 1.	τιμηθήσομαι,		τιμηθησοίμην,		τιμηθήσεσθαι,	τιμηθησόμενος.
Fut. 2.	τιμήσομαι,		τιμησοίμην,		τιμήσεσθαι,	τιμησόμενος.
Aor. 1.	ἐτιμήθην,	τιμηθῶ,	τιμηθείην,	τιμήθητι,	τιμηθῆναι,	τιμηθείς.
Aor. 2.	ἐτίμην,	τιμῶ,	τιμείην,	τίμηθι,	τιμῆναι,	τιμεις.
Perf.	τετίμημαι,	τετιμῶμαι,	τετιμήμην,	τετίμησο,	τετιμῆσθαι,	τετιμημένος.
Plusq. p.	ἐτετιμήμην,					

φιλεω, *passivæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέομαι, οῦμαι,	φιλέωμαι, ῶμαι,	φιλεοίμην, οίμην,	φιλέου, οῦ,	φιλεέσθαι, εῖσθαι,	φιλεόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐφιλεόμην, ούμην,					
Fut. 1.	φιληθήσομαι,		φιληθησοίμην,		φιληθήσεσθαι,	φιληθησόμενος.
Fut. 2.	φιλήσομαι,		φιλησοίμην,		φιλήσεσθαι,	φιλησόμενος.
Aor. 1.	ἐφιλήθην,	φιληθῶ,	φιληθείην,	φιλήθητι,	φιληθῆναι,	φιληθείς.
Aor. 2.	ἐφίλην,	φιλῶ,	φιλείην,	φίληθι,	φιλῆναι,	φιλείς.
Perf.	πεφίλημαι,	πεφιλῶμαι,	πεφιλήμην,	πεφίλησο,	πεφιλῆσθαι,	πεφιλήμενος.
Plusq. p.	ἐπεφιλήμην,					

δηλοω, *passivæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλόομαι, οῦμαι,	δηλόωμαι, ῶμαι,	δηλοοίμην, οίμην,	δηλόου, οῦ,	δηλόεσθαι, οῦσθαι,	δηλοόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐδηλοόμην, ούμην,					
Fut. 1.	δηλωθήσομαι,		δηλωθησοίμην,		δηλωθήσεσθαι,	δηλωθησόμενος.
Aor. 1.	ἐδηλώθην,	δηλωθῶ,	δηλωθείην,	δηλώθητι,	δηλωθῆναι,	δηλωθείς.
Perf.	δεδήλωμαι,	δεδηλῶμαι,	δεδηλώμην,	δεδήλωσο,	δεδηλῶσθαι,	δεδηλώμενος.
Plusq. p.	ἐδεδηλώμην,					

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

	ἵστημι, *sisto.*	τίθημι, *pono,*	δίδωμι, *do.*	δείκνυμι, *ostendo.*
		PRÆSENS.	INDICATIVI.	
S.	ἵστημι,	τίθημι,	δίδωμι,	δείκνυμι,
	ἵστης,	τίθης,	δίδως,	δείκνυς,
	ἵστησι,	τίθησι,	δίδωσι,	δείκνυσι,
D.	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
P.	ἵσταμεν,	τίθεμεν,	δίδομεν,	δείκνυμεν,
	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δείκνυτε,
	ἱστᾶσι.	τιθεῖσι.	διδοῦσι.	δεικνῦσι.
			SUBJUNCTIVI.	
S.	ἱστῶ,	τιθῶ,	διδῶ,	
	ἱστῇς,	τιθῇς,	διδῷς,	
	ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ,	
D.	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,	
	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,	

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἱςῶμεν,	τιθῶμεν,	διδῶμεν,	
	ἱςῆτε,	τιθῆτε,	διδῶτε,	
	ἱςῶσι,	τιθῶσι,	διδῶσι.	

OPTATIVI.

S.	ἱςαίην,	τιθείην,	διδοίην,	
	ἱςαίης,	τιθείης,	διδοίης,	
	ἱςαίη,	τιθείη,	διδοίη,	
D.	ἱςαίητον,	τιθείητον,	διδοίητον,	
	ἱςαιήτην,	τιθείητην,	διδοιήτην,	
P.	ἱςαιημεν,	τιθείημεν,	διδοίημεν,	
	ἱςαίητε,	τιθείητε,	διδοίητε,	
	ἱσαίησαν.	τιθείησαν,	διδοίησαν.	

IMPERATIVI.

S.	ἵςαθι,	τίθετι,	δίδοθι,	δείκνυθι,
	ἱςάτω,	τιθέτω,	διδότω,	δεικνύτω,
D.	ἵςατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἱςάτων,	τιθέτων,	διδότων;	δεικνύτων,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δεικνύτε,
	ἱστάτωσαν.	τιθέτωσαν.	διδότωσαν.	δεικνύτωσαν.

INFINITIVI.

ἱστάναι.	τιθέναι.	διδόναι.	δεικνύναι.

PARTICIPII.

ἱστὰς,	-άντος,	τιθεὶς,	έντος,	διδοὺς,	-όντος,	δεικνὺς,	-ύντος,
ἱστᾶσα,	-άσης,	τιθεῖσα,	είσης,	διδοῦσα,	-ούσης,	δεικνῦσα,	-ῦσης,
στὰν,	-άντος.	τιθὲν,	έντος.	διδὸν,	-όντος.	δεικνὺν,	-ύντος.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἵστην,	ἐτίθην,	ἐδίδων,	ἐδείκνυν,
	ἵστης,	ἐτίθης,	ἐδίδως,	ἐδείκνυς,
	ἵστη,	ἐτίθη,	ἐδίδω,	ἐδείκνυ,
D.	ἵστατον,	ἐτίθετον,	ἐδίδοτον,	ἐδείκνυτον,
	ἱστάτην,	ἐτιθέτην,	ἐδιδότην,	ἐδεικνύτην,
P.	ἵσταμεν,	ἐτίθεμεν,	ἐδίδομεν,	ἐδείκνυμεν,
	ἵστατε,	ἐτίθετε,	ἐδίδοτε,	ἐδείκνυτε,
	ἵστασαν.	ἐτίθεσαν.	ἐδίδοσαν.	ἐδείκνυσαν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	ἔστην,	ἔθην,	ἔδων,
	ἔστης,	ἔθης,	ἔδως,
	ἔστη,	ἔθη,	ἔδω,
D.	ἔστητον,	ἔθετον,	ἔδοτον,
	ἐστήτην,	ἐθέτην,	ἐδότην,
P.	ἔστημεν,	ἔθεμεν,	ἔδομεν,
	ἔστητε,	ἐθέτε,	ἔδοτε,
	ἔστησαν.	ἔθεσαν.	ἔδοσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶ,	θῶ,	δῶ,
	στῇς,	θῇς,	δῷς,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,
D.	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον.

P.	ϛῶμεν,	θῶμεν,	δῶμεν,
	ϛῆτε,	θῆτε,	δῶτε,
	ϛῶσι.	θῶσι.	δῶσι.

OPTATIVI.

S.	ϛαίην,	θείην,	δοίην,
	ϛαίης,	θείης,	δοίης,
	ϛαίη,	θείη,	δοίη,
D.	ϛαίητον,	θείητον,	δοίητον,
	ϛαιήτην,	θειήτην,	δοιήτην,
P.	ϛαίημεν,	θείημεν,	δοίημεν,
	ϛαίητε,	θείητε,	δοίητε,
	ϛαίησαν.	θείησαν.	δοίησαν.

IMPERATIVI.

S.	ϛῆθι,	θὲς,	δός,
	ϛήτω,	θέτω,	δότω,
D.	ϛήτον,	θέτον,	δότον,
	ϛήτων,	θέτων,	δότων,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P. { στῆτε,		θέτε,		δότε,	
στήτωσαν.		θέτωσαν.		δότωσαν.	

INFINITIVI.

στῆναι.	θεῖναι.	δοῦναι.

PARTICIPII.

στὰς,	στάντος,	θεὶς,	θέντος,	δοὺς,	δόντος,
στᾶσα,	στάσης,	θεῖσα,	θείσης,	δοῦσα,	δούσης,
στὰν,	στάντος.	θὲν,	θέντος.	δὸν,	δόντος.

Conjugationes verborum in μι secundum tempora et modos, vocis activæ.

ἵστημι, statuo.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵστημι,	{ ἱστῶ.	ἱσταίην,	ἵσταθι,	ἱστάναι,	ἱστάς.
Imperf.	ἵστην,					
Fut. 1.	στήσω,		στήσοιμι,		στήσειν,	στήσων.
Aor. 1.	ἔστησα,	στήσω,	στήσαιμι,	στῆσον,	στῆσαι,	στήσας.
Aor. 2.	ἔστην,	στῶ,	σταίην,	στῆθι,	στῆναι,	στάς.
Perf.	ἕστακα,	{ ἑστάκω,	ἑστάκοιμι,	ἕστακε,	ἑστακέναι,	ἑστακώς.
Plusq. p.	ἑστάκειν,					

τίθημι, pono.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίθημι,	} τιθῶ,	τιθείην,	τίθετι,	τιθέναι,	τιθείς.
Imperf.	ἐτίθην,					
Fut. 1.	θήσω,		θήσοιμι,		θήσειν,	θήσων.
Aor. 1.	ἔθηκα,					
Aor. 2.	ἔθην,	θῶ,	θείην,	θές,	θεῖναι,	θείς.
Perf.	τέθεικα,	} τεθείκω,	τεθεικοίμι,	τέθεικε,	τεθεικέναι,	τεθεικώς.
Plusq. p.	ἐτεθείκειν,					

δίδωμι, do.

Præs.	δίδωμι,	} διδῶ,	διδοίην,	δίδοθι,	διδόναι,	διδούς.
Imperf.	ἐδίδων,					
Fut 1.	δώσω,		δώσοιμι,		δώσειν,	δώσων.
Aor. 1.	ἔδωκα.					
Aor. 2.	ἔδων,	δῶ,	δοίην,	δὸς,	δοῦναι,	δούς.
Perf.	δίδωκα,	} δεδώκω,	δεδώκοιμι,	δέδωκε,	δεδωκέναι,	δεδωκώς.
Plusq. p.	ἐδεδώκειν,					

δείκνυμι, ostendo.

Præs.	δείκνυμι,	}		δείκνυθι,	δεικνύναι,	δεικνὺς.
Imperf.	ἐδείκνυν,					

Cætera desunt.

VERBORUM IN μι PARADIGMA.

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS MEDIÆ.

INDICATIVI.

S.	ἵϛαμαι,	τίθεμαι,	δίδομαι,	δείκνυμαι,
	ἵϛασαι,	τίθεσαι,	δίδοσαι,	δείκνυσαι,
	ἵϛαται,	τίθεται,	δίδοται,	δείκνυται,
D.	ἱϛάμεθον,	τιθέμεθον,	διδόμεθον,	δεικνύμεθον,
	ἵϛασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἵϛασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
P.	ἱϛάμεθα,	τιθέμεθα,	διδόμεθα,	δεικνύμεθα,
	ἵϛασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἵϛανται.	τίθενται.	δίδονται.	δείκνυνται.

SUBJUNCTIVI.

S.	ἱϛῶμαι,	τιθῶμαι,	διδῶμαι,
	ἱϛῇ,	τιθῇ,	διδῷ,
	ἱϛῆται,	τιθῆται,	διδῶται,
D.	ἱϛώμεθον,	τιθώμεθον,	διδώμεθον,
	ἱϛῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
	ἱϛῆσθον	τιθῆσθον,	διδῶσθον,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ἱστώμεθα,	τιθώμεθα,	διδώμεθα,	
	ἱστῆσθε,	τιθῆσθε,	διδῶσθε,	
	ἱστῶνται.	τιθῶνται.	διδῶνται.	
		OPTATIVI.		
S.	ἱσταίμην,	τιθείμην,	διδοίμην,	
	ἱσταῖο,	τιθεῖο,	διδοῖο,	
	ἱσταῖτο,	τιθεῖτο,	διδοῖτο,	
D.	ἱσταίμεθον,	τιθείμεθον,	διδοίμεθον,	
	ἱσταῖσθον,	τιθεῖσθον,	διδοῖσθον,	
	ἱσταίσθην,	τιθείσθην,	διδοίσθην,	
P.	ἱσταίμεθα,	τιθείμεθα,	διδοίμεθα,	
	ἱσταῖσθε,	τιθεῖσθε,	διδοῖσθε,	
	ἱσταῖντο.	τιθεῖντο.	διδοῖντο.	
		IMPERATIVI.		
S.	ἵστασο,*	τίθεσο,*	δίδοσο,*	δείκνυσο,
	ἱστάσθω,	τιθέσθω,	διδόσθω,	δεικνύσθω,

* Vel, Ionicè eliso σ, ἵσταο, τίθεο, δίδοο.
et, inde Atticè, contractè, ἵστω, τίθου, δίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

D.	ἵςασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἱςάσθων,	τιθέσθων,	διδόσθων,	δεικνύσθων,
P.	ἵςασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἱςάσθωσαν.	τιθέσθωσαν.	διδόσθωσαν.	δεικνύσθωσαν.

INFINITIVI.

ἵςασθαι.	τίθεσθαι.	δίδοσθαι.	δεικνύσθαι.

PARTICIPII.

ἱςάμενος.	τιθέμενος.	διδόμενος.	δεικνύμενος.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἱςάμην,	ἐτιθέμην,	ἐδιδόμην,	ἐδεικνύμην,
	ἵςασο,*	ἐτίθεσο,*	ἐδίδοσο,*	ἐδείκνυσο,
	ἵςατο,	ἐτίθετο,	ἐδίδοτο,	ἐδείκνυτο,
D.	ἱςάμεθον,	ἐτιθέμεθον,	ἐδιδόμεθον,	ἐδεικνύμεθον,
	ἵςασθον,	ἐτίθεσθον,	ἐδίδοσθον,	ἐδείκνυσθον,
	ἱςάσθην,	ἐτιθέσθην,	ἐδιδόσθην,	ἐδεικνύσθην,

* Ionicè, eliso σ, ἵςαο, ἐτίθεο, ἐδίδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵςω, ἐτίθου, ἐδίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ἱστάμεθα,	ἐτιθέμεθα,	ἐδιδόμεθα,	ἐδεικνύμεθα,
	ἵστασθε,	ἐτίθεσθε,	ἐδίδοσθε,	ἐδείκνυσθε,
	ἵσταντο.	ἐτίθεντο.	ἐδίδοντο.	ἐδείκνυντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.
AORISTUS SECUNDUS.
INDICATIVI.

S.	ἐστάμην,	ἐθέμην,	ἐδόμην,
	ἔστασο,*	ἔθεσο,*	ἔδοσο,*
	ἔστατο,	ἔθετο,	ἔδοτο,
D.	ἐστάμεθον,	ἐθέμεθον,	ἐδόμεθον,
	ἔστασθον,	ἔθεσθον,	ἔδοσθον,
	ἐστάσθην,	ἐθέσθην,	ἐδόσθην,
P.	ἐστάμεθα,	ἐθέμεθα,	ἐδόμεθα,
	ἔστασθε,	ἔθεσθε,	ἔδοσθε,
	ἔσταντο.	ἔθεντο.	ἔδοντο.

---

* Ionicè, eliso σ, ἔσταο, ἔθεο, ἔδοο.
et, inde, Atticè contractè, ἔστω, ἔθου, ἔδου.

VERBORUM IN *μι* PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶμαι	θῶμαι,	δῶμαι,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,
	στῆται,	θῆται,	δῶται,
D.	στώμεθον,	θώμεθον,	δώμεθον,
	στῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
	στῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
P.	στώμεθα,	θώμεθα,	δώμεθα,
	στῆσθε,	θῆσθε,	δῶσθε,
	στῶνται.	θῶνται.	δῶνται.

OPTATIVI.

S.	σταίμην,	θείμην,	δοίμην,
	σταῖο,	θεῖο,	δοῖο,
	σταῖτο,	θεῖτο,	δοῖτο,
D.	σταίμεθον,	θείμεθον,	δοίμεθον,
	σταῖσθον,	θεῖσθον,	δοῖσθον,
	σταίσθην,	θείσθην,	δοίσθην,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	σταίμεθα,	θείμεθα,	δοίμεθα,
	σταῖσθε,	θεῖσθε,	δοῖσθε,
	σταῖντο.	θεῖντο.	δοῖντο.

IMPERATIVI.

S.	στάσο,*	θέσο,*	δόσο,*
	στάσθω,	θέσθω,	δόσθω,
D.	στάσθον,	θέσθον,	δόσθον,
	στάσθων,	θέσθων,	δόσθων,
P.	στάσθε,	θέσθε,	δόσθε,
	στάσθωσαν.	θέσθωσαν.	δόσθωσαν.

INFINITIVI.

στάσθαι.	θέσθαι.	δόσθαι.

PARTICIPII.

στάμενος.	θέμενος.	δόμενος.

VERBORUM IN μι,

TEMPUS PRÆSENS VOCIS PASSIVÆ idem est ac VOCIS MEDIÆ; ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

* Vel, Ionicè eliso σ,	στάο,	θέο,	δόο.
et, inde, Atticè, contractè,	στῶ,	θοῦ,	δοῦ.

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos, vocis activæ.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
			ἵστημι, statuo.			
Præs.	ἵσταμαι,	ἱστῶμαι.	ἱσταίμην,	ἵστασο,	ἵστασθαι,	ἱστάμενος.
Imperf.	ἱστάμην,					
Fut. 1.	στήσομαι,		στησοίμην,		στήσεσθαι,	στησόμενος.
Aor. 1.	ἐστησάμην,	στήσωμαι,	στησαίμην,	στῆσαι,	στήσασθαι,	στησάμενος.
Aor. 2.	ἐστάμην,	στῶμαι,	σταίμην,	στάσο,	στάσθαι,	στάμενος.
			τίθημι, pono.			
Præs.	τίθεμαι,	τιθῶμαι,	τιθείμην,	τίθεσο,	τίθεσθαι,	τιθέμενος.
Imperf.	ἐτιθέμην,					
Fut. 1.	θήσομαι,		θησοίμην,		θήσεσθαι,	θησόμενος.
Aor. 1.	ἐθηκάμην.					
Aor. 2.	ἐθέμην,	θῶμαι,	θείμην,	θέσο,	θέσθαι,	θέμενος.
			δίδωμι, do.			
Præs.	δίδομαι,	διδῶμαι,	διδοίμην,	δίδοσο,	δίδοσθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ἐδιδόμην,					
Fut. 1.	δώσομαι,		δωσοίμην,		δώσεσθαι,	δωσόμενος.
Aor. 1.	ἐδωκάμην.					
Aor. 2.	ἐδόμην,	δῶμαι,	δοίμην,	δόσο,	δόσθαι,	δόμενος.
			δείκνυμι, ostendo.			
Præs.	δείκνυμαι,			δεικνύσο,	δεικνύσθαι,	δεικνύμενος
Imperf.	ἐδεικνύμην,					

Conjugationes verborum in μι, per tempora et modos vocis passivæ.

ἵστημι, statuo.

	Indicat.	Subjunct	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵσταμαι,	ἱστῶμαι,	ἱσταίμην,	ἵστασο,	ἵστασθαι,	ἱστάμενος.
Imperf.	ἱστάμην,					
Fut. 1.	σταθήσομαι,		σταθησοίμην,		σταθήσεσθαι,	σταθησόμενος.
Aor. 1.	ἐστάθην,	σταθῶ,	σταθείην,	στάθητι,	σταθῆναι,	σταθείς.
Perf.	ἕσταμαι,	ἑστῶμαι,	ἑσταίμην,	ἕστασο,	ἑστάσθαι,	ἑσταμένος.
Plusq. p.	ἑστάμην,					

τίθημι, pono.

	Indicat.	Subjunct	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίθεμαι,	τιθῶμαι,	τιθείμην,	τίθεσο,	τίθεσθαι,	τιθέμενος.
Imperf.	ἐτιθέμην,					
Fut. 1.	τεθήσομαι,		τεθησοίμην,		τεθήσεσθαι,	τεθησόμενος.
Aor. 1.	ἐτέθην,	τεθῶ,	τεθείην,	τέθητι,	τεθῆναι,	τεθείς.
Perf.	τέθειμαι,	τεθῶμαι,	τεθείμην,	τέθεισο,	τεθεῖσθαι,	τεθειμένος.
Plusq. p.	ἐτεθείμην,					

δίδωμι, do.

	Indicat.	Subjunct	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δίδομαι,	διδῶμαι,	διδοίμην,	δίδοσο,	δίδοσθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ἐδιδόμην,					
Fut. 1.	δοθήσομαι,		δοθησοίμην,		δοθήσεσθαι,	δοθησόμενος.
Aor. 1.	ἐδόθην,	δοθῶ,	δοθείην,	δόθητι,	δοθῆναι,	δοθείς.
Perf.	δέδομαι,	δεδῶμαι,	δεδοίμην,	δέδοσο,	δεδόσθαι,	δεδόμενος.
Plusq. p.	ἐδεδόμην,					

δείκνυμι, ostendo.

	Indicat.	Subjunct	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δείνυμαι,			δεικνύσο,	δεικνύσθαι,	δεικνύμενος.
Imperf.	ἐδεικνύμην,					

VERBUM SUBSTANTIVUM.

Εἰμὶ, *sum*.

VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἰμὶ,	εἶς, vel εἶ,	ἐστὶ,
D.		ἐστὸν,	ἐστὸν,
P.	ἐσμὲν,	ἐστὲ,	εἰσὶ.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.		ἦτον,	ἦτον,
P.	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.		εἴητον,	εἰήτην,
P.	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.	INFINITIVI.	PARTICIPII.
S. ἔσο,* ἔστω,	εἶναι.	M. ὤν,
D. ἔστον, ἔστων,		F. οὖσα,
P. ἔστε, ἔστωσαν.		N. ὄν.

TEMPUS IMPERFECTUM, INDICATIVI, VOCIS ACTIVÆ.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ, vel ἦν,
D.		ἦτον,	ἤτην,
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI idem ac PRÆSENTIS.

VOCIS MEDIÆ IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἤμην,	ἦσο,	ἦτο,
D.	ἤμεθον,	ἦσθον,	ἤσθην,
P.	ἤμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

---

* ἔσο videtur esse imperativi vocis mediæ; ceteræ personæ videntur esse activæ. De ἴσθι vide Apoll. Alex. 261. 17.

Εἰμὶ *sum*, oritur ab ἔω; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et personas, regulariter; scil.

ἔσομαι, ἐσοίμην, ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, *eo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἶμι,	εἶς, vel εἶ,	εἶσι,
D.		ἴτον,	ἴτον,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσι, vel ἴασι.*

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	εἶν,	εἶς,	εἶ,
D.		ἶτον,	ἴτην,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

PRÆSENS IMPERATIVI.

S.	ἴθι,	ἴτω,
D.	ἴτον,	ἴτων,
P.	ἴτε,	ἴτωσαν.

Εἶμι, *eo*, habet etiam, apud Atticos scriptores, aliud Imperfectum Indicativi; scil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	ᾔειν,	ᾔεις,	ᾔει,†
D.		ᾔειτον,	ᾐείτην,
P.	ᾔειμεν,	ᾔειτε,	ᾔεισαν, vel ᾔεσαν.

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S.	ἴον,	ἴες,	ἴε,
	D.		ἴετον,	ἰέτην,
	P.	ἴομεν,	ἴετε,	ἴον.

---

* Scilicet ἴασι, Ionicè.

† Vide Xenoph. Apomnem. lib. 1. cap. 1. § 10. et cap. 3. § 5.

SUBJUNCT.	ἴω,	ἴῃς,	ἴῃ, &c.
OPTAT.	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι, &c.
IMPER.		ἴε,	ἰέτω, &c.
INFIN.	ἴναι.		
PARTICIP.	ἰών,	ἰοῦσα, ἰόν·	ἰόντος, &c.

Εἶμι, *eo*, formatur ab altero ἔω, a quo habet imperativum regularem ἴε, contractè εἶ. Unde, in compositis, ἄπει, *abi;* ἔξει, *exi.* Sed hoc ipsum ἔω, *eo;* videtur esse abbreviatum ab antiquiore ἐέω*, per ἀφαίρεσιν, (ut θέλω, ab ἐθέλω, et ejusmodi multa.) Ἐέω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contractè, in εἴω; unde variæ reperiuntur diversorum temporum personæ, ut, εἶσα; εἴσας, vel Atticè, ἤσας†; εἰσάτην, Atticè ἐεισάτην, &c. εἶκα; εἴκειν, Atticè ἤκειν.

Et, in VOCE MEDIA, εἴσομαι· εἴσεται· εἴσατο· εἰσάμενος. Et in Perfecto εἶα, Atticè, ἦα, et ἤϊα, et in Plusq. ἤειν Atticè; quod idem est rursus cum imperfecto Activo Attico; quæ res plurimum illusit quibusdam ex Grammaticis.

Ab ἔω formatur itidem verbum regulare ἵημι, *eo;* cujus variæ personæ reperiuntur, et omnes regulariter formatæ.

Sic, in PRÆS. et IMPERF. ἵησι, ἵεσαν, ἱείη, ἱέναι, ἱεὶς, ἱέντες.

Et in Aor. II° Part. εἷς, et compositum παρεὶς.

Et in VOCE MEDIA; ἵεμαι, ἵεται, ἵενται; ἵεσο, ἱέσθω; ἱέμενος.

---

* Et, ut ab ἴω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab ἐέω, fiet εἴειμι; et in IMPERFECTO, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Attico augmento ἤειν.

† Sic ἀπῄσας, *abiisti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

Ἧμαι, *sedeo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	ἧμαι,	ἧσαι,	ἧται,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἧσθον,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἥμην,	ἧσο,	ἧτο,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
ἧσο, ἥσθω, &c.	ἧσθαι.	ἥμενος, η, ον.

Sic compositum κάθημαι; a quo etiam in SUBJ. habetur καθώμεθα*.

Κεῖμαι, *jaceo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κείμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κείμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκείμην,	ἔκεισο,	ἔκειτο,
D.	ἐκείμεθον,	ἔκεισθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκείμεθα,	ἔκεισθε,	ἔκειντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
κεῖσο κείσθω, &c.	κεῖσθαι.	κείμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κέω; unde fieret in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κεῖμαι. Ut et κεέσομαι, κείσομαι†.

Ceterum, a κέω, per Syncopen, fiet κέω, et in

---

* Apud Demosth. Philip. V. et XI. ad initium.

† Et ab activo κέω, κίσω, fit κέσκω, κέσκομαι, ἐκέσκετο; Odyss. φ. 41.

Media Voce κέομαι; quod interdum in usu est; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέῃ, κέηται· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba usurpantur interdum impersonaliter. Ut, ἀρέσκει, *placet*; ἀρκεῖ, *sufficit*; προσήκει, *convenit*; συμβαίνει, *contingit*; συμφέρει, *confert*; &c.

Sed quæ maxime impersonaliter usurpantur, sunt sequentia.

πρέπει, *decet*; ἔπρεπε, *decebat*; πρέπειν, *decere*; τὸ πρέπον, *id quod decet*; et, in plurali, τὰ πρέποντα.

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μελήσει, *curæ erit*; μεμέληκε, *curæ fuit**.

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; ἔδοξε, *visum est*. Ut et τὸ δοκοῦν, *id quod videtur*; et, in plurali, τὰ δοκοῦντα.†

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; δέῃ, *oporteat*; δεήσῃ, *oportuerit*; δεῖν, *oportere*; τὸ δέον, *id quod oportet*; et in Plur τὰ δέοντα.‡

Χρῆ, *oportet*; ἐχρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oporte-*

---

* Μέλει, et ἔμελε sunt a μέλω; sed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, *in Perfecto medio*, pro μέμελε; ne scil. tres concurrant syllabæ breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμβλωκε, per Syncopen et Euphoniam pro μεμέλωκε, a μέλω, *curam gero*.

† δοκεῖ et ἐδόκει, sunt a recentiore præsenti δοκέω; ἔδοξε autem ab antiquiore δόκω.

‡ Præsens in usu est δεῖ; sed reliqua tempora formantur ab antiquiore præsenti δεέω.

bit; χρῆναι, et *χρῆν, oportere; τὸ χρέων, id quod oportet.**

DE VERBO.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONÆ distinguuntur Terminatione†.

---

* Χρῆ ita derivari potest. In plerisque Græcorum antiquissimis vocibus, plurimus erat vocalium concursus; quem postea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. Sic, vulgare verbum *χράομαι*, oritur ex antiquiore* *χρεάομαι*, eliso ε; ab eodem autem oritur Ionicum *χρέομαι*, eliso α. sed Attici, etiam sæpe minuebant hunc vocalium concursum, CONTRAHENDO. Sic, dicebant *χρεῶνται*, pro *χρεάονται*; *ἐχρεῶντο*, pro *ἐχρεάοντο*; *χρεώμενος*, pro *χρεαόμενος*. Et in nomine verbali *χρέως* pro *χρέαος debitum*. Et in infinitivo *χρέαεσθαι*, *χρεᾶσθαι*; et, iterum contrahendo, *χρῆσθαι*.

Hoc modo ab Activa voce *χρέαω*, in tertia Sing. *χρέαει*, contrahendo fiet *χρέᾳ*; et inde, iterum contrahendo, *χρῇ*. Et sic, in imperfecto, *ἐχρέαε*, *ἐχρέα*, *ἐχρῆ*. Et in infinitivo *χρεάειν*, *χρεᾶν*, *χρῆν*. Et in participio neutro *τὸ χρέαον*, ex unicâ contractione fit *χρέων*.

Altera autem infinitivi forma *χρῆναι* fiet hoc modo, ut, in antiquissima infinitivi forma. Dicebant *τιθέμεναι*, *ἱστάμεναι*, *διδόμεναι*, &c. ex quibus postea, eliso *με*, oriebantur *τιθέναι*, *ἱστάναι*, *διδόναι*, &c. ita, ex *χρεαέμεναι*, fiet *χρεάεναι*, *χρεᾶναι*, *χρῆναι*; per duplicem scil. contractionem.

† Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmate.

* Sic apud Herod. reperitur *φοιτεάω*, *φοιτέω*, *φοιτάω*. Sic, *ὀνάω primum* olim fuit *ἐάω*, unde fit *ὄνεαρ*, pro quo Homerus habet *ὄνειαρ*, ad vitandas tres breves. Sic et *κτάω*, vel *κτάομαι*, olim fuit *κτεάω*, unde *κτέαρ*, *-ατος*

DE TERMINATIONE.

Terminatio est ea pars Verbi quæ flexionem patitur et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis. Sic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ, λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

REGULÆ.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deest.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ον.

3. Subjunctivus Modus Temporis Præsentis format suas Terminationes ab Indicativo. Scil. mutat Vocales breves in suas longas, subscribit ι, et abjicit ν.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus semper habet easdem Terminationes ac Præsentis.

4. Optativi Terminatio semper habet diphthongum οι, αι, vel ει.

5. Futurum primum semper sequitur Terminationes Præsentis; ut et Futurum secundum Passivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime post Characteristicam, vocales breves mutantur in suas diphthongos.

6. Aoristus Secundus Activus et Medius semper sequitur Imperfecti sui Terminationes.

At Aoristi Passivi mutuantur suas Terminationes a verbis in -μι.

7. Mediæ Vocis et Passivæ, Singularis Numerus olim desinebat semper in -μαι, -σαι, -ται;

vel -μην, -σο -το. Iônes primo elidebant σ.* Vocales autem inde concurrentes Attici postea contrahebant, ut in paradigmate.†

8. Tertiæ plurales in -ον, et -αν, desinebant olim in -οσαν, et -ασαν; quas quidem retinent Bœoti; a Ceteris autem ejicitur -σα-.

DE CHARACTERISTICA.

CHARACTERISTICA Temporis, est Litera Terminationi proxima; et nullum patitur flexionem; sed manet semper in eòdem Tempore invariabilis.

Sic, γ, in λέγ-ω, λέγ-εις, λέγ-οιμι, λέγ-ειν, λέγ-ων.

Sic, ι, in τί-ω, *honoro*, τί-εις, &c. κ, in πλέκω, *necto*; π, in τέρπω, *delecto*.

At, si duarum consonantium posterior sit vel τ, vel liquida, prior censetur Characteristica.

Sic, π, in τύπτω; κ, in τίκτω, *pario*; μ, in τέμνω, *scindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM aut LIQUIDUM, prout Characteristica præsentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida.

σ nunquam est Characteristica præsentis.

---

* Interdum ab Atticis ejicitur -σα-, et fit synæresis. Sic in βούλομαι, *volo*; βούλεσαι, eliso -σα, βούλεï, per synæresin βουλει. Et οἴομαι, *puto*; οἴεσαι, eliso σα, οἴεï, per syn. οἴει. ὄπτομαι, *video*; in Fut. 1. Med. ὄψομαι, ὄψεσαι, eliso -σα, ὄψεï, per syn. ὄψει. Idem sæpe fit in aliis plurimis verbis apud Aristophanem.

† Sic; τύπτεσαι, τύπτεαι, τυπτέαï, τύπτηι, τύπτῃ.

F. 2. τυπ-έεσαι, τυπ-έεαι, τυπ-εέαï, τυπ-έηι, τυπ-εῇ, τυπ-ῆ,

In verbis non Liquidis, Characteristica Futuri primi semper est σ. Sic;

τίω,	τίσω.	λέγω,	λέξω.
πλέκω,	πλέξω.	γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteristica præsentis, manet in Futuro. Sic;

μένω,	*maneo,*	μενῶ.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ.
ϛέλλω,	*mitto,*	ϛελῶ.
τέμνω,	*scindo,*	τεμῶ.

Si ante -ω Futuri primi adsit simplex consonans, Characteristica Perfecti est κ; si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis. Sic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
ϛέλλω,	ϛελῶ,	ἔϛαλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Præsenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

DE AUGMENTO.

Omnis præteriti Temporis Indicativus Modus recipit Augmentum ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Præsens et Futura nullum habent Augmentum.

Augmenti Regulæ.

I.

1. Si verbum incipit a consonante, præponitur Augmentum ε. Sic;

τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,	ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,	ἔγραφον,	ἔγραψα.

ρ post ε geminatur. Sic;

ῥίπτω,	*jacio*,	ἔῤῥιπτον,	ἔῤῥιψα.
ῥήσσω,	*frango*,	ἔῤῥησσον,	ἔῤῥηξα.
ῥύω,	*traho*,	ἔῤῥυον,	ἔῤῥυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam consonans initialis. Sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα.

* Sed Aspirata reduplicat suam Tenuem. Sic;

θαυμάζω,	*miror*,	θαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	*unguo*,	χρίσω,	κέχρικα.

ρ non reduplicatur. Sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔῤῥιφα.
ῥήσσω,	ῥήξω,	ἔῤῥηχα.
ῥύω,	ῥύσω,	ἔῤῥυκα.

Item γν et σ post vel ante consonatem non reduplicat; neque, κτείνω. Sic;

γνόω,	*nosco*,	γνώσω,	ἔγνωκα.
γνωρίζω,	*notum reddo*,	γνωρίσω,	ἐγνώρικα.
ψεύδω,	*fallo*,	ψευσω,	ἔψευκα.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλκα.

* Hujus rei ratio hæc est. Græci, vitantes cacophoniam, non solebant proferre duas deinceps syllabas utramque ab Aspirata incipientem; sed mutabant alteram in suam Tenuem: idque non solum in Augmento, sed in omni flectione et compositione.

ζάω,	*vivo*,	ζήσω,	ἔζηκα.
σπεύδω,	*festino*,	σπεύσω,	ἔσπευκα.
ϛέφω,	*corono*,	ϛέψω,	ἔϛεφα.
κτείνω,	*occido*,	κτενῶ,	ἔκταγκα.

3. Si non fit reduplicatio, Plusquamperfectum non recipit novum Augmentum. Sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔῤῥιφα,	ἐῤῥίφειν.
ψάλλω,	ψαλῶ,	ἔψαλκα,	ἐψάλκειν.
γνόω,	γνώσω,	ἔγνωκα,	ἐγνώκειν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ, αι, οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in suam longam, et ι diphthongi subscribitur. Sic;

α.	ἀνύω,	*perficio*,	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	*spero*,	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	*præbeo*,	ὤπαζον.
αυ.	αὐξάνω,	*augeo*,	ηὔξανον.
αι.	αἴρω,	*tollo*,	ᾖρον.
οι.	οἰκίζω,	*ædifico*,	ᾤκιζον.

Sed ε sæpe mutatur in suam diphthongum. Sic;

ἔχω,	*habeo*,	εἶχον.
ἔαω,	*sino*,	εἴαον.*

---

* Tabula verborum quæ mutant ε in ει.

ἔαω,	*sino.*	ἔπω,	*dico.*
ἕζομαι,	*sedeo.*	ἐργάζομαι,	*operor.*
ἐθίζω,	*adsuefacio.*	ἐρέω.	*dico.*
ἑλίσσω,	*volvo.*	ἕρπω, ἑρπύζω,	*serpo.*
ἕλκω, ἑλκέω, ἑλκύω,	*traho.*	ἐρύω,	*traho.*
		ἑστιάω,	*convivio excipio.*
ἕλεω,	*capio.*	ἔχω,	*habeo.*
ἕπομαι,	*sequor.*		

Et, si verbum incipit ab εο-, manet ε, augetur ο. Sic;

ἑορτάζω,	*epulor,*	ἑώρταζον,	*epulabar.*
ἔολπα,	*speravi,*	ἐώλπειν,	*speraveram.*
ἔοργα,	*feci,*	ἐώργειν,	*feceram.*
ἔοικε,	*visum est,*	ἐῴκει,	*visum erat.*

2. Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum. Sic;

ι.	ἵκομαι,	*venio,*	ἱκόμην.
υ.	ὑβρίζω,	*insulto,*	ὕβριζον.
η.	ἠχέω,	*sono,*	ἤχεον.
ω.	ὤθω,	*pello,*	ωθον.
ει.	εἰκάζω,	*assimilo,*	εἴκαζον.
ευ.	εὐθύνω,	*dirigo,*	ἔυθυνον.
ου.	οὐτάζω,	*vulnero,*	οὔταζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur.

DE FUTURO PRIMO,
ET
TEMPORIBUS EX EO DERIVATIS.

FUTURUM PRIMUM formatur a Præsenti.

Regulæ Generales duæ.

I.

In Verbis non liquidis, inseritur σ ante ω. Sic;

Præs.		Fut. 1.
τίω,	*honoro,*	τίσω.
λύω.	*solvo.*	λύσω,
λούω,	*lavo,*	λούσω.
λέγω,	*dico,*	λέξω.
βλέπω,	*video,*	βλέψω.
βρέχω,	*irrigo,*	βρέξω.

γράφω,	*scribo,*	γράψω.
τρίβω,	*tero,*	τρίψω.

II.

Verba liquida non inserunt σ: tantum corripiunt penultimam, si longa est; et flectuntur ad instar futuri secundi. Sic;

μένω, *maneo,* μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενοῦμεν, &c.

Et sic, δέμω, *struo;* κρίνω, *judico;* πλύνω, *lavo;* ἀμύνω, *tueor;* νέμω, *tribuo.*

Penultimam longam corripiunt, abjecta posteriore duarum vocalium vel consonantium. Sic;

Præs.		Fut. 1.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ,
τείνω,	*tendo,*	τενῶ.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ.
μιαίνω,	*polluo,*	μιανῶ.
τέμνω,	*scindo,*	τεμῶ.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ.
ϛέλλω,	*mitto,*	ϛελῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.

Regulæ Speciales in Mutis.

1. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ.* Sic;

τύπτω,	*verbero,*	τύψω.	τ.
ἀνύτω,	*perficio,*	ἀνύσω.	τ.

---

* Abjicitur etiam ν. Sic σκίνδω, *scindo,* σκίσω, et per euphoniam σχίσω, Κυλίνδω, κυλίσω, *voluto.*

Sed manet penultima longa, mutando brevem in suam longam vel diphthongum. Sic, λήχω, *sortior,* λήξομαι, Σπένδω, *libo,* σπείσω. Πένθω, *patior,* πείσομαι, &c. Eadem, scilicet, est in his analogia quæ in dativo plurali Declinationis tertiæ. Vide prius pag. 22.

ᾄδω,	*cano,*	ᾄσω.	δ.
πλήθω,	*impleo,*	πλήσω.	θ.
νομίζω,	*puto,*	νομίσω.	δ, σ.
φράζω,	*dico,*	φράσω.	δ, σ.
πλάσσω,	*fingo,*	πλάσω.	σ, σ.
ἱμάσσω,	*flagello,*	ἱμάσω.	σ, σ.

2. At -σσω, -ζω, plerumque habent -ξω. Sic,

πράσσω,	*facio,*	πράξω.
ὀρύσσω,	*fodio,*	ὀρύξω.
νήσσω,	*confodio,*	νύξω.
κράζω,	*clamo,*	κράξω.
στάζω,	*stillo,*	στάξω.
στίζω,	*pungo,*	στίξω.

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ξω. Scil.

ἁρπάζω,	*rapio.*	σαλπίζω,	*buccino.*
ἀτίζω,	*vilipendo.*	ἐμπάζω,	*curo.*
διστάζω,	*dubito.*	μερμερίζω,	*cogito.*
νυστάζω,	*dormito.*	βαζω,	*loquor.*

3 Dicimus τύφω, θύψω, *accendo,* et ita
distinguitur a τύπτω, τύψω, *verbero.*
Item τρέφω, θρέψω, *alo,* et ita
distinguitur a τρέπω, τρέψω, *verto.*
Item τρέχω, θρέξω, *curro.**
Dicimus etiam ἔχω, ἕξω, *habeo.*
ut distinguatur ab ἔξω, *extra.*

Regulæ Speciales in puris.

I. -αω, -εω, -οω, mutant brevem in suam longam ante -σω. Sic;

---

* Forte, ita distinguebatur ab aliqua voce non jam in usu. Vel forte potius, ad vitandas aspiratas concurrentes, dicebant τρέχω, in præsenti, pro θρέχω.

Præs.		Fut.
βοάω,	*clamo,*	βοήσω.
τιμάω,	*honoro,*	τιμήσω.
ἐρωτάω,	*interrogo,*	ἐρωτήσω.
φιλέω,	*amo,*	φιλήσω.
κινέω,	*moveo,*	κινήσω.
οἰκέω,	*habito,*	οἰκήσω.
δηλόω,	*manifesto,*	δηλώσω.
πληρόω,	*impleo,*	πληρώσω.
ἀξιόω,	*æquum censeo,*	ἀξιώσω.

Interdum tamen retinetur brevis ante -σω. Scil.

1. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	*revereor.*	νεικέω,	*rixor.*
ἀκέω,	*sano.*	ξέω,	*polio.*
ἀλέω,	*molo.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἀρκέω,	*sufficio.*	τελέω,	*perficio.*
ἐμέω,	*vomo.*	τρέω,	*tremo.**

2. -όω retinet ο in verbis primitivis; quæ sunt perpauca. Sic;

ἀρόω,	*aro,*	ἀρόσω.
βόω,	*pasco,*	βόσω.
ἐδόω,	*edo,*	ἐδόσω.†
ὀμόω,	*juro,*	ὀμόσω.
ὀνόω,	*vitupero,*	ὀνόσω.‡

3. -αω post ε vel ι retinet α. Sic;

ἐάω,	*sino,*	ἐάσω.
θεάομαι,	*specto,*	θεάσομαι.

---

* De futuro verborum in -ισκω, et νυμι, &c. agetur in Defectivis.

† Odyss. χ. 56.

‡ Sed si transit in -ωμι habet -ωσω. Sic;

γνόω, *scio,* γνῶμι, γνώσω,

κοπιάω,	*laboro.*	κοπιάσω.
μειδιάω,	*subrideo,*	μειδιάσω.
ἰάομαι,	*sano,*	ἰάσομαι.

Item -λαω, -ραω, post vocalem. Sic;

γελάω,	*rideo,*	γελάσω.
ὁράω,	*video,*	ὁράσω.

Item ἀκροάομαι, *audio,* habet ἀκροάσομαι.

Item πετάω,* *pando,* habet πετάσω.

Item -αω dissyllabum retinet α, si nunquam transit in -ημι. Sic;

κλάω,	*frango,*	κλάσω.
σπάω,	*traho,*	σπάσω.

quia non dicimus κλημι, nec σπήμι.

At φθάω, *prævenio,* habet φθάσω, etsi dicimus φθήμι.

Septem in -εω, habent vel -ησω, vel -εσω; sed sæpius -εσω. Scil.

αἰνέω,	*laudo.*	πονέω,	*laboro.*
ἀκέομαι,	*medeor.*	φορέω,	*gero.*
καλέω,	*voco.*	φρονέω,	*sapio.*
κορέω,†	*satio.*		

II. Sex in -εω, habent -ευσω. Scil.

πνέω,	*spiro,*	πνεύσω.
πλέω,	*navigo,*	πλεύσω.
χέω,	*fundo,*	χεύσω.

ῥέω,	*fluo,*	ῥεύσω,	sed	ῥέω,	*dico,*	ῥήσω.
θέω,	*curro,*	θεύσω.	sed	θέω,	*pono,*	θήσω.
νέω,	*nato,*	νεύσω.	sed	νέω,	*neo,*	νήσω.

III. Denique dicimus καίω, *uro,* καύσω.
κλαίω, *fleo,* κλαύσω.

---

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, *verro,* semper κορήσω.

DE PRÆTERITO PERFECTO.

Regula Generalis.

Perfectum formatur a Futuro primo: scilicet, præponit Augmentum, et mutat -ω, vel -σω, in -κα; -ξω in χα; -ψω in φα. Sic;

ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλκα.
τιμάω,	*honoro,*	τιμήσω,	τετίμηκα.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ,	πέφαγκα.
φιλέω,	*amo,*	φιλήσω,	πεφίληκα.
λέγω,	*dico,*	λέξω,	λέλεχα.
πράσσω,	*facio,*	πράξω,	πέπραχα.
γράφω,	*scribo,*	γράψω,	γέγραφα.
φρίσσω,	*horreo,*	φρίξω,	πέφρικα. } *
φεύγω,	*fugio,*	φεύξω,	πέφευγα }

Regula Speciales.

De Penultima Ante-ka.

1. Dissyllaba in λω, νω, ρω, mutant ε in α, ante -κα perfecti. Sic;

στέλλω,	*mitto,*	στελῶ,	ἔσταλκα.
τείνω,	*tendo.*	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

2. Dissyllaba in εινω, ινω, υνω, abjiciunt ν ante -κα.

τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	*judicio,*	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	*impetu feror,*	θυνῶ,	τέθυκα.

---

* { Non πέφριχα, } ob asperatam præcedentem. Vide
{ Non πέφευχα, } notam ad p. 123.

Sed ν manet ante -κα in κτείνω, πλύνω. Scil.

κτείνω,	*occido*,	κτενῶ,	ἔκταγκα.
πλύνω,	*lavo*,	πλυνῶ,	πέπλυγκα.

3. -μω futuri ponit η ante κα; item, βάλλω, μένω. Sic;

νέμω,	*tribuo*,	νεμῶ,	νενέμηκα.
δέμω,	*struo*,	δεμῶ,	δεδέμηκα.
κάμνω,	*laboro*,	καμῶ,	κεκάμηκα.
τέμνω,	*scindo*,	τεμῶ,	τετέμηκα.

Item,

βάλλω,	*jacio*,	βαλῶ,	βεβάληκα.
μένω,	*maneo*,	μενῶ,	μεμένηκα.

Quædam sæpe patiuntur syncopen, Ut, καλέω, *voco*, καλήσω, κεκάληκα, κέκληκα. Sic;

δεδέμηκα,	δέδμηκα.	τετέμηκα,	τέτμηκα.
κεκάμηκα.	κέκμηκα.	βεβάληκα,	βέβληκα.

DE FUTURO PRIMO PASSIVO.

Regula Generalis.

Futurum Primum Passivum formatur a Perfecto Activo: scil. abjicit Augmentum, et mutat α vel κα, in θήσομαι. Sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφθήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθήσομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πεφίληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλόω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα,	σταλθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.

τείνω,	τενῶ,	τέτακα,	ταθήσομαι.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα,	νεμηθήσομαι.
ἀρόω,	ἀρόσω,	ἤροκα,	ἀροθήσομαι.
βόω,	βόσω,	βέβοκα,	βοθήσομαι.
ἐδόω,	ἐδόσω,	ἤδοκα,	ἐδοθήσομαι.*

Regulæ Speciales.

I.

Multa verba, non liquida, quæ habent -κα perfecti, inserunt σ ante -θήσομαι. Scil.

1. In Verbis Puris, ε, vel Anceps, aut Diphthongus, ante -κα inserit σ ante -θήσομαι. Sic; ε ante -κα, inserit σ.

αἰδέομαι,	*revereor*,	ἤδεκα,	αἰδεσθήσομαι.
ἀκέομαι,	*medeor*,	ἤκεκα,	ἀκεσθήσομαι.
ἀλέω,	*molo*,	ἤλεκα,	ἀλεσθήσομαι.
ἀρκέω,	*sufficio*,	ἤρκεκα,	ἀρκεσθήσομαι.
ἐδέω,†	*edo*,	ἤδεκα,	ἐδεσθήσομαι.
ξέω,	*polio*,	ἔξεκα,	ξεσθήσομαι.
σβέω,	*extinguo*,	ἔσβεκα,	σβεσθήσομαι.
στορέω,	*sterno*,	ἐστόρεκα,	στορεσθήσομαι.
τελέω,	*perficio*,	τετέλεκα,	τελεσθήσομαι.
τρέω,	*tremo*,	τέτρεκα,	τρεσθήσομαι.

Excipiuntur quinque quæ habent ε ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι. Scil.

αἰνέω,	*laudo*.	ἐρέω,‡	*remigo*.
αὐχέω,	*glorior*.	ὀλέω,	*perdo*.
ἐμέω,	*vomo*.		

---

* Odys. χ. 56.
† Idem cum ἐδόω.
‡ Idem cum ἐρέσσω.

α ante -κα inserit σ.

γελάω,	*rideo.*	κρεμάω,	*suspendo.*
ἐράω,	*amo.*	νάω,†	*habito.*
θλάω,	*frango.*	πετάω,‡	*pando.*
ἱλάω,*	*propitium reddo.*	σπάω,	*traho.*
		ὑφάω,	*texo.*
κλάω,	*frango.*	χαλάω,	*relaxo.*

Excipias octo, quæ habent α ante -κα sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀκροάομαι,	*audio.*	πειράομαι,	*periculum facio.*
θεάομαι,	*specto.*		
ἰάομαι,	*sano.*	περάω,§	*trajicio.*
κονίαω,	*pulvere aspergo.*	φωράω,	*furem deprehendo.*
ὁράω,	*video.*		

ι ante -κα, inserit σ.

κυλίω,‖	*voluto.*	Expitur τίω, *honoro* τίσω, τέτικα, τιθήσομαι.
πρίω,**	*serrâ seco.*	
χρίω,	*ungo.*	

υ ante κα, inserit σ.

ἀνύω,††	*perficio.*	μεθύω,	*ebrius sum.*
ἀφύω,‡‡	*haurio.*	μύω,	*claudo.*
βλύω,§§	*mano.*	ξύω,‖‖	*polio.*
βύω,	*obturo.*	πτύω,	*spuo.*
ἑλκύω,	*traho.*	ὕω.	*pluo.*

* Idem cum ἱλάσκω.
† Idem cum ναίω.
‡ Idem cum πετάζω.
§ Unde πράω et πιπράσκω.
‖ Idem cum κυλίνδω.
** Idem cum πρίζω.
†† Idem cum ἀνύτω.
‡‡ Idem cum ἀφύσσω.
§§ Idem cum βλύζω.
‖‖ Idem cum ξέω.

Excipe sed undecim, quæ habent υ ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀρτύω,	*condio.*	κωλύω,	*veto.*
βρύω,	*scaturio.*	λύω,	*solvo.*
δύω,	*subeo.*	μηνύω,	*indico.*
θύω,	*impetu feror,*	ῥύω,*	*traho.*
ἱδρύω,	*colloco.*	τρύω,	*terebro.*
κωκύω,	*ejulo.*		

αι ante -κα inserit σ.

κναίω,	*rodo.*	πταίω,	*impingo.*
παίω,	*ferio.*	ῥαίω,	*pessundo.*

αυ ante -κα inserit σ.

κλαίω,	*fleo.*	ψαύω,	*attingo.*
θραύω,	*frango.*		

ει ante -κα inserit σ.

κλείω,	*claudo.*	σείω,	*quatio.*

ευ ante -κα inserit σ.

γεύω,	{ *gustandum præbeo.*	κελεύω,	*jubeo.*
		πλέω,	*navigo.*

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quæ quidem habent ευ ante -κα, non autem inserunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva septem. Scil.

δεύω,	*irrigo.*	ῥέω,	*fluo.*
νεύω,	*nuo*	σευω,	*agito.*
νέω,	*nato.*	χέω,	*fundo.*
πνέω,	*spiro.*		

οι ante -κα inserit σ.

Scil. οἴω, *fero*, οἴσω, ᾦκα, οἰσθήσομαι.

---

* Idem cum ἐρύω,

ου ante -κα inserit σ.

ἀκούω,	*audio.*	κρούω,	*pulso.*
κολούω,	*amputo.*	Excipitur λούω, *lavo*, non inserens σ.	

2. οω transiens in -μι inserit σ ante θήσομαι.

γνώμι,	a γνόω.	*scio.*
ζώννυμι,	a ζόω,	*cingo.*
ῥώννυμι,	a ῥόω,	*roboro.*
χρώννυμι,	a χρόω,	*coloro.*
χώννυμι,	a χόω,	*aggero.*

Excipe στρώννυμι, a στρόω, *sterno*, non inserens σ.

3. Abjecta consonans ante -σω* inserit σ ante -θήσομαι. Sic;

τ abjecta.

ἀνύτω,†	*perficio.*	ἀρύτω,	*haurio.*

δ abjecta.

ἀλίζω,	*congrego.*	ἥδω,	*delecto.*
ἀρτίζω,	*ordine compono.*		
ἀσπάζομαι,	*amplector.*	κλύζω,	*inundo.*
βλύζω,‡	*mano.*	κλώθω,	*neo.*
γογγύζω,	*murmuro.*	κολάζω,	*castigo.*
δάζω,	*partior.*	κομίζω,	*curam gero.*
δυνάζω,§	*possum.*	κτίζω,	*condo.*
ἐπηρεάζω,	*damno afficio.*	μαίζω,	*tango.*
ἐρεθίζω,	*provoco.*	ὀκλάζω,	*in genua procumbo.*
ἐρείδω,	*fulcio.*		
ἐρίζω,	*concerto.*	οὐτάζω,‖	*vulnero.*
ἐτάζω,	*verum exploro.*	πετάζω,**	*pando.*

---

* Vide notam ad p. 133.

† Idem cum ἀνύω.

‡ Idem cum βλύω.

§ Idem cum δυνάω,

‖ Idem cum οὐτάω.

** Idem cum πετάω.

πιέζω,	*premo.*	σχίζω,	*findo.*
πρίζω,*	*serrâ seco.*	σωζω,‡	*servo.*
σκορπίζω,	*dispergo.*	τρίζω, vel	*strido*
σπένδω, unde	*libo.*	τρύζω,	
σπείδω,		τωθάζω,	*irrideo.*
σπεύδω,	*festino.*	φείδω,	*parco.*
στοχάζομαι,	*collimo.*	φράζω,	*explico.*
σχάζω,†	*scarifico.*	ψεύδω,	*fallo.*

Et eâdem ratione omnia in -ιζω a nominibus derivata, inserunt σ. Ut,

λογίζομαι,	*ratiocinor.*	οἰκίζω,	*ædifico.*
νομίζω.	*puto.*	τειχίζω.	*murum struo.*

&c. &c.

θ abjecta.

πείθω,	*persuadeo.*	πρήθω,	*incendo,*
πλήθω,	*impleo.*	ὤθω,	*pello.*

σσ abjectæ.

νάσσω,	*stipo.*	πλάσσω,	*fingo.*
πάσσω,	*illino.*	πτίσσω,	*pinso.*

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante -θήσομαι inserunt σ, interdum non.

ἀρύω,§	ἀρύσω,	*haurio.*
δράω,	δράσω,	*ago.*
ζέω,	ζέσω,	*efferveo.*
ἐλάω,	ἐλάσω,	*agito.*
καίω,	καύσω,	*uro.*
κεράω,	κεράσω	*misceo.*
κνάω,	κνήσω,	*rodo.*

* Idem cum πρίω.
† Idem cum σχάω.
‡ Idem cum σόω, quod habet σωθήσομαι, per Reg. Gen.
§ Idem cum ἀρύτω.

κορέω,*		*satio.*
μνάω,	μνήσω,	*in memoriam revoco.*
μηρύω,	μηρύσω,	*glomero.*
ὀνόω,	ὀνόσω,	*vitupero.*
παύω,	παύσω,	*cessare facio.*
πνέω,	πνεύσω,	*spiro.*
χναύω,	χναύσω,	*carpo.*
ψάω,	ψήσω,	*rado.*

III.

Septem corripiunt vocalem longam aut diphthongum ante -θήσομαι. Scil.

αἱρέω,	*capio,*	αἱρήσω,	ᾕρηκα,	αἱρεθήσομαι.
εὑρέω,	*invenio,*	εὑρήσω,	εὕρηκα,	εὑρεθήσομαι.
ἔχω. vel σχέω,	*habeo,*	σχήσω,	ἔσχηκα,	σχεθήσομαι.
πεύθω,	*sciscitor,*	πεύσω.	πέπευκα,	πυσθήσομαι.
σεύω,	*agito,*	σεύσω,	σέσευκα,	συθήσομαι.
τεύχω,	*facio,*	τεύξω,	τέτευχα,	τυχθήσομαι.
χέω,	*fundo,*	χεύσω,	κέχευκα,	χυθήσομαι.

At φεύγω, *fugio,* habet vel φευχθήσομαι, vel φυχθήσομαι.†

DE PERFECTO PASSIVO.

Perfectum Passivum formatur a suo Futuro ; scil. resumit Augmentum et abjicit -θησό- ante -μαι. Sic ;

---

* Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.
vide prius, pag. 129.

† N. B. Omnia fere Linguæ Græcæ Verba Primitiva, sub quatuor has Regulas speciales cadentia, inter exempla hic sunt adducta.

φιλέω.	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
ϛέλλω,	ϛαλθήσομαι,	ἔϛαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σεύω,	συθήσομαι,	σέσυμαι.

Si sit vocalis ante -μαι, tertia pluralis non eget circumlocutione.* Sic;

πεφίλημαι,	πεφίληνται.

Regulæ Speciales Euphoniæ causa.

1. χ ante μ, transit in γ; et φ vel ν, in μ. Sic;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι †
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαι.
τύπτω,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαι.‡
γράφω,	γραφθήσομαι,	γέγραμμαι.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαι.§
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαι.

Sed Attice ν transit ante μ in σ. Sic;

πέφαμμαι,	Atticè,	πέφασμαι.
πέπλυμμαι,	Atticè,	πέπλυσμαι.

2. Aspiratæ ante τ vel σ transeunt in suas Tenues. Sic;

λέλεγμαι,	‖ λέλεξαι.	λέλεκται.
γέγραμμαι.	** γέγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. Scil.

τρέπω,	*verto*,	τέτραμμαι.
τρέφω,	*alo*,	τέθραμμαι.
ϛρέφω,	*flecto*,	ἔϛραμμαι.

* Neque Modus Subj. aut Opt. Sic; πεφιλῶμαι, πεφῖλῃ, πεφιλῆται, &c. πεφιλοίμην, &c. sic; μεμνῆμαι, μεμνῶμαι. Od. ξ. 168. et μεμνοίμην, μέμνοιο. Xen. An. I.

† Non λέλεχμαι. ‡ Non τέτυφμαι. § Non πέφανμαι.

‖ Non λέλεχσαι, λέλεχται; ** Nec γέγραφσαι, γέγραφται.

DE FUTURO SECUNDO ACTIVO.

Futurum Secundum Activum formatur a Præsenti. Scil. Corripit penultimam et circumflectit ῶ. Sic;

ςέφω,	*corono*,	ςεφῶ.
τέκω,	*pario*,	τεκῶ.
ἄρω,	*aplo*,	ἀρῶ.
τίω,	*honoro*,	τιῶ.
λύω,	*solvo*,	λυῶ.
ἀμύνω,	*tueor*,	ἀμυνῶ.

Penultima longa corripitur tribus modis.

1. Vocales longæ mutantur in α. Sic;

σήπω,	*putrefacio*,	σαπῶ.
τρώγω,	*edo*,	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ι abjicitur. Sic;

φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ.
καίω,	*uro*,	καῶ.
παύω,	*cessare facio*,	παῶ.
λείπω,	*linquo*,	λιπῶ.
φεύγω,	*fugio*,	φυγῶ.

Sed liquida dissyllaba mutant ει in α; polysyllaba in ε. Sic;

τείνω,	*tendo*,	τανῶ.
σπείρω,	*semino*,	σπαρῶ.
φθείρω,	*corrumpo*,	φθαρῶ.
ἀγείρω,	*congrego*,	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	*excito*,	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	*debeo*,	ὀφελῶ.

3. In consonantibus, ejicitur τ, et liquidarum duarum ultima. Sic;

τύπτω,	*verbero,*	τυπῶ.
βάλλω,	*jacio,*	βαλῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ.

Sed si duarum ultima sit nec τ nec liquida, vel si adsint tres, penultima corripi nequit. Sic ;

θάλπω,	*calefacio,*	θαλπῶ.
μάρπτω,	*prehendo,*	μαρπῶ.

Regulæ Speciales.

1. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α. Sic ;

πλέκω,	*plico,*	πλακω.
ϛέλλω,	*mitto,*	ϛαλῶ.
δρέμω,	*curro,*	δραμω.
δέρκω,	*aspicio,*	δαρκῶ.
τεμνω,	*scindo,*	ταμῶ.
*πέρθω,	*vasto,*	παρθῶ.

Sed ε post λ manet in tribus.

λέγω,	*dico,*	λεγῶ,
βλέπω,	*video,*	βλεπῶ.
φλέγω,	*flammo,*	φλεγῶ.

2. In paucis muta Characteristica Præsentis transit in aliam sui ordinis. Sic ;

1. -γω, sumit σμύχω, atque ψύχω.
2. βω, βλάπτω, κρύπτω, et καλύπτω.

---

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diversis, oritur α in penultimâ Futuri secundi. Scil.

1. Vocales longæ mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida dissyllaba mutant ει in α.
4. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α.

3. -φω, ἅπτω, βάπτω, θάπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ῥίπτω, atque ῥάπτω. Scilicet;

1.

σμύχω,	*exuro.*	σμυγῶ.
ψύχω,	*refrigero,*	ψυγῶ.

2.

βλάπτω,	*lædo,*	βλαβῶ.
κρύπτω,	*abscondo,*	κρυβῶ.
καλύπτω,	*velo,*	καλυβῶ.

3.

ἅπτω,	*necto,*	ἀφῶ.
βάπτω,	*tingo,*	βαφῶ.
θάπτω,	*sepelio,*	ταφῶ.*
σκάπτω,	*fodio,*	σκαφῶ.
δρύπτω,	*lacero,*	δρυφῶ.
ῥίπτω,	*jacio,*	ῥιφῶ.
ῥάπτω,	*suo,*	ῥαφῶ.

3. -σσω, vel -ζω, Præsentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω secundi. Sic;

πράσσω,	*facio,*	πράξω,	πραγῶ.
κράζω,	*clamo,*	κράξω,	κραγῶ.

Sed -ζω Præsentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. Sic;

φράζω,	*dico,*	φραδῶ.
ἕζω,	*sedeo,*	ἑδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo;

1. Verba in -οω.†

---

* Non θαφῶ, ob aspiratam sequentem. Vide notam ad p. 123.

† Nisi forte pauca primitiva; ut ab ὀμόω, *juro,* ὀμοῦμαι, ὀμεῖ, ὀμεῖται. *Arist. Nubes,* v. 245. Vide *Stephanum* in voce

2. Item -αω, -εω, post vocalem.

3. Item Polysyllaba pura quæ habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, post consonantem, pro Futuro Secundo sumunt ipsum Præsens contractum. Sic;

τιμάω,	*honoro,*	τιμῶ.
φιλέω,	*amo,*	φιλῶ.*

DE PERFECTO MEDIO.

Regula Generalis.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. Scil. Præponit Augmentum, et mutat ῶ in α. Sic.

τύπτω,	*verbero,*	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	*clamo,*	κραγῶ,	κέκραγα.
τίω,	*honoro,*	τιῶ,	τέτια.
λυω,	*solvo,*	λυῶ,	λέλυα.
γράφω,	*scribo,*	γραφῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	*abscondo,*	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	*lædo,*	βλαβῶ,	βέβλαβα.
φράζω,	*dico,*	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω	*facio,*	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω.	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	*resono,*	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	*fugio,*	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω.	*occulto,*	κυθῶ,	κέκυθα.
ορω,	*excito.*	ὀρῶ,	ὦρα.

* Sæpe tamen Homerus non contrahit; ut,

βάω,	*eo,*	βαῶ,	βέβαα.
μάω,	*cupio.*	μαῶ,	μέμαα.

βρίθω,	*gravis sum*,	βριθῶ,	βέβριθα.
κρίζω,	*strido*,	κριγῶ,	κέκριγα.
ῥιγέω	*rigeo*,	ῥιγῶ,	ἔῤῥιγα.
τρίζω,	*strido*,	τριγῶ.	τέτριγα.
μυκάω,	*mugio*,	μυκῶ,	μέμυκα.

In ejusmodi omnibus,* penultima perfecti pro longâ sumitur.

Regulæ Speciales pro Penultima.

1. ε Futuri transit in ο. Sic;

λέγω,	*dico*,	λεγῶ,	λέλογα.
βλέπω,	*video*,	βλεπῶ,	βέβλοπα.
φλέγω,	*flammo*,	φλεγῶ.	πέφλογα.
ἄγειρω,	*congrego*,	ἀγερῶ,	ἤγορα.
ὀρέγω,	*porrigo*,	ὀρεγῶ,	ὤρογα.†

2. ι Futuri, ex ει præsentis, transit in οι. Sic;

λείπω,	*linquo*,	λιπῶ,	λέλοιπα.
πείθω,	*persuadeo*,	πιθῶ,	πέποιθα.
ἀλείφω,	*ungo*,	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
ἀμείβω,	*permuto*,	ἀμιβῶ,	ἤμοιβα.
ἀείδω,	*cano*,	ἀϊδῶ,	ἤοιδα.

3. α Futuri, ex ε, vel ει, transit in ο. Sic;

πλέκω,	*plico*,	πλακῶ,	πέπλοκα.
κλέπτω,	*furor*,	κλαπῶ,	κέκλοπα.
σπείρω,	*semino*,	σπαρῶ,	ἔσπορα.
στέλλω,	*mitto*,	σταλῶ,	ἔστολα.
τείνω,	*tendo*,	τανῶ,	τέτονα.
τέμνω,	*scindo*,	ταμῶ,	τέτομα.
τείρω,	*tero*,	ταρῶ,	τέτορα.

* Pro omnibus, lege nonnullis.

† Sic et ἔθω, *consuesco*, ἐθῶ, ὦθα; unde Atticum εἴωθα. Scil. cum triplici Augmento.

νέμω,	*tribuo,*	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	*divido,*	μαρῶ,	μέμορα.
δέμω,	*struo,*	δαμῶ,	δέδομα.
πείρω,	*transadigo,*	παρῶ,	πέπορα,
μένω,	*maneo,*	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed α Futuri, ex η vel αι, transit in η. Sic;

σήπω,	*putrefacio,*	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω.	*ostendo,*	φανῶ,	πέφηνα.
λήθω,	*lateo,*	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	*hisco,*	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	*percutio,*	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	*uro,*	δαῶ,	δέδηα.

Item θάλλω, κλάζω, habent η.

θάλλω,	*floreo,*	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	*clango,*	κλαγῶ,	κέκληγα.*

CONJUGABITUR itaque VERBUM per Tempora Primaria, hoc modo;

{ τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμμαι.
{ τύπτω, τυπῶ, τέτυπα,

---

* Hæ Regulæ observantur etiam in verbis nonnullis antiquissimis, quæ postea enunciabantur aliter in præsenti. Ut; *πέπονθα passus sum,* ab antiquo *πένθω, patior, lugeo,* [unde *πένθος luctus,* et *πενθέω, lugeo,*] quod postea transiit, 1. in *πήθω*; unde *παθῶ, ἔπαθον.* 2. in *πείθω*; unde *πείσομαι.*
βέβολα, conjeci, ab antiquo *βέλλω,* [unde *βέλος, jaculum,*] quod postea transit in *βάλλω.*
λέλογχα, sortitus sum, ab antiquo *λέγχω, sortior,* quod postea transiit in *λήχω.*
ἔῤῥωγα, autem venit ab antiquo *ῥώσσω, rumpo,* [unde *ῥὼξ,* et *ῥωγμὸς, rima*] quod postea transiit in *ῥήσσω.*
ῥέζω, facio, regulariter habet *ῥαγῶ, ἔῤῥογα*; et, per metathesin, *ἔοργα*; unde fit *ὀργὴ, animi perturbatio;* quasi dicas vernacule *the WORKING of the Mind.*

N. B. *ἀκούω,* caret Futuro Secundo; habet tamen Præteritum Medium *ἤκοα.*

{ στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, σταλθήσομαι, ἔσταλμαι.
{ στέλλω, σταλῶ, ἔστολα.
{ πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
{ πεῖθω, πιθῶ, πέποιθα.

DE RELIQUIS TEMPORIBUS.

Reliqua Tempora formantur a Primariis, secundum suas proprias Terminationes, quas ostendunt Paradigmata. Scil.

I.

FUTURUM utrumque MEDIUM venit ab eodem FUTURO ACTIVO. Sic;

τύπτω,	*verbero.*	τύψω,	τύψομαι.
		τυπῶ,	τυποῦμαι.
τρέπω,	*verto,*	τρέψω,	τρέψομαι.
		τραπῶ,	τραποῦμαι.

Et Liquida flectunt primum ad instar secundi. Sic;

σπείρω, *semino,* σπερῶ, σπεροῦμαι, -ῇ, -εῖται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. Scil. πίομαι, *bibo;* φάγομαι, *edo;* ἔδομαι, *edo;* et flectuntur πίομαι, πίῃ, πίεται; non πίουμαι, πίῃ, πίειται, &c.*

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM, venit a Secundo Activo. Sic.

τυπῶ, τυπήσομαι, τραπῶ, τραπήσομαι.

---

* Sic et alia quædam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλάπτω, *lædo,* habet in Fut. 2. Medio βλάβεται, non βλάβειται, et sic a γίνομαι, *sum,* reperimus interdum γίνεσθαι, ut videtur pro γενεῖσθαι. Vide Demosth. III. contra Philip. prope initium.

III.

Per omnes Voces, Aoristus venit a suo Futuro. Sic;

In Voce Activa.

1. τύψω,	ἔτυψα.	τρέψω,	ἔτρεψα.
2. τυπῶ,	ἔτυπον.	τραπῶ,	ἔτραπον.

In Voce Media.

1. τύψομαι,	ἐτύψαμην.	τρέψομαι,	ἐτρέψαμην.
2. τυπῦμαι,	ἐτυπόμην.	τραπῦμαι,	ἐτράπομεν.

In Voce Passiva.

1. τυφθήσομαι,	ἐτύφθην.	τρεφθήσομαι,	ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι,	ἐτύπην.	τραπήσομαι,	ἐτράπην.

Sed Liquidorum Aoristus Primus reddit Penultimam longam. Scil. transit ε in suam ει, et Anceps producitur. Idem fit in Voce Media. Sic;

στέλλω,	*mitto*,	στελῶ,	ἔστειλα,	ἐστειλάμην.
τείρω,	*tero*,	τερῶ,	ἔτειρα,	ἐτειράμην.
νέμω,	*tribuo*,	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἐνειμάμην.
τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	ἔτεινα,	ἐτεινάμην.
δέμω,	*struo*,	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἐδειμάμην.
πείρω,	*transadigo*,	περῶ,	ἔπειρα,	ἐπειράμην.
μένω,	*maneo*,	μενῶ,	ἔμεινα,	ἐμεινάμην.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλα,	ἐψαλάμην.
φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ,	ἔφανα,	ἐφανάμην.
μιαίνω,	*polluo*,	μιανῶ,	ἐμίανα,	ἐμιανάμην.
κρίνω,	*judico*,	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἐκρινάμην.
μολύνω,	*conspurco*,	μολυνῶ,	ἐμόλυνα,	ἐμολυνάμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. Sic;

ἔψαλα,	Atticè,	ἔψηλα.	ἐψηλάμην.
ἔφανα,	Atticè,	ἔφηνα,	ἐφηνάμην.
ἐμίανα,	Atticè,	ἐμίηνα,	ἐμιηνάμην.

IV.

Per omnes Voces, Imperfectum venit a Præsenti; Plusquamperfectum a Perfecto. Sic;

	Præs.	Imperf.
A.	τύπτω,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἐτυπτόμην.
	Perf.	Plusquamperf.
A.	τέτυφα,	ἐτέτυφειν.
M.	τέτυπα,	ἐτέτυπειν.
P.	τέτυμμαι,	ἐτέτυμμην.

Quod autem dicitur paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

De Contractione Verborum.

Verba in -άω, -έω, όω, contrahunt Vocales concurrentes; unde vocantur Circumflexa.

Vocales concurrunt in Præsenti, tantum et Imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

DE CONJUGATIONE SECUNDA.

Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis puris in -ω; scil.

1. Vocalis brevis ante ω transit in longam ante -μι, et anceps producitur. Sic;

a σϐέω,	fit	σϐῆμι,	*extinguo.*
γνόω,		γνῶμι,	*scio.*
*φάω,		φῆμι,	*dico.*
πίω,		πῖμι,	*bibo.*
κλύω,		κλῦμι,	*audio.*
δείκνυω,		δείκνυμι,	*ostendo.*
ζεύγνυω,		ζεύγνυμι,	*jungo.*
μίγνυω,		μίγνυμι,	*misceo.*

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω- reduplicant, præterea, consonantem initialem cum ι. Sic;

a δέω,	fit	δί-δημι,	*vincio.*
δόω,		δί-δωμι,	*do.*
θέω,		τίθημι,†	*pono.*

3. Vocalis initialis præponit ι; quæ dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. Sic;

a σάω,‡	fit	ἴ-σημι,	*nosco.*
ἔω,		ἴ-ημι,	*eo.*
ἕω,		ἵ-ημι,	*mitto.*

Item ςάω, πτάω præponunt ι aspiratum, scil.

a ςάω,	fit	ἵ-ςημι,	*sisto.*
πτάω,		ἵ-πτημι,	*volo.*

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRÆSENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus caret -υμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicatione.

---

* α in -αω pro brevi sumitur; ut et ι, υ, in ιω, υω.

† Non θίθημι. Vide notam pag. 123.

‡ Unde verbale usitatissimum σῆμα, *id quod notum est, sive signum.*

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti transeunt in longas Aoristi. Sic;

Imperf.	ἵστην,	ἵστης,	ἵστη,	ἵστατον,	&c.
Aor. 2.	ἔστην,	ἔστης,	ἔστη,	ἔστητον,	&c.
Imperf.	Imperat. ἵσταθι,	ἱστάτω,			
Aor. 2.	Imperat. στῆθι,	στήτω.			
Imperf.	Infin.	ἱστάναι.			
Aor. 2.	Infin.	στῆναι.			

Sic et φήμι, *dico*, γνώμι, *scio*, βιώμι, *vivo*.

Sed tria retinent vocales breves. τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, *mitto*. Sic;

Aor. 2. *ἧν, ἧς, ἧ, ἕτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, θὲς, δὸς, ἕς.†

Et, in Infinitivo, mutant brevem in suam diphthongum; unde θεῖναι, δοῦναι, εἶναι.‡

-μί caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; Scil. §Præterito Medio, et Aoristo Secundo Passivo.

IV.

1. -μι habet Futurum Primum et Tempora inde formata, a suo Primitivo. Sic;

---

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἥμην, ἧσο, ἧτο. At Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφεῖτο, quod erit in Indicativo si locus est sanus. Sed forte legendum est ibi αφεῖτο, ἄν, ὥσπερ, ἅπαξ——

† Item alia tria ab -έω. σπῆμι, *sequor*, φρῆμι, *fero*, et σχῆμι, *teneo*, habent σπές, φρές, et σχές.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; sed in his Infinitivus antiquus reverâ fuit θέμεναι, δόμεναι, ἕμεναι; ex quibus postea, eliso μ, et contrahendo, fiebant θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. Quod etiam indicat accentus circumflexus.

§ Interdum tamen Primitivum habet Præteritum Medium. Sic; στάω, στῶ, ἕστακα, ἑστακώς, ἑστακυῖα, ἑστακός. Attice ἑστώς, ἑστῶσα, ἑστώς. Sic et γάω, *nascor*, γῶ, γέγαα, γεγαώς, γεγαυῖα, γεγαός. Attice γεγώς, γεγῶσα, γεγώς.

τίθημι, a θέω, habet θήσω, θήσομαι, &c.
δίδωμι, a δόω, habet δώσω, δώσομαι, &c.
ἵστημι, a στάω, habet στήσω, ἔστησα, στήσημαι, ἐστησάμην, &c.

2. Tria habent -κα pro -σα Aoristi Primi Scil.

τιθήμι, θήσω, ἔθηκα, ἐθηκάμην.
διδώμι, δώσω, ἔδωκα, ἐδωκάμην.
ἵημι, ἥσω, ἧκα, ἡκάμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. Sic;

τιθήμι, a θέω, habet θήσω, τέθεικα.
ἵημι, ab ἕω, habet ἥσω, εἷκα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. Sic; ἵστημι, a στάω, habet στήσω, ἔστακα.

4. Syllaba longa ante -κα transit in brevem ante -θήσομαι. Sic;

δέδωκα, δοθήσομαι, δέδομαι.
εἷκα, ἑθήσομαι.
τέθεικα, τεθήσομαι.*

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. Sic;

εἷκα, ἑθήσομαι,† εἷμαι.
τέθεικα, τεθήσομαι, τέθειμαι.

6. Perfectum Passivum flectit suos Modos omnes per Terminationes Imperfecti. Sic; τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην, τέθεισο, τεθεῖσθαι, τεθείμενος.

7. Primitivum reduplicatum sæpe in usu est in Imperfecto Activo. Sic;

τιθέω, ἐτίθεον, ἐτίθεες, ἐτίθεε, &c.
contracte ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, &c.

---

* Non θεθήσομαι. Vide notam ad pag. 123.

† Et in Aor. 1 εἵθην; sic παρείθη, Iliad. ψ. 868. et ἀφείθησαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

DE MUTATIONE PRÆSENTIS.

Ex Verbis apud Græcos antiquissimis, Plurima subibant olim varias mutationes; ex quibus Præsens oriebatur novum.

Obsolescente dein paulatim veteri multorum præsenti primitivo, in usum veniebat, ejus vice, novum illud Præsens; novique Præsentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, scilicet, a veteri Præsenti, primitivo.

Oritur autem novum hujusmodi Præsens, vel a verbi veteris Præsenti, vel Futuro.

I.

A PRÆSENTI.

Quinque potissimum modis. Scil.
Per Epenthesin. Syncopen, Reduplicationem, Metathesin, aut Aphæresin;
Per harum, scilicet, vel singulas, vel simul plures.

I. PER EPENTHESIN.

1. Inseritur ε ante ω. Sic;
Ab obsoleto δόκω, oritur δοκέω, *videor*; ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν, a δόκω, tamen, manent formata δόξω, δέδοχα, δοχθήσομαι, δέδογμαι, &c.

Ab obsoleto ςύγω, oritur ςυγέω, *odi*; ἐςύγεον, contractè ἐςύγουν, a ςύγω, tamen, manent formata ςύξω, ἔςυξα, &c.*****

FINIS.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex judicii consuetudine in rebus minutis *adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in* maximis *vera atque accurata Scientia.*

SAM. CLARKE, PRÆF. *ad* ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

DUPLEX FORMA.

APUD Græcos antiquissimos plurima Verba binas videntur cognatas habuisse formas; quarum altera, in Præsenti, semper in έω desinebat*: Sic,

ὠθέω et ὤθω, *trudo.* | χαίρω et χαιρέω, *gaudeo.*
δοκέω et δόκω, *videor.* | θέλω et θελέω, *volo*, &c.

1. In ejusmodi paucissimis, non solum in usu manebat duplex illud Præsens, sed cætera quoque, quæ haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata: Sic,

ὠθέω, ὤθω,	*trudo*;	f. 1.	ὠθήσω, ὤσω,	p.	ὠθήκα, ὦκα, &c.
γηθέω†, γήθω,	*lætor*;	f. 1.	γηθήσω, γήσω,	p.	γέγηθηκα, γέγηκα, &c.
χαίρω, χαιρέω,	*gaudeo*;	f. 1.	χαρῶ, χαιρήσω‡,	p.	κέχαρκα, κεχαίρηκα, &c.

2. Tandem, autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præsens, ejusque Imperfectum; in usu tamen manentibus cæteris, quæ habent,

* Nimirùm; utraque sic se habebat forma, ut in Præsenti, ε ante ω, vel per Epenthesin inserto, vel per Syncopen sublato, altera ab altera facillimè oriretur: Sic, δόκω, per Epenthesin, fiebat δοκέω, et vice versâ, δοκέω, per Syncopen fiebai δόκω.

† Vide Constant, Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi γέγηθα rectè dicitur esse Perf. M. a γήθω.

‡ Vel, eliso ι, χαρήσω, et κεχάρηκα, &c.

temporibus, ab obsoleto Præsenti, plerumque formatis: Sic,

δοκέω, *videor*, (imperf. ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν,) sumit, ab obsoleto, δόκω, f. 1. δόξω*, p. δέδοχα, f. 1. Pass. δοχθήσομαι, p. Pass. δεδόγμαι, &c.

στυγέω, *odi*, (imperf. ἐστύγεον, contractè ἐστύγουν,) sumit, ab obsoleto στύγω, f. 1. στύξω†, aor. 1. ἔστυξα, aor. 2. ἔστυγον.

θέλω, *volo*, (imperf. ἤθελον,) sumit, ab obsoleto θέλεω, f. 1. θελήσω, p. τεθέληκα, &c.‡

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὦζον,) sumit, ab obsoleto ὀζέω, f. 1. ὀζήσω, vel ὀζέσω, p. ὤζηκα§, &c.

μέλλω, *futurus sum*, (imperf. ἔμελλον,) sumit, ab obsoleto μελλέω, f. 1. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὤφειλον,) sumit, ab obsoleto ὀφείλεω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, &c.‖

---

* Raro inveniuntur etiam a δοκέω, f. 1. δοκήσω, p. δεδόκηκα, &c.

† Invenitur etiam a στυγέω, f. 1. στυγήσω.

‡ Invenitur etiam ἐθέλω, imperf. ἤθελον.

§ Invenitur etiam regulariter ab ὄζω, f. 2. ὀδῶ, et p. Med. ὦδα, Atticè ὄδωδα.

‖ Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὀφλω, ὀφλήσω, ὤφληκα. Porro; observent tirones particulam εἴθε, vel αἴθε. *utinam* sæpè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, vel Ionicè, amisso augmento ὄφελον, &c. vel Poëticè, geminato λ ὀφέλλον, &c. hoc modo, εἴθ' ὤφελον, Anglicè, *I wish that I had*—εἴθ' ὤφελες, *I wish that thou hadst*—εἴθ' ὤφελε, *I wish that he, she, or it had*—Sic apud Eurip. in ipso Medeæ exordio, Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος—*I wish that the ship* Argo *had not sailed through*, &c. Vide doctissimum Hoogeveen in Doctrina Particularum L. Gr. p. 381.

Similiter in Deponentibus.

ἄχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμην,) sumit, ab obsoleto ἀχθέομαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι, p. Pass. ἤχθημαι, &c.

βούλομαι, *volo*, (imperf. ἐβουλόμην,) sumit, ab obsoleto βουλέομαι, f. 1. Med. βουλήσομαι, p. Pass. βεβούλημαι, &c.

μάχομαι, *pugno*, (imperf. ἐμαχόμην,) sumit, ab obsoleto μαχεόμαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Pass. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι, *interrogo*, (imperf. ἠρόμην, et εἰρόμην,) sumit, ab obsoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἴχομαι *abeo*, (imperf. ᾠχόμην,) sumit, ab obsoleto οἰχέομαι, f. 1. Med. οἰχήσομαι, &c.

μέλομαι*, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) sumit a μελέομαι, f. 1. Med. μελήσομαι, p. Pass. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἐδεόμην,) sumit, ab obsoleto δεέομαι, f. 1. Med. δεήσομαι, p. Pass. δεδέημαι, &c.

οἴομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ᾠόμην, et ᾤμην,) sumit, ab οἰέομαι, f. 1. Med. οἰήσομαι, p. Pass. ᾤημαι, &c.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam sequentia, a primitivis obsoletis remotiùs derivata: Scil.

---

* Sed multò frequentiùs invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμεμέλημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλομαι. Vide *Xenoph.* Ἀπομν. II. iv. 7.

ἕψω*, *coquo*, (imperf. ἧψον,) sumit, ab obsoleto ἑψέω, f. 1. ἑψήσω, p. ἥψηκα, &c.

ὀδάξω†, *mordeo*, (imperf. ὤδαξον,) sumit, ab obsoleto, ὀδαξέω, f. 1. ὀδαξήσω, &c.

ἀλέξω‡, *opitulor*, (imperf. ἤλεξον,) sumit, ab ἀλεξέω, f. 1. ἀλεξήσω, &c.

αὔξω§, *augeo*, (imperf. ἤυξον,) sumit, ab αὐξέω, f. 1. αὐξήσω, p. ἠύξηκα, &c.

II.

Novum Præsens in ΣΚΩ.

Apud Græcos etiam, in Verbis quibusdam puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in σκω, novumque ipsius Imperfectum; manentibus tamen cæteris temporibus ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis‖: Sic,

---

* Forsitan antiquitùs ἕπτω, f. ἕψω, unde in præs. ἕψω et ἑψέω.

† Forsitan antiquitùs, ὀδάζω, f. ὀδάξω, unde in præs. ὀδάξω et ὀδαξέω.

‡ Fortasse ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλέξω, unde in præs. ἀλέξω, et ἀλεξέω.

§ Fortasse ab obsoleto αὔγω, f. αὔξω, unde in præs. αὔξω et αὐξέω. In usu est etiam in præs. αὔξω.

‖ Nimirum; oriebatur istud Præs. in σκω a fut 1. verbi primitivi per Epenthesin, inserto κ ante ω, sic βόω, βόσω, βόσκω. Sed in nonnullis analogia paulùm videtur immutata. scil. per Antithesin: namque η interdum transit in ω, ut ἡβάω, ἡβήσω, ἡβάσκω· atque η vel ω in ι, ut εὑρέω, εὑρήσω, εὑρίσκω· ἀλόω, ἀλώσω, ἀλίσκω· quædam porrò adhibent etiam reduplicationem; sic, δράω, δράσω, διδράσκω, &c.

ἡβάσκω, *pubesco*, f. 1. ἡβήσω, p. ἥβηκα, ab ἡβάω*.
γηράσκω, *senesco*, f. 1. γηράσω, p. γεγήρακα, et γεγήρηκα, a γηράω.
ἱλάσκω, *propitium reddo*, f. 1. ἱλάσω, p. ἵλακα, ab ἱλάω†.
ἀρέσκω, *placeo*, f. 1. ἀρέσω, p. ἤρεκα, ab obsoleto ἀρέω.
ἀλδήσκω, *augeo*, f. 1. ἀλδήσω, p. ἤλδηκα, ab obsoleto ἀλδέω.
εὑρίσκω, *invenio*, f. 1. εὑρήσω, p. εὕρηκα, ab obsoleto εὑρέω‡.
βόσκω, *pasco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα et βέβωκα, ab obsoleto βόω§.
βιώσκω‖, *vivo*, f. 1. βιώσω, p. βέβιωκα, a βίοω.
βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab obsoleto βρόω**.
βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα, ab obsoleto βλόω.
ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω, &c. ab ἀμβλόω††.
γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco*, f. 1. γνώσω, p. ἔγνωκα, ab obsoleto γνόω‡‡.

---

* In usu est etiam ἡβάω, et γηράω. Vide Defectiva in μι.

† Sed sæpius in usu est ἱλάσκομαι, *propitium mihi reddo*, f. 1. Med. ἱλάσομαι, p. pass. ἵλασμαι, &c.

‡ In aor. 2. εὗρον —Et habet hoc verbum vocalem brevem in f. 1. pass. εὑρεθήσομαι, unde in aor. 1. pass. εὑρέθην.

§ Legitur interdum etiam f. 1. βοσκήσω, p. βεβόσκηκα, &c.

‖ Interdum invenitur etiam βίοω, in Imperf. ἐβίοον, contractè ἐβίουν. Vide Defectiva in μι.

** Vide Defectiva in μι.

†† In usu est etiam ἀμβλόω, et ἀμβλύσκω, et ἀμβλίσκω.

‡‡ In f. 1. pass. γνωσθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. τρώσω, p. τέτρωκα, ab obsoleto τρόω*.

ἁλίσκω, *capio*, f. 1. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Attice ἑάλωκα, ab obsoleto ἁλόω†.

διδράσκω, *fugio*, f. 1. δράσω, p. δέδρακα, ab obsoleto δράω‡.

πιπράσκω, *vendo*, f. 1. πράσω, p. πέπρακα, ab obsoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. 1. μνήσω, p. μέμνημα, a μνάω§.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. 1. μεθύσω, aor. 1. ἐμέθυσα, a μεθύω||,

ADDENDUM.

Tria in σκω habent ξω in fut. 1. scil.

διδάσκω, *doceo*, f. 1. διδάξω, &c.**

θνήσκω, *morior*, f. 1. θνήξω, &c.††

ἀλύσκω, *vito*, f. 1. ἀλύξω, &c.

---

* In f. 1. Pass. τρωθήσομαι.

† Et ita compositum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præs. etiam in usu est: Sic, Λόγους, ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλοεις,) *Verba consumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed δράω in usu, significat *facio*. Vide Defectiva in μι.

§ In usu est etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipsi revoco*, id est *recordor*. μνάομαι, etiam significat *ambio*, *procus sum*.

|| In usu est etiam μεθύω.

☞ Atqui sequentia in σκω, quæ varius occurrunt, vetus Præsens et Imperfectum supplantando minus apta fuisse videntur: Scil. στερίσκω, idem quod στερέω, *privo* μολίσκω, idem quod μολέω, *venio*. οἰδίσκω, idem quod οἰδέω, *tumeo*. τελίσκω, idem quod τελέω, *perficio*. κυΐσκω, idem quod κυέω, *in utero gesto*. Et nonnulla alia in ΐσκω.

** Perf. δεδίδαχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκήσω, a διδασκέω, &c.

†† Vide θνήσκω, inter Varia Synonyma.

III.

Novum Præsens in ΑΝΩ vel ΑΙΝΩ.

Porro; apud Græcos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in *άνω**, vel in *αίνω*, novumque ipsius imperfectum.

1. Ex puris, quædam habent novum istud Præsens in *άνω*, pauca in *αίνω*. Sic,

φθάνω, *prævenio*, f. 1. *φθάσω*, p. *ἔφθακα*, ab obsoleto *φθάω*†.

ἁμαρτάνω, *a scopo aberro*, f. 1. *ἁμαρτήσω*, p. *ἡμάρτηκα*, ab obsoleto *ἁμαρτέω*.

αὐξάνω, *augeo*, f. 1. *αὐξήσω*, p. *ηὔξηκα*, ab obsoleto *αὐξέω*‡.

βλαστάνω, *germino*, f. 1. *βλαστήσω*, p. *βεβλάστηκα*, ab obsoleto *βλαστέω*.

---

* Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necné,) mutando *ω* in *άνω*, vel *αίνω*. Sic *ἁμαρτέω*, *ἁμαρτῶ*, *ἁμαρτάνω*· *ὀλισθέω* *ὀλισθῶ*, *ὀλισθαίνω*. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesin, inseritur *ν* proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; Sic; *ἀδέω*, *ἀδῶ*, *ἀδάνω*, *ἀνδάνω*· *μαθέω*, *μαθῶ*, *μαθάνω*, *μανθάνω*· *λήθω*, *λαθῶ*, *λαθάνω*, *λανθάνω*. Atque etiam *λείπω*, *λιπῶ*, *λιπάνω*, *λινπάνω*, quod est *λιμπάνω*· *λήβω*, *λαβῶ*, *λαβάνω*, *λανβάνω*, quod est *λαμβάνω*· *ἐρεύγω*, *ἐρυγῶ*, *ἐρυγάνω*, *ἐρυνγάνω*, quod est *ἐρυγγάνω*· *λήχω*, *λάχω*, *λαχάνω*, *λανχάνω*, quod est *λαγχάνω*. Nimirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. Gr. analogia, ut *ν* ante *π*, *β*, *φ*, transeat in *μ*· et ante *κ*, *γ*, *χ*, in *γ*.

† In usu est aor. 2. *ἔφθην*, ab obsoleto *φθῆμι*. Vide Defectiva in *μι*.

‡ Vide *αὔξω*, p. 6.

δαρθάνω, *dormio*, f. 1. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obsoleto δαρθέω.

ἱζάνω, *sedere facio*, f. 1. ἱζήσω, aor. 1. ἵζησα, ab obsoleto ἱζέω.

κιχάνω, *assequor*, f. 1. κιχήσω, p. κεκίχηκα, ab obsoleto κιχέω.

ἁνδάνω, *placeo*, f. 1. ἁδήσω, p. ἥδηκα, ab obsoleto ἁδέω*.

μανθάνω, *disco*, f. 1. μαθήσω, p. μεμάθηκα, ab obsoleto μαθέω.

χανδάνω, *capio*, f. 1. χαδήσω, p. κεχάδηκα, ab obsoleto χαδέω.

αἰσθάνομαι, *sentio*, f. 1. αἰσθήσομαι, p. Pass. ᾔσθημαι, ab obsoleto αἰσθέομαι.

ἐχθάνομαι†, *odio sum*, f. 1. ἐχθήσομαι, p. ἤχθημαι, ab obsoleto ἐχθέομαι.

ἐριδαίνω‡, *contendo*, f. 1. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα, ab obsoleto ἐριδέω.

ἐρύθαινω§, *rubefacio*, f. 1. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obsoleto ἐρύθεω.

ὀσφραίνομαι‖, *odoror*, f. 1. ὀσφρήσομαι, p. Pass. ὤσφρημαι, ab obsoleto ὀσφρέω.

His adde unum in αύνω. Scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. 1. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab ἐλάω.**

---

* Invenitur etiam aor. 1. ἧσα, ad ἅδω.

† Multò frequentiùs invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. 1. ἀπεχθήσομαι, &c.

‡ Sed et regulariter conjugatur; scil. ἐριδαίνω, f. 1. ἐριδανῶ, p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αίνω.

§ Conjugatur etiam regulariter; scil. ἐρυθαίνω, f. ἐρυθανῶ aor. 1. ἠρύθηνα, Atticè ἠρύθηνα, &c.

‖ In usu est etiam f. 1. Med. ὀσφρανοῦμαι.

** In usu est etiam ipsum ἐλάω.

2. In non puris novum istud Præsens semper est in *άνω*· Sic,

λαμβάνω, *capio*, f. 1. *λήψω*, p. *λέληφα*, Atticè *εἴληφα*, ab obsoleto *λήβω*.

μανθάνω, *lateo*, f. 1. *λήσω*, p. *λέληκα*, ab obsoleto *λήθω*.

λαγχάνω, *sortior*, f. *λήξω*, p. *λέληχα*, Atticè *εἴληχα*, ab obsoleto *λήχω**.

τυγχάνω, *sum*, *consequor*, f. 1. M. *τεύξομαι*, p. Pass. *τυτύγμαι*, a *τεύχω*†.

δάκνω, (per Syncopen,) pro *δακάνω*, *mordeo*, f. 1. *δήξω*, p. *δέδηχα*, ab obsoleto *δήκω*.

πυνθάνομαι, *percontor*, f. 1. M. *πεύσομαι*, p. Pass. *πέπυσμαι*, ab obsoleto *πεύθω*.

3. Nonnulla sunt quibus in usu est, præsertim apud Poëtas, utrumque Præsens, tum proprium, tum novum istud in *άνω*· nec non utrumque Imperfectum: Scil.

δάμαω, et *δάμνω*‡, (per Sync. pro *δαμάνω*,) *domo*.

τέμνω et *τάμνω*, (per Sync. pro *ταμάνω*,) *scindo*.

ὄφλω, (per Sync. pro *ὀφείλω*,) et *ὀφλανω*§, *debeo*.

ἵκω, et *ἱκάνω*‖, *venio*,	*ἐρεύγω*, et *ἐρυγγάνω*, *ructo*.
θίγω, et *θιγγάνω*, *tango*,	*λείπω*, et *λιμπάνω*, *linquo*.

Item pauca quibus novum Præsens est in *αίνω*· Scil.

οἰδέω, et *οἰδαίνω*, et interdum *οἰδάνω*, *tumeo*.

---

* Ab obsoleto *λέγχω* venit Perf. M. *λέλογχα*.

† *τεύχω*, *fabrico*, in usu est, regulariter conjugatum. *τυγχάνω* habet in aor. 2. *ἔτυχον*, et a *τυχέω* perf. *τετύχηκα*.

‡ In usu est apud Poëtas *δαμνάω*, f. 1. *δαμνήσω*, &c.

§ Invenitur etiam *ὀφλίσκω*, et *ὀφλισκάνω*.

‖ Sed usurpantur multo frequentiùs *ἱκνέομαι*, et *ἀφικνέομαι*, *venio*, f. 1. -*ιξόμαι*, p. Pass. -*ιγμαι*.

ὀρμάω, et ὀρμαίνω, *ruo.* | ὀλισθέω, et ὀλισθαίνω, *labor.*

ADDENDA.

His adde.

1.

τίω, et τίνω, *honoro, solvo.* | δύω, et δύνω*, *subeo.*
φθίω, et φθίνω, *corrumpo.* | ἱδρύω, et ἱδρύνω, *colloco.*

Item,

2.

ἀλέω, et ἀλεείνω, *vito.* | φάω, et φαείνω, *luceo.*
ἔρομαι, et ἐρεείνω, *interrogo.*

IV.

Varia Synonyma.

Multa Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quæ sunt vel quodammodo inter se similia, vel omnino inter se diversa.

1. Quædam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter se similibus: Sic,

βαίνω†, *eo*, (in imperf. ἔβαινον,) habet, a βάω, f. 1.

---

* Vide ἔδυν, &c. inter Defectiva in μι.

† Βαίνω, formatur a βάω. quasi esset in f. 2. βῶ. [Vide notam * in pag. 9.] Sed revera futurum 2. est βαῶ, unde in p. M. βέβαα, cujus participium est βεβαὼς, βεβαυῖα, βέβαος, contractè βεβὼς, βέβωσα, βεβώς. Gen. βεβῶτος, βεβώσης, βεβῶτος. Sed et invenitur interdum ipsum βάω, *ire facio;* in aor. 1. ἔβησα, in f. 1. M. βήσομαι, *ire faciam meipsum*, i. e. *ibo;* unde βήσομαι recte dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1: verbi βαίνω, *eo.* Cæterùm quod ad βέβηκα, attinet, quod, se-

M. βήσομαι, p. A. βέβηκα· et ab obsoleto βῆμι, aor. 2 ἔβην, in subj. βῶ, in opt. βαίην, in imp. βῆθι, in inf. βῆναι, in part βάς.

γίγνομαι*, γίνομαι, vel γείνομαι, *sum, fio, nascor*, (in imperf. ἐγιγνόμην, ἐγινόμην, vel ἐγεινόμην,) habet, ab obsoleto γενέω, f. 1. M. γενήσομαι, p. Pass. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσομαι, aor. 1. P. ἐγενήθην· et habet etiam, ab obsoleto γενέω, vel γένω, f. 2. M. γενοῦμαι, aor. 2. M.

---

cundum eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem βαίνω, ideoque significat *ivi*; id revera est Perfectum regulare a βάω, *ire facio*. Neque tamen negatur βέβηκα, sæpe (forsitan plerumque) id significare quod est Latinè *ivi*: Sed tum subintelligitur pronomen reciprocum, perinde ac si esset βέβηκα ἐμαυτὸν, *meipsum ivisse feci*, (si sic Latinè loqui liceret,) i. e. *ivi*, Angl. *I am gone*. [Vide Il α, 37. annotante Sam. Clarke.] Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis; quæ quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo ἔχω, *habeo*: Sic, εὖ ἔχειν, *benè se habere*; κακῶς ἔχειν, *malè se habere*; subauditur nempè ἑαυτόν. Cæterùm pro βαίνω interdum invenitur apud Homerum βάσκω.

* Videtur ipsum γίγνομαι derivatum a γένω, hoc modo; γένω, per Reduplicationem γιγένω. quod est, per Syncopen, γίγνω. unde γίγνομαι· Eodem modo μίμνω, idem quod μένω. *maneo*; scil. μένω, μιμένω, μίμνω· Sic, πίπτω, *cado*, a πέτω, scil. πέτω, πιπέτω, πίπτω· per transitionem nempe facilem, auribusque gratissimam. Sic ferè etiam τίκτω, *pario*, a τέκω, scil. τέκω, τιτέκω, per Metath. τικέτω, τίκτω. Ea scilicet est ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobilissimæ. Cæterùm ab obsoleto γάω, (in f. 2. γᾶω, in perf. M. γέγαα.) in usu est part. p. M. γεγαὼς, γεγαῦια, γέγαος, per Sync. γεγῶς, γεγῶσα, γεγὼς. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio*, Perf. M. μέμαα. Vide Const. Lascaris Gram. p. 104.

ἐγενόμην, et p. M. γέγονα· item a γένω, vel γείνω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo*, (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίσω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσομαι, in aor. 1. M. ἐδαισάμην,) habet, ab obsoleto δάζω*, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P. δασθήσομαι, p. P. δέδασμαι, et a δαΐζω, f. 1. δαΐσω, vel δαΐξω, p. part. P. δεδαϊγμένος, &c.†

δείδω, *timeo*, (in f. 1. δείσω, in p. δέδεικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δείω, p. M. δέδια, &c.‡

ἔθω, *consuesco*, (in p. M. ὦθα, pro quo in usu est Atticè εἴωθα.) habet regulariter ab ἐθίζω, f. 1. ἐθίσω, p. εἴθικα, &c.

εἰδέω, *scio*, (in f. 1. εἰδήσω, in p. εἴδηκα,) habet, quasi ab εἴδω in f. 1. M. εἴσομαι, in p. M. οἶδα, &c.§

---

* In usu tamen est præs. M. δάζομαι.

† In usu sunt etiam δαίνυμι, *epulum do*, et δαίνυμαι, *epulor*.

N. B. Δαίω, interdum significat *uro*, in qua significatione pauca tantùm occurrunt tempora, nulla forsan nisi præs. et imperf. Act. Pass. et Med. atque perf. et plusq Med. scil. δέδηα, et ἐδεδήειν. [Vide Iliad. β, 93. et ν, 736.] Verum dubitare licet an δαίω, unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco*. Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δάεω, quod quidem, siquid aliud. regulariter conjugatur scil. δάεω, δαήσω, δεδάηκα, δαηθήσομαι, δεδάημαι· δαέω, δαῶ, δέδαα ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti benè norunt tirones.

‡ Invenitur etiam δέδιθι in Imperativo, quasi a δέδιμι.

§ Et habet ab εἴδημι, in Præs. Subj. εἰδῶ, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἶδασθα, per Sync. οἶσθα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἴδω, VIDEO, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω· in præs. Ind. M. εἴδομαι, *videor, assimilo me*, in aor. 1. M. εἰσαμήν.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἕξω* sed ab obsoleto σχέω, habet etiam f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. Pass. ἔσχημαι, &c.

θνήσκω†, *morior*, in f 1. θνήξω, in p. τέθνηκα· sed ab obsoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. M. θανῦμαι.

ἱκνέομαι‡, *venio*, (in imperf. ἱκνέομην,) ab ἵκω, habet f. 1. M. ἵξομαι, p. Pass. ἷγμαι, aor. 2. M. ἱκόμην.

κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet a κλυμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε§.

πάσχω. *patior*, habet, ab obsoleto πήθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον· et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι· atque ab obsoleto πένθω, p. M. πέπονθα||.

πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην· et πέταμαι, ἐπετάμην· atque πετάομαι, ἐπετάομην· item a πτῆμι,

---

* Τὸ μὲν ἔχω, ψιλῦται, τὸ δ' ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τῦ ἕξω, ἐπιῤῥήματος ψιλυμένυ. Const. Lascaris. Gram. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. εἶχον, aor. 2. M. εἰχόμην· et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμην et ab ἴσχω, imperf. ἴσχον, imperfect. M. et P. ἰσχόμην, &c. Occurrit σχὲς, in Imperat. a σχῆμι· [Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.] σχέθω, est Poëticum.

† [Vide θνήσκω, in p. 8.] A τέθνημι, in 2. conjug. invenitur Præs. Imperativi τέθναθι, in Opt. τεθναίην et τεθείην; in Inf. τεθνάναι, et in Part. τεθνάς. Cæterum ab obsolete θνάω, venit Perf. Med. τεθνάα, unde in Part. τεθναὼς· Poëticè τεθνὼς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνεὼς, τεθνεῶτος· vel τεθνειὼς, τεθνειῶτος· transit nempe η in suam brevem ε· atque ε in suam Diphthongum ει.

‡ Vide ἵκω, et ἱκάνω, in pag. 11.

§ Poëticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

|| Ab obsoleto παθέω, habet etiam p. Act. πεπάθηκα. Vide Moor Element. L. Gr. pag. 144. in nota.

vel ἵπτημι, est aor. 2. ἔπτην, Præs. M. ἵπταμαι, aor. 2. M. ἐπτάμην*.

πίνω, *bibo*, ab obsoleto πόω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πέπωμαι· vel πέπομαι· et a πίω, aor. 2. Act. ἔπιον, f. 2. M. πίομαι, πίῃ, πιέται, pro πιϵμαι, πιῇ, πιεῖται†.

πίπτω‡, *cado*, habet a πτόω, f. 1. πτώσω, p. πέπτωκα· et a πέτω, f. 1 πέσω, &c.

ῥέζω, *facio*, f. 1. ῥέξω (per Metath. ἔρξω, p. ἔῤῥεχα, f. 2. ῥαγῶ, p. M. ἔῤῥογα, per Metath. ἔοργα·) dicitur etiam in Præs. ἔρδω, in imperf. ἦρδον.

σκλάω, et σκλέω, *sicco*, in p. ἔσκληκα· et σκέλλω, in f. 1. σκέλω· item σκλῆμι, in aor. 2. ἔσκλην§.

τίκτω||, *pario*, habet, ab obsoleto, τέκω, f. 1. τέξω, f. 1. M. τέξομαι, aor. 2. Act. ἔτεκον, aor. 2. M. ἐτεκόμην, p. M. τέτοκα.

ὑπισχνέομαι**, *polliceor*, habet, ab ὑποσχέομαι, f. 1. M. ὑποσχήσομαι, p. P. ὑπεσχῆμαι, aor. 2. M. ὑπεσχόμην.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter se diversis; Sic,

---

* Videtur πετάομαι, esse Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala &c. in μι.] quasi dicas *pando meipsum*. πετάω, per Syncopen, fit πτάω, unde πτῆμι, et ἵπτημι· a πτάω in usu est etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

† [Vide Moor Element. L. Gr. p. 145] A πῖμι et πῶμι venit Præs. Imperat. πῖθι, et πῶθι.

‡ Vide notam in pag. 13. Item a πεσέω, est f. 1. πεσήσω, aor. 2. ἔπεσον, et f. 2. Med. πεσϵμαι.

§ Vide Defectiva in μι.

|| Vide notam in pag. 13.

** Componitur nempè ex præp. ὑπὸ et σχέω, pro ἔχω, *habeo*. Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ et ἴσχω.

αἱρέω*, *capio*, in fut. 1. αἱρήσω, in p. ᾕρηκα,) sumit, ab obsoleto ἕλω, aor. 2. εἷλον, f. 2. M. ἑλοῦμαι, aor. 2. M. εἱλόμην.

ἔπω, *dico*, in aor. 1. εἶπα†, in aor. 2. εἶπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) sumit a ῥέω, (per Aphæresin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω, perf. εἴρηκα, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἠρχόμην,) sumit ab obsoleto ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλευσόμαι, p. M. ἤλυθα, Atticè ἐλήλυθα· sæpissimè in usu est etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. M. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἐσθίω, *edo*, (in f. 1. ἐσθίσω, in p. ἤσθικα,) sumit, ab obsoleto ἔδω, f. 2. M. (ἐδοῦμαι, vel) ἔδομαι‡, et ab ἐδέω‡, f. 1. ἐδέσω, p. ἤδεκα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα, et ab ἐδόω, f. 1. ἐδόσω, p. ἠδόκα, (Atticè ἐδήδοκα·) item a φάγω, aor. 2. A. ἔφαγον, f. 2. M. (φαγοῦμαι, vel) φάγομαι§.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. θρέξω||, in f. 1. M. θρέξομαι,) sumit, ab obsoleto δραμέω, p. A. δεδράμηκα, et a δρέμω, f. 2. A. δραμῶ, f. 2. M. δραμοῦμαι, p. M. δέδρομα.

---

* αἱρέω, habet vocalem brevem in f. 1. Pass et in aor. 1. Pass. Sic, αὀρεθήσομαι, ᾑρέθην. Vide Moor Element L. Gr. p. 137.

‡ *N. B.* ἔπω, retinet augmentum per omnes modos, ῥέω habet etiam in f 1. Pass. ῥηθήσομαι, in aor. 1 Pass. εἰρήθην, et ἐῤῥέθην, et in p. Pass. εἴρημαι, et ἔῤῥημαι.

‡ Ab ἐδέω, quoque venit in f. 1. Pass. ἐδεσθήσομαι, in p. pass. ἤδεσμαι, Atticè ἐδήδεσμαι.

§ Vide Moor Element. L. Gr. p. 145.

|| Vide Moor Element. L. Gr. p. 127.

φέρω, *fero*, (in imperf. ἔφερον,) sumit, ab obsoleto. οἴω, f. 1. οἴσω, f. 1. M. οἴσομαι f. 1. P. οἰσθήσομαι, aor. 1. P. ᾤσθην, et ab ἐνέγκω*, aor. 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἠνεγκάμην.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω inserunt ν ante ξ in f. 1. idque euphoniæ causâ; nempè λίζω, κλάζω, πλάζω. Sic,

λίζω, *resono*, λίξω, λίγξω†.
κλάζω, *clango*, κλάξω, κλάγξω‡.
πλάζω, *errare facio*, πλάξω, πλάγξω§.

V.

Poetica ac Derivata.

Apud Græcos plurima Verba usurpabantur

---

* In usu est etiam ἐνέσκω in Præs. unde in imperf. ἠνέσκον, et in imperfect. M. ἠνεσκόμην. Invenitur etiam in aor. 1. A. ἔνεικα, pro ἤνεσκα· et in aor. 1. P. ἠνέχθην, et ἠνείχθην, in p. P. ἤνεσμαι. in p. M ἤνοχα, Atticè ἐνήνοχα. Item, ab obsoleto φρέω, est f. 1. φρήσω, aor. 1. ἔφρησα. et a φρῆμι, secundæ conjug. venit in imperat. aor. 2. φρές. Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.

† Nam λίνξω, est λίγξω, &c. unde in aor. 1. ἔλιγξα. Scil. ξ valet κς, γς, vel χς, et ν ante κ, γ, χ, transit in γ. Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 21.

‡ In perf. Act. κέκλαγχα· et conjugatur per. f. 2. A. et p. M. sic, κλάζω, κλαγῶ, κέκληγα. Vide Moor Element. L. Gr. p. 144.

§ In perf. Act. πέπλαγχα, in f. 1. P. πλαγχθήσομαι, unde in aor. 1. Pass. ἐπλάγχθην· qui quidem sæpe usurpatur in sensu Medio, id quod et non rarò aliis verbis usu venit, [Vide in ipso Odysseæ exordio Cæterùm, πλάζω, non conjugatur per f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλήσσω, *percutio*.

tantum in Præsenti et in Imperfecto*, quorum pleraque sunt Poëtica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quæque non ulterius conjugata videntur, *cacophoniæ* causa.

Ejusmodi sunt,

1. Verba quæ oriuntur a Futuro 1. aliorum Verborum mutando ω in είω. Verba nempè Desiderativa in είω. Sic,

βρωσείω, *edere cupio*, a βρώσω, *edam*.
λεξείω, *dicere cupio*, a λέξω, *dicam*.
γαμησείω, *uxorem ducere cupio*, a γαμήσω, *uxorem ducam*, &c.

Item alia Desiderativa quæ desinunt in αω· Sic,

φονάω†, *cædem appeto*, a φόνος, *cædes*.
μαχάω, *pugnam desidero*, a μάχη, *pugna*.
μαθητιάω, *discere cupio*, a μαθητὴς, *discipulus*.
ὠνητιάω‡, *emere cupio*, ab ὠνητὴς, *emptor*, &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quædam, potissimùm Poetica, quæ desinunt.

————in κω, et in σκω· Sic,

ὀλέκω, *perdo*, ab ὄλεω, *idem*.
ἐρυκάκω§, *coerceo*, ab ἐρύκω, *idem*.
θρώσκω, *salio*, a θορέω, *idem*.
φάσκω, πιφάσκω, et πιφαύσκω, *dico*, a φάω, unde φημι.

---

* N. B. Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præsenti.
† In usu est etiam φονέω.
‡ Item multa alia Derivata quæ desinunt in ιάω.
§ Sunt etiam apud Homerum, ἐρυκακέω, ἐρυκάνω, et ἐρυκανάω.

πιπίσκω, *potum præbeo*, a πίνω, *bibo*.
et nonnulla alia in ίσκω*.
——————vel in άνω, αίνω, et ύνω· Sic,
ἀλφάνω, *invenio*, ab obsoleto, ἀλφέω.
ἰσχάνω, *contineo*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.
ὀπτάνω, *video*, idem quod ὀπτόμαι.
κραυγάνω, *clamo*, idem quod κράζω.
καθιστάνω, *constituo*, idem quod καθίστημι.
ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.
ὀροθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.
——————vel in άθω, έθω, υθω· Sic,
ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.
διωκάθω, *persequor*, idem quod διώκω.
νεμέθω, *pasco*, idem quod νέμω.
τελέθω, *sum*, *orior*, idem quod τέλλω.
φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.
φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
μινύθω, *minuo*, a μινυὸς, *parvus*.
——————vel in σπω, σθω, χθω· Sic,
ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quæ ἔπω, et ἐνέπω.
ἔσπομαι, *sequor*, idem quod ἕπομαι.
ἔσθω, *edo*, unde ἐσθίω, *idem*.
βιβάσκω, *vado*, a βάω, *ire facio*.
ἐρέχθω, *scindo*, quasi ab ἐρείκω, *frango*.
——————vel in τάω, νάω, et νέω†· Sic,
ἐρχατάω, *includo*, ab ἔρχατος, *sepes*, quod ad εἴργω.
ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω, *habeo*.
δεικανάομαι, *benignè accipio*, a δέκομαι, Ionicè pro δέχομαι, *capio*.

---

* Vide notam ☞ in p. 8.

† Item Polysyllaba in αίω et νίω· Sic λιλαίομαι, *cupio*, ἀκνίω, *eo*, ὀπυίω, *coëo*.

οἰχνέω, *progredior*, ab οἴχομαι, *abeo.*
νηνέω, *neo, cumulo*, idem quod νέω.
————vel in άλλω, ίλλω, ύλλω*. Sic,
ἀσχάλλω, *doleo*, quasi ab ἀχέω, *doleo.*
ἰνδάλλομαι†, *similis videor*; ab εἴδω, *video.*
δινδίλλω‡, *oculis lustro*; ex δινέω, *moveo*, et ἴλλος, *oculus.*
μιστύλλω§, (per Sync. pro μινυστύλλω,) *minutatim seco*; a μινυὸς, *parvus*||.
————vel in δω, βω, præcedente liquidâ**. Sic,

ἔλδομαι, *cupio*,	ῥέμβω, *in gyrum ago.*
κυλίνδω, *volvo*,	φέρβω, *pasco.*

————vel denique in νω, et ρω, quæ adhibent Reduplicationem, atque inserunt liquidam††, per Epenthesin; Sic,

παμφαίνω‡‡, *fulgeo*,	καρκαίρω, *resono.*
βαμβαίνω, *balbutio*,	μορμύρω, *murmuro.*

Porro; ejusmodi sunt quoque.

3. Verba quædam Homerica, quæ videntur sumere ipsum Fut. 1. M. pro Præsenti; Sic;

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ρ. 213. ‡ Vide Il. ι. 180. § Vide Il. α. 465.

|| Excipe στωμύλλω, *garrulus sum.* Invenitur saltem apud Aristoph. Ach. 585. ἐστωμυλάμην· quod tamen fortasse est per Sync. pro ἐστωμυλησάμην, a στωμυλέω.

** Item τέτμω, *invenio.* [Vide Il. δ, 263. annotante Eustathio] et μίμνω, *maneo.* Vide notam in p. 13.

†† Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in terminatione: Sic βανβαίνω, quod est βαμβαίνω· [Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 16.] et φανφαίνω quod est παμφαίνω· nimirùm aspirata insuper reduplicat suam tenuem. Vide MOOR Element L. Gr. p. 123. in notâ.

‡‡ Homerus utitur etiam παμφανάω.

βήσομαι*, *progredior*, a βάω, *ire facio*,
δύσομαι†, *induo*, a δύω, *subeo*.
λέξομαι‡, *cubo*, a λέγω, *cubare facio*.
ὀρσομαι§, *surgo*, ab ὄρω, *excito*.

et si qua id genus alia.

Item, Verba Poetica quæ oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω‖· Sic,
πεφραδω**, *dico*, a φράζω.
κεκλήγω††, *clango*, a κλάζω.
πεπλήγω‡‡, *percutio*, a πλήσσω.
ὀρώρω§§, *excito*, ab ὄρω.
πέφνω‖‖, *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φένω, &c.***

---

* Vide Il. ε 109. annotante *Sam. Clarke*; ubi vir eximius vix agnoscit hujusmodi metamorphosin Futuri in Præsens. Vide etiam Il. β. 35.

† Vide Il. τ. 36. ‡ Vide Il. ι. 613.

§ Vide Il. γ. 250.

‖ Interdum α mutatur in οι· Sic. πεποίθω, a πείθω. Vide *Theocr.* Idyll. έ 28.

** Vide Il. ξ. 500. †† Vide Il. π. 430. item Hes. α, 379,

‡‡ Vide Il. ψ. 360.

§§ Nempe a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ. 377.

‖‖ Vide Il. ν. 363.

*** Ejusmodi quoque paucissima oriri videntur a Perf. Act. per eandem analogiam: Sic πεφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πεφύκω, *nascor*, a φύω· [Vide Hesiod α. 76.] τετρήχω. *tumultuor*, a τρήχω, *asper sum*; nisi istud potiùs ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρήχα, ex æquo possit esse perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήχει videtur esse Præsens a τετρήχω· non Plusquamperf. a τρήχω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βεβήκω, *eo*, a βαω· quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate Jac. Burnet. de *Monboddo*, in supremâ, apud Scotos, curiâ civili, Senatoris integerrimi; priscæ virtutis et summæ eruditionis viri, deque Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro suo cui titulus, *Of the Origin and Progress of Language*, Vol. II. pp. 156,

ADDENDA.

Omnibus his adde,

1.

Pauca Poetica in σσω· Sic,
ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἄγνωτος, *ignotus*.
ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *somnus*.
ἀηθέσσω, *insuetus sum*, ab ἀήθης, *insuetus*.
φλαυύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor*.
ἐνίσσω, *verbis asperis lacesso*, ex ἐν et ἔπω, *dico*.
παιφάσσω*, *vehementer ruo*, quasi ab αἴσσω, *ruo*.

2.

Quædam Poetica et rariús usitata in άζω, et ίζω· Sic,
ἀλυσκάζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.
ἠλασκάζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.
τροχάζω, *propero*; idem quod τροχάω.
κυπτάζω, *pronus specto*; a κύπτω, *pronus sum*.
et similia in άζω.
νεμεσίζω, *indignor*; idem quod νεμεσάω.
μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μινύρομαι.
ἀκαχίζω, *tristitia afficio*; idem quod ἀκαχέω.
κεραΐζω, *cornibus dissipo*; *vasto*; a κέρας.

---

526. adversatur opinioni viri acutissimi SAM. CLARKE, asserentis in annotationibus suis ad Hom. Iliad. vocem βεβήκει temporis esse, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Videss ad Il. α. 37. 221. et π. 751, &c.

* Fortasse ex πᾶν *omnino*, ἶφι, *fortiter*, et ἀΐσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et *Henr. Stephani* Thes. L. Gr. Append. c. 1573.

ἠρεμίζω, *quietus sum*; idem quod ἠρεμέω.
προκαλίζομαι, *provoco*; idem quod προκαλέω.
et similia in ίζω.

Item,

3.

ἔῤῥω, *pessùm eo.*
πέλω, et πέλομαι, *sum.*
κέλω, et κέλομαι*, *hortor.*
σέβω, et σέβομαι, *colo.*

---

* Sæpe apud Poetas κέκλομαι. Vide Il. ο. 346. Apud poëtas est etiam μέμβλομαι, *curæ sum*, a μέλω. Vide Il. τ. 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secundæ.

I.

Triplex Præsens.

Quædam Verba conjugationis primæ non solum assumunt alterum Præsens in νύω, verum aliud etiam secundæ in νύμι*, adeò ut singulis ejusmodi Verbis Præsens existat triplex.

Scilicet; triplici illo gaudent Præsenti,——

1. Verba quædam pura in άω, έω, et όω. Sic,

κεράω, κεραννύω, et κεράννυμι, *misceo;* f. 1. κεράσω, p. κεκέρακα†.

κρεμάω, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *suspendo;* f. 1. κρεμάσω, p. κεκρέμακα‡.

---

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præsentia a primitivo Præsenti, mutato ω in νύω vel νυμι. Sic ἄγω, ἀγνύω, et ἄγνυμι. Sed præterea in puris ν geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic κεράω, κέραννύω, et κεράννυμι, κεράσω. Atqui si adsit ω in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante—ννύω, et—ννυμι, neç non ante σω futuri; sic, ζόω, ζωννύω, et ζώννυμι, ζώσω. Porrò; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a νύω, sæpissimè; quod autem a primitivo vel νυμι oritur, rarius usurpari. Iidem meminerint—υμι carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element L. Gr. p. 148.

† F. 1. Pass. κερασθήσομαι, p. Pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, κέκρασαι, κέκραται. [Vide Eur. Med. 138.]

N. B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

‡ F. 1. Pass. κρεμασθήσομαι, aor. 1, Pass. ἐκρεμάσθην, &c. Dicitur etiam κρεμόω, et κρεμέω, adeo ut huic verbo existat Præsens quintuplex. Dicitur quoque κρέμομαι, et κρέμαμαι, in voce pass. *suspendor;* in voce autem Med. *pendeo.*

πετάω, πεταννύω, et πετάννυμι, *pando*; f. 1. πετάσω, p. πεπέτακα*.

σκεδάω, σκεδαννύω, et σκεδάννυμι, *dissipo*; f. 1. σκεδάσω, p. ἐσκέδακα†.

ἕω, ἐννύω, et ἕννυμι, *induo*; f. 1. ἕσω, p. εἷκα‡.

ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*; f. 1. ζέσω, p. ἔζεκα§.

κορέω, κορεννύω, et κορέννυμι, *satio*; f. 1. κορέσω, p. κεκόρεκα‖.

σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*; f. 1. σβέσω, p. ἔσβεκα**.

ϛορέω, ϛορεννύω, et ϛορέννυμι, *sterno*; f. 1. ϛόρεσω, p. ἐϛορέκα††.

(ζόω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo*; f. 1. ζώσω, p. ἔζωκα‡‡.

---

* F. 1. Pass. πετασθήσομαι, perf. Pass. πεπέτασμαι, per Sync. πέπταμαι, et in 3 plur. πέπτανται· in part. πεπετασμένος, per Sync. πεπταμένος. [Vide *Xenoph.* Απομν. II. 1. 22.] In usu est etiam πετάζω.

† F. 1. Pass. σκεδασθήσομαι, p. Pass. ἐσκέδασμαι. Dicitur etiam σκεδάζω.

‡ Perf. Pass. εἷμαι, unde εἷμα—τος, το, *vestimentum*. Sed multò frequentiùs reperitur compositum ἀμφιεννύω vel ἀμφιέννυμι, ἀμφίεσω, ἤμφιεκα, vel ἄμφιεικα, ἠμφίεσμαι, vel ἀμφίειμαι.

§ F. 1. Pass. ζεθήσομαι, vel ζεσθήσομαι. Vide Moor, Element L. Gr. p. 136.

‖ F. 1. κορέσω, vel κορήσω, f. 1. Pass. κορεσθήσομαι. p. Pass. κεκόρεσμαι, vel κεκόρημαι, Confer. *H. Steph.* Thesaur. L. Gr. t. 2. c. 108. b. et Moor, Element L. Gr. p. 137. not.*

** Vel ἔσβηκα, f. 1. Pass. σβεσθήσομαι, p. Pass. ἔσβεσμαι.

†† F. 1. Pass. ϛορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. ϛόρνυμι, unde compositum καταϛόρνυμι, per Sync. καϛόρνυμι. Vide Odyss. ρ. 32.

‡‡ F. 1. Pass. ζωσθήσομαι. p. Pass. ἔζωσμαι. Sed primitivum ζόω, in Præs. est obsoletum. Dicitur autem in Præs ζωννύσκω.

(ῥόω,) ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*; f. 1. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα*,
(στρόω,) στρωννύω, et στρώννυμι, *sterno*; f. 1. στρώσω, p. ἔστρωκα†.
χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. 1. χώσω, p. κέχωκα‡.
χρόω, χρωννύω, et χρώννυμι, *tingo*; f. 1. χρώσω, p. κέχρωκα§.

Quibus adde unum in ίω· Scil.

τίω, τιννύω, et τίννυμι, *honoro, solvo*, f. τίσω, p. τέτικα||.

Item,

2. Quædam non pura in γω· Sic,

(ἄγω**,) ἀγνύω, et ἄγνυμι, *frango*; f. 1. ἄξω, p. ἦχα.
εἴργω††, εἰργνύω, et εἴργνυμι, *includo*; f. 1. εἴρξω, &c.
(ζεύγω‡‡,) ζευγνύω, et ζεύγνυμι, *jungo*, f. 1. ζεύξω, p. ἔζευχα.

---

* F. 1. Pass. ῥωσθήσομαι, p. Pass. ἔῤῥωμαι. Obsoletum autem est primitivum ῥόω, quod apud *H. Stephanum* scribitur ῥώω.

† F. 1. Pass. στρωθήσομαι, p. Pass. ἔστρωμαι. Obsoletum autem est primit. στρόω.

‡ F. 1. Pass. χωσθήσομαι, p. Pass. κέχωσμαι.

§ F. 1. Pass. χρωσθήσομαι vel χρωθήσομαι, p. Pass. κέχρωσμαι, vel κέχρωμαι. In usu est etiam χρώζω in Præsenti.

|| Vide Addenda, p. 12.

** Inusitatum est primitivum Præs. ἄγω. Ast in usu sunt aor. 1. Act. ἦξα, Atticè ἔαξα· p. Act. ἦχα, Atticè ἔαχα· p. M. ἦγα, Atticè ἔαγα, &c.

†† Scil. εἴργω, per Crasin pro ἔεργω· aor. 1. est εἶρξα. Perf. est inusitatum.

‡‡ Inusitatum est primit. præs. ζεύγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐζύγην.

(μίγω*,) μιγνύω, et μίγνυμι, *misceo*; f. 1. μίξω, p. μέμιχα.
(μοργω†,) μοργνύω, et μοργνύμι, *tergo*; f. 1. μόρξω, p. μέμορχα.
οἴγω‡, οἰγνύω, et οἴγνυμι, *aperio*, f. 1. οἴξω, p. ᾦχα.
(πήγω, pro quo in usu) πήσσω§, πηγνύω, et πήγνυμι, *compingo*; f. 1. πήξω, p. πέπηχα.
(πλήγω, pro quo in usu) πλήσσω, πληγνύω, et πλήγνυμι, *percutio*; f. 1. πλήξω, p. πέπληχα.
(ῥήγω, pro quo in usu) ῥήσσω, ῥηγνύω, et ῥήγνυμι, *rumpo*; f. 1. ῥήξω, p. ἔρρηχα.
(φράγω, pro quo in usu) φράσσω, φραγνύω, et φράγνυμι, *scpio*; f. 1. φράξω, p. πέφραχα.

Nec non unum in κω, atque duo in ρω· Scil.
(δείκω||,) δεικνύω, et δείκνυμι, *ostendo*; f. 1. δείξω, p. δέδειχα.
θόρω, θορνύω, et θόρνυμι, *salio*; &c**.
ὄρω, ὀρνύω, et ὄρνυμι, *excito*; f. 1. ὀρῶ††, p. ὦρκα.

---

* Inusitatum est primit. Præs. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præs. est interdum μίσγω.

† Inusitatum est primit. Præs. μόργω· et pro μόργνυμι, sæpè reperitur ὀμόργνυμι.

‡ Sed multò frequentiùs usurpatur compositum ἀνοίγω, &c. in aor. 1. Act. ἄνωξα, Atticè ἀνέωξα, et ἤνοιξα, in perf. A. ἄνῳχα, Atticè ἀνέῳχα, in perf. P. ἄνωγμαι, Atticè ἀνέωγμαι, et ἠνέωγμαι, et in Perf. Med. ἄνωγα, Atticè ἀνέωγα.

§ *N. B.* πήσσω, πλήσσω, ῥήσσω, et φράσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, sic πήσσω, πήξω, πέπηχα, πηχθήσομαι, πέπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ *compingo*, in voce autem mediâ, *rigeo*.

|| Inusitatum est primit Præs. δείκω.

** θόρω, vel θορέω, non invenitur in f. 1. vel in perf. sed in usu est aor. 2. ἔθορον, &c.

†† Æolicè ὄρσω, unde in aor. 1. ὦρσα. Et perf. M. est ὦρα, Atticè ὄρωρα.

ADDENDA.

1.

Analogiâ haud prorsus absimili, triplex quoque Præsens sortiunter sequentia: Scil.

κτείνω, κτιννύω, et κτίννυμι*, *occido*; f. 1. κτένω, p. ἔκτακα.
ὀλέω†, ὀλλύω, et ὄλλυμι, *perdo*; f. 1. ὀλέσω, p. ὤλεκα.
ὀμόω, ὀμνύω, et ὄμνυμι, *juro*; f. 1. ὀμόσω, p. ὤμοκα.

2.

Eódem etiam pertinere videntur pauca Deponentia: Scil.

ἄρνυμαι, *capio*, ab ἄρς, *agnus*‡.
ἄχνυμαι, *doleo*, ab ἄχος, *dolor*.
κίνυμαι, *moveor*, a κινέω, *moveo*.
λάζυμαι, *capio*, idem quod λάζομαι.
πτάρνυμαι *sternuto* idem quod πταίρω.

II.

Carentia Aoristo II.

Pleraque Verba secundæ conjugationis defectiva sunt

---

* Vix reperiuntur κτιννύω et κτίννυμι· Sed in usu est compositum ἀποκτίννω, et ἀποκτίννυμι.

† Vix reperitur ὀλέω, in Præs. sed a f. 2. ὀλῶ, venit regulariter f. 2. M. ὀλοῦμαι, aor. 2. M. ὠλόμην. p. M. ὦλα. Atticè ὄλωλα. Atque sæpissimè reperitur compositum ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatum.

‡ Adi Henr. Steph. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

Quædam habent Præs. et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo: Sic,

ἀκάχημι*, *tristitiâ afficio*, ab ἀχέω, *doleo*.
δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.
κίρνημι†, *misceo*, idem quod κεράω.
κίχρημι‡, *utendum do*, idem quod χράω.
κρέμνημι§, *suspendo*, idem quod κρέμαω.
ὄνημι‖. *prosum*, ab obsoleto, ὀνάω.
περνήμι, *vendo*, a περάω, unde πιπράσκω**.
πίπλημι, vel πίμπλημι††, *impleo*, idem quod πλήθω.
πίπρημι, vel πίμπρημι‡‡, *incendo*, idem quod πρήθω.
πίτνημι§§, *extendo, cado*, idem quod πιτνέω.

---

* Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

† In usu est etiam κιρνάω. Vide supra ad Triplex Præs.

‡ In usu est etiam κιχράω.

§ In usu est etiam κρεμνάω. [Vide supra ad Triplex Præs.] Inveniuntur etiam κρημνέω, et κρήμνημι, *præcipito*, κρημνὸς, *precipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι. Cæterùm κρήμνημι, habet in imperat. aor. 2. κρήμνηθι.

‖ Legitur etiam ὀνίνημι, et in voce P. et M. ὀνινάμαι, et ὀνινήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam sumunt ν ante μαι, in Præs. P. et M. Cæterùm ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod est Latinè *vitupero*.

** Vide pag. 8.

†† Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλανω, et πλῆμι.

‡‡ Reperiuntur etiam πιπράω, et πιμπράω.

§§ Apud Homerum invenitur πίτνα, Ionicè sine augm. et contractè, pro ἐπίτνα, a πιτνάω· [Vide Il. φ. 7. ubi Eustath. exponit κατεπετάννυε.] Apud Hesychium πιτνεῖ redditur πίπτει, ἐκτείνει. Forsitan est verbum compositum ex πίπτω, *cado*, et τείνω, *tendo*: scil. πιπτείνω, πιπτενῶ, πιτένω, πίτνω, unde πιτνέω, πιτνάω, et πίτνημι· quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, ut sæpissimè fit, [Vide notam in p. 12, 13.] tum πίτνεω, erit πιτνέω ἐμαυτὸν, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus* vel *extensus decido*. Anglicè, *I fall at my*

σκίδνημι, *dissipo*, idem quod σκέδαω*.
τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum τράω†.

Similiter in Deponentibus.

ἄγαμαι‡, *admiror*.	ἔραμαι‖, *amo*.
δύναμαι§, *possum*.	πρίαμαι, *emo*.

2 Et, vice versâ, quædam habent Aoristum secundum et carent Præsenti et Imperfecto: Sic,

Obsoletum, δῦμι**, (a δύω, *subeo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔδυν.

Obsol. φῦμι, (a φύω††, *nascor*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφυν.

Obsol. βῆμι, (pro quo est βαίνω, *eo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβην‡‡.

Obsol. κτῆμι§, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet, in usu, aor. 2. ἔκτην.

Obsol. σβῆμι‖, (a σβέω, *extinguo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσβην,

---

full length. [Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram, G. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκεδάζω, κεδάω, κεδάζω, et κεδαίω.

† Reperiuntur etiam τιτράω, et τιτραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto δυνάομαι.

‖ Ab ἐράω, *idem*: cujus vox pass. sæpè significat (non *amor*, sed) *amore captus sum*.

** [Vide p. 12.] Meminerint tirones νμι carere subj. et opt.

†† φύω, sæpè significat *naturâ sum*. Sæpissimè occurrit πέφυκα, in perf. *naturâ comparatus sum*. φύω, etiam sæpè significat *gigno*.

‡‡ Vide Varia Synonyma, p. 13.

§§ Vide Addenda p. 29. ‖‖ Vide triplex, Præs. p. 26.

Obsol. σκλῆμι*, (a σκλάω, *sicco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσκλην.

Obsol. τλῆμι, (a τλάω, *suffero*,) habet, in usu, aor. 2. ἔτλην.

Obsol. φθῆμι†, (a φθάω, *prævenio*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφθην.

Obsol. ἅλωμι, (pro quo est ἁλίσκω, *capio*,) habet, in usu, aor. 2. ἥλων‡.

Obsol. γνῶμι§, (pro quo est γινώσκω, *cognosco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔγνων.

Obsol. βίωμι§, (pro quo est βιώσκω, *vivo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβιων.

Obsol. βρῶμι§, (pro quo est βρώσκω, *edo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundum in μι perpacuæ tantùm supersunt reliquiæ: Sic,

ἄημι, (ab ἀέω, *spiro*,) habet, in usu, præs. part. ἀείς|| 3. dual. aor. 2. Ind. ἄητον**, et Inf. ἀῆναι††.

---

* Vide σκλάω, p. 16.

† Vide Anomala in ω, p. 9.

‡ Atticè ἑάλων. [Vide Anomala in ω. p. 8.] Observent autem tirones ἥλων, in aor. 2. usurpari in sensu passivo, Latine *captus fui*, ἁλοὺς, *captus* [Vid. Il. β. 374. et Xenoph. Ἀπομν. II. iii. 10.] Perf. ab ἁλόω, (scil. ἥλωκα,) passivè etiam significat. [Vide H. Steph. Thes. L. Gr. t. 1. 328. h.]

§ Vide Anomala in ω, p. 7.

|| Saltem invenitur ἄεντες, in nom. pl. [Vide Il. ε. 526.]

** Scil. Ionicè sine augm. [Vide Il. ι. 5.]

†† Saltem ἀήμεναι, Poeticè. [Vide Il. ψ. 214.

δίδημι, (a *δέω*, *ligo*,) habet, in usu, 3. sing. imperf. Ind. *δίδη**.
δίζημι, (pro quo *δίζω*, *quæro*,) habet, in usu, præs. part. M. *διζημένος*†.
εἴδημι, (pro quo *εἰδέω*,) *scio*, habet, in usu, præs. Opt. *εἰδείην*‡.
ἕστημι, (pro quo *ἵστημι*, *sisto*,) habet, in usu, præs. Opt. *ἑσταίην*, Imperat. *ἕσταθι*, part *ἑστάς*§.
Atque ita in nonnullis aliis ejusmodi‖.

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syncopen, vel Metathesin.

Tirones assuefaciant aures sequentibus exemplis.

---

* Scil. Ionicè, sine augm. [Vide Il. λ. 105.]

† Scil. pro *διζεμένος*. [Vide Il. δ. 88.]

‡ Sed *εἰδέναι*, est per Sync. pro *εἰδηκέναι*, ab *εἰδέω*.

§ Sed *ἑστάναι* est per Sync. pro *ἑστάκεναι*, ab *ἵστημι*.

‖ De *σπὶς*, *φρὶς*, et *σχὶς*, a *σπῆμι*, et *φρῆμι*, vide MOOR Element. L. Gr. p. 149. in notâ†. Et de *εἰμι*, *sum*, *εἶμι*, *eo*, *ἦμαι*. *sedeo*, *κεῖμαι*, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 114, 115. &c.

☞ Atque hæc sunt præcipua utriusque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari possint. Cæterùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnis numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere partes quæ passim apud Græcos scriptores inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

I.

Per Reduplicationem*.

ἄγω,	ἀγαγω,	ab ἄγω, *duco.*
ἦγον,	ἤγαγον,	
ἠγόμην,	ἠγαγόμην,	
ἦχα,	ἄγηχα,	
ἤγερκα,	ἀγήγερκα,	ab ἀγείρω, *congrego.*
ἤγερμαι,	ἀγηγερμαι,	
ὤλεκα,	ὀλώκεκα,	ab ὄλλυμι†, *perdo.*
ὦλα,	ὄλωλα,	

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἐλαυνω, *agito.*
ἔχευσα,	ἔχεσα‡,	a χέω, *fundo.*
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἰμὶ, *sum.*
ἐγειρομαι,	ἔγρομαι,	ab ἐγείρω, *excito,*
ἐγειρομένος,	ἐγρομένος,	
ἴσατον,	ἴστον,	ab ἴσημι, *scio,* (in Voce M. et P. sæpè, inserto τ, ἴσταμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε.	ἴστε,	
ἴσασαν,	ἴσαν,	
ἴσαθι,	ἴσθι,	
ἴσατω,	ἴστω, &c.	

---

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.
† Vide Anomala in μι, p. 29.
‡ Interdum ἔχεα.

ἔϐησαν,	ἔϐαν*,	a βῆμι, pro quo βαίνω, *eo.*

3.

Per Metathesin.

ἔπαρθον,	ἔπραθον,	a πέρθω, *vasto.*
ἔδαρκον,	ἔδρακον,	a δέρκω, *aspicio.*
δέδορκα,	δέδροκα,	a δέρκω, *aspicio.*
μέμορα,	ἔμμορα,	a μείρω, *divido.*
σέσυνται,	ἔσσυνται,	a σεύω, *agito.*

---

* Scil. per Syncopen Bœoticè Bœoticum est etiam ἤγερθεν, pro ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω, *congrego*, vel ἐγείρω, *excito*; ἔμιχθεν, pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι, *misceo*, &c. Sed Atticum est εἶεν, pro εἴησαν, ab εἰμι, *sum.* et τεθεῖεν, pro τεθείησαν, a τίθημι, *pono*, &c. Sed de his postea.

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIO est pars orationis indeclinabilis regens quendam casum.

Prepositionum primigenius usus est denotare id quod ad LOCUM cujusvis, respectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius MOTUS, alterius autem QUIES; vel utriusque MOTUS aut QUIES exprimatur: velut, *Mittunt legatos* AD *Cæsarem. Iter erat illis* PER *Alpes. Flumen Arar* IN *Rhodanum influit.* PRÆ. *foribus obambulat. Recubans* SUB *tegmine fagi. Hic* INTER *densas corylos.* INTER *sylvas Academi. Obviam facti sunt* INTER *se.*

Ex hac primigeniâ suâ significatione Præpositiones sæpissimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque significandum quod ad TEMPUS attinet: velut, *Surrexit,* ANTE *lucem. Colloquebatur* INTER *cœnam. Vivit* POST *funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ usurpantur variè ad varios exprimendos nexus, sive causæ cum effectu, seu ἐνέργειων Animi cum rebus externis: velut *Roscius* PER *imprudentiam deceptus est. Cæsar* DE *hac re ita censebat Egregia erat pietas ejus* IN *parentes**.

Ex vario præpositionum†, sive simplicium

---

* Hæc enarrantur fusius inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazæ* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Basil. apud Valent. Curionem, 1523.

τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα; δραχμῆς· [Æsoph. Fâb.] For [instead of] *how much can one buy the statue of Juno? For a drachma*, i. e. ἀντὶ πόσου—ἀντὶ δραχμῆς. Vide *Lamberti Bos* Ellips. Gr.

4. Ἀντὶ sæpe regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ANTI τοῦ τιμωρήσασθαι, [Æsop. Fab.] *Instead* of *punishing*.

2. Ἀπὸ.

Ἀπὸ—Latinè significat *a, ab, de*, Anglicè FROM; Sic,

Κῦρος ὡρμᾶτο ΑΠΟ Σάρδεων, Xenoph. Anab. 1.	*Cyrus began his March* FROM *Sardes.*
ΑΠΟ τοῦ Ποσειδονίου. Thucyd. IV. 118.	FROM *the Temple of Neptune.*

OBSERVANDA.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei A *loco* alterius: [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing* FROM the place *of another.*] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis AB altero; et redditur interdum *post;* Anglicè FROM, vel AFTER; Gallicè *depuis, après*: Sic, ΑΠΟ τοῦ νῦν, FROM *the present time.* ΑΠΟ δείπνου *a cœnâ*: *after* [FROM *the time of*] *supper.* ΑΠΟ σάλπιγγος, a *tubæ signo;* post *tubæ sonitum.*

2. Ἀπὸ Latinè significat, *a, ab*: Angl. FROM; Sed variè aliquatenus in variis: Exempli causâ: Imo, Ἐνεργείαν denotat agentis directam *ab*—: Sic, —ΑΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος.—[Il. δ. 275] *a speculâ vidit nubem.* ΑΠΟ τοῦ τείχεος μάχεσθαι, *to fight* FROM *the wall.* 2do, Partem cujusvis ablatam *ab*—: Sic Θυσίας θύων μικρὰς ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering small sacrifices* FROM *a small fortune*, &c.

2. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire genuinam vim τῆς ΑΠΟ in hujuscemodi phrasibus: Scil.

Οἱ ἀπὸ,	τῆς βουλῆς,	*Senatores.*
	τοῦ πλήθους,	*Plebii.*
	φιλοσοφίας καὶ λόγων,	*Philosophi ac Literati.*
	τῆς στοᾶς,	*Stoici.*
	τοῦ περιπάτου,	*Peripatetici.*
	τῶν μαθημάτων,	*Mathematici.*

Item,

Ἀπὸ	τύχης,	*Fortuitò.*
	στόματος, μνήμης,	*Memoriter.*
	γλώσσης,	*Vivâ voce.*

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perspectâ, eadem ejus vis in compositione etiam observanda est* : Exempli gratiâ ; οἶκος, *domus* ; ἈΠοικος, *in coloniam missus ;* ἈΠοικία *colonia ;* ἈΠοικέω, *in coloniam migro ;* ἈΠοικίζω, *in coloniam deduco.* βαίνω, *eo,* ἈΠΟβαίνω, *abeo,* βάλλω, *jacio,* ἈΠΟβάλλω, *abjicio,* &c.

5. Ἀπό in compositione sæpè regit suum casum: Sic, ἈΠέχομαι κακῶν, *abstineo a malis.* Ubi obiter notanda est, etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myself,* ΑΠΟ κακῶν, FROM *mischief.*

6. Denique, Ἀπὸ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, ἁρπάζειν θανάτου, *eripere morti,* i. e. ΑΠΟ θανάτου. Ex Homero suppetit exemplum utriusque Syntaxeos simul, tum plenæ, tum ellipticæ.

Ἡ δὲ τόσον, μὲν ἔεργεν ΑΠΟ χροὸς ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἔεργει μυῖαν—— [Il. δ. 130.]
Hæc verò tantum inhibuit a corpore ut cùm mater
A filio arcet muscam——†

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc augere, nunc evertere videatur : sic, καλύπτω, *tego,* ἈΠΟκαλύπτω, *detego;* quasi dicas Anglicè, *I take the veil away* FROM *any thing.* κρύπτω, *abscondo,* ἈΠΟκρύπτω, *seorsum abscondo.* Anglicè, *I hide something apart* FROM *other things.* [ἈΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. *delitesco.*] μανθάνω, *disco,* ἀπομανθάνω, *dedisco,* Anglicè, *I depart* FROM *learning; I forget* διδάσκω· *doceo,* ἈΠΟδιδάσκω, *dedoceo.* Anglicè, *I am quite away* FROM *teaching. I do something quite the reverse of teaching.* Atque ita Horatius Lib. II. Od. 2.

——— ——— populumque falsis
Dedocet uti
Vocibus———

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

† Vide *Lamberti Bos* Ellipses Gr. [p. 470. Edit. Norim-

seu compositarum, usu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati sunt Eruditi.

Græcos Præpositiones ad captum tironum accommodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus, nunc autem Gallicus, aptiùs ac feliciùs quam Latinus attingit.

Linguæ Græcæ Præpositiones* sunt octodecim.

Earum aliæ regunt unum, aliæ duos, aliæ autem tres casus.

I.

Quatuor regunt Genitivum solummodo: Scil. Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, πρὸ.

* Quanquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce perfudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum persensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, Jac. Moor, in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit: atque ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglicano exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language; an introductory Essay*, Glas. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *introductionem*; pretiosam quidem eam, sed priorem tantùm operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere viderentur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

1. Ἀντὶ*.

Ἀντὶ—Latinè, plerumque, redditur *pro* (scil. *loco* vel *vice.*) Anglice INSTEAD OF; Gallicè *au lieu de.* Sic,

Εἰρήνη ANTI πολέμου. Thucyd. IV. 20.	*Pax* pro *bello.*
ANTI μεγάλων εὐεργεσιῶν, *Ibid.* IV. 11.	Pro *magnis beneficiis.*

OBSERVANDA.

1. Verisimillimum est Ἀντὶ primitus usurpatum fuisse ad designandum alterum poni CONTRA alterum: [Anglicè—OPPOSITE TO—; Gallicè—*vis à-vis de*—] id quod fieri solebat, antiquissimis temporibus, quum merces essent commutandæ: [Angl.—*in the case of barter.*] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet suffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something substituted* in place of *some other thing*;] quæ quidem tandem fiebat communis ipsius significatio.

2. Manebat tamen primarius ejus sensus in vocibus plerisque compositis: Sic, ANTIλέγω, CONTRAdico; ANTIφωνέω, è contrario *sono*: Κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους, Ἡρακλέους· λύρη δὲ Ἔρωτας ANTIφώνει· [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-singing the labours of Herculus; my Lyre, on the other hand* in opposition to *me, began to resound Loves.* In quibusdam autem cernere est alteram illam vulgarem ejus significationem: Sic, ANTωνόμασε Μεσσήνην. [Thucydid. VI. 5.] *He* changed *its name into Messene.* [*He substituted Messene* instead of *its other name.*]

3. Ἀντὶ sæpè supprimitur per Ellipsin. præsertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, Πόσου τις πρίασθαι, δύναται

---

* *N. B.* Hæc præpositio, sequente consonante, scribitur ἀντὶ sequente vocali lævigatâ ἀντ' sequente autem vocali aspiratâ ἀνθ'· Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ', ἀφ'· et κατὰ, κατ', καθ' et μετὰ, μετ', μεθ'· et ἐπὶ, ἐπ', ἐφ'· et ὑπὸ, ὑπ', ὑφ'. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

3. Ἐκ vel ἐξ*.

Ἐκ vel ἐξ—Latinè significat *e, ex.* Anglicè OUT OF. Sic,

ΕΚ Χεῤῥονήσου ὁρμώμενος· Xenoph. Anab. 1.	E *Chersoneso prodiens.*
Ἐκ ςόματος λύκου· Æsop.	Ex *ore lupi.*

OBSERVANDA.

Primigenius usus Præpositionis Ἐκ vel ἐξ, est indicare aliquem *discedere* E loco ; vel quodvis *eximi* EX quovis alio : [Anglicè, *That a person departs* OUT OF *a place*, or *that any thing is taken* OUT OF *any other thing.*] Indè facilè transfertur ad significandum ; Imo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ : Sic, ποτήριον, ΕΚ χρύσου, Angl. *A cup* [*made* OUT OF] *Gold.* 2do, Aliquid exemptum E numero : Sic, ΕΚ μετοίκων, EX *inquilinorum numero.* 3tio, Aliquid mutatum ex uno statu in alterum : Sic, ΕΞ εἰρήνης πολεμεῖν, [Thucyd I. 120.] *pacem cum bello commutare :* Angl. OUT OF *peace to make war.*

2 Evidens est differentia inter Ἐκ et Ἀπό· Sic ΕΞ ἀγορᾶς καὶ ΑΠΟ τοῦ βουλευτηρίου, [Platon. Menex. ad init.] E *foro, et* A *Senatu.* In quibusdam tamen locutionibus, neglectâ hac differentiâ utpote non tanti, utravis communitèr usurpari videtur : Sic,—ὄναρ ΕΚ Διός ἐςιν [Il. ά 63.] *Somnium* A *Jove est.* Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα· [Theocr. Idyl. ιζ'.] A *Jove principium faciamus.* Atque ex æquo dici potest ΕΞ ἀρίςου, et ΑΠ' ἀρίςου, a *prandio ;* Angl. *after dinner ;* item Οἱ ΑΠΟ της ςοᾶς, et Οἱ ΕΚ τῆς ςοᾶς, *Stoici*†, &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, ΕΚ et ἀπὸ communiter usurpari pos-

---

berg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare, eum amori suo erga Ellipsin nimis indulsisse ; quanquam tamen nec ille suâ laude sit fraudandus, quippe qui multò dilucidiùs et elegantiùs quam vulgus philologorum sententiam suam ubique exposuerit.

* Scil. ἐκ ante consonantem ; ἐξ ante vocalem.

† Vide suprà inter Observanda ad ἀπὸ.

sunt: Sic, ΕΚ τῦ δικαίυ, *justè*. ΕΚ τῦ ἀδίκυ, *injustè*. ΕΚ τῶν θεμελίων, *funditus*. ΕΚ τῦ παραχρῆμα, *subitò*, &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione: Sic, ΕΚνυς, *demens*, [Angl OUT OF *one's wits*;] ΕΚβαίνω, *egredior*; ΕΚβάλλω, *ejicio*; ΕΞάγω, *educo*; ΕΞάλλομαι, *exsilio*, Sed notandum, quodcunque in suo genere magnum est et excellit, id videri esse *exemptum e* turbâ, *e* grege cæterarum ejus generis rerum: (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius*, *Egregius*,) Quapropter Εκ in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' ΕΞοχὴν· Sic, ΕΞαίρετος, *eximius*; ΕΚπικρος, *valdè amarus*, ΕΚποθέω. *devasto*: ΕΚταράσσω, *perturbo*; ΕΚτιμάω, *valde honoro*; ΕΚλαμπω, *eluceo*; ΕΚμανθανω, *edisco*; ΕΚβοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry* OUT.]

5. Denique, Εκ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, —τῦσδε παῖδας γῆς ἐλᾷν Κορινθίας [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. ΕΚ γῆς·] Σιδήρυ πεποιημένος, *e ferro factus*; [i e. ΕΚσιδήρυ]

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè significat *ante*, *pro*, *præ*; Anglicè BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων. Eurip.	Ante *ædes*.
ΠΡΟ τῶνδε φωνεῖν. Soph.	PRÆ *his loqui*.

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius est quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of* place.] Et quoniam, qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse sit ut is seipsum sistat *ante* id quod velit defendere; idcirco Πρὸ usurpatur ad id exprimendum quod est etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*;] Sic, Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται, pro *suis pugnat*: Angl. *He fights for* [in defence of] *his own*. Et quoniam qui proceres aut reges adierit, verisimile sit eum stare *ante* eos; i. e. iis in conspectû *coram*; idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram*; [Angl. BEFORE i. e. *In presence of*] Sic ΠΡΟ τῦ βασιλέως, coram *rege*. Angl. BEFORE [in presence of] *the king*.

2. Πρὸ, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus

ejus frequentissimus : Sic Πρὸ τῆς ἕω, [Thucyd. iv. 31.] Ante *auroram*; Angl. BEFORE *morning*. Et quoniam qui alterum alteri anteposuerit, verisimile sit eum quod melius, quam quod pejus esse crediderit, id *priùs* sumpturum, idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latinè *præ*, i. e. *potius quam*; [Angl. BEFORE, i. e. *in preference to*.] Sic πολέμον, ΠΡΟ ειρήνης αἱρέεται, [Herodot.] *bellum*, præ *pace deligit*; vel *bellum* potius quam *pacem deligit*; Angl. *He chooses war* in preference to *peace*. *He prefers war* BEFORE *peace*. Εκείνῳ ΠΡΟ τούτου ἐχρῶντο, [Thucyd. iv. 126.] *illâ* potius quam *hac ratione utebantur*. Angl. *They preferred the one method* BEFORE *the other**.

3. Ex quibus omnibus manifestissima est hujus præpositionis vis compositione : Exempli gratiâ ; ΠΡΟπύλαιον, *vestibulum domus* : ΠΡΟθύμος, *sedulus* : ΠΡΟλαμβάνω, *anticipo* : ΠΡΟμάχομαι, *propugno* : ΠΡΟπέμπω, *præmitto* : ΠΡΟβαίνω, *prægredior*, *antecello*, &c. Et quando verbum, quicum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujusce præpositionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth* : Sic ΠΡΟάγω, *educo* ; Angl. *I lead* forth : ΠΡΟέρχομαι, *egredior*, *prodeo* : Angl. *I go or come* forth : ΠΡΟκαλέομαι, *provoco aliquem* [puta *ad singulare certamen* ;] Angl. *I call* forth, *I challenge*.

II.

Duæ regunt Dativum solummodo : Scil. Ἐν, σὺν†.

---

* Discentes observent quoque constructionem præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum : Sic, ΠΡΟ τοῦ τύπτειν. Angl. BEFORE *striking*. ΠΡΟ τοῦ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I struck*. Πρὸ τοῦ ἐκεῖνον τετυφέναι, BEFORE *he is* [*or was*] *done with striking*, &c. De Ellipsi hujus præpositionis vide Lamberti. Bos Ellips. Gr. ad vocem.

† Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod sciam, nulla alia usquam gentium tam plenè assequuta est lingua, sedulò observent discentes et admirentur.

1. Ἐν et Σὺν in compositione, manent immutatæ ante vocalem : Sic, ΕΝ-Αλλάσσω, *immuto*, ΣΥΝ-Οικέω, *una habito*, &c.

1. Ἐν.

Ἐν—Latinè significat *in* (scil. *in loco* vel *intra locum.*) Anglicè IN: Gallicè *en*, *dans*. Sic,

---

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum; Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ· et ante secundum in γ. Exempli gratiâ.

1. ΕΜ-	Πίπτω,	*incido.*	ΣΥΜ-	Πείθω,	*una persuadeo.*
	Βάλλω,	*injicio.*		Βαίνω,	*congredior.*
	Φορέω,	*importo.*		Φρονέω,	*consentio.*
2. ΕΓ-	Κλείω,	*includo.*	ΣΥΓ-	Καλέω,	*convoco.*
	Γράφω,	*inscribo.*		Γελάω,	*simul rideo.*
	Χρίω,	*inungo.*		Χέω,	*confundo.*
3. ΕΝ-	Τείνω,	*intendo.*	ΣΥΝ-	Ταράσσω,	*commoveo.*
	Δίδωμι,	*in manus do.*		Δέω,	*colligo.*
	Θλίβω,	*imprimo.*		Θνήσκω.	*commorior.*

3. ν ante liquidam in alteram liquescit liquidam ejusdem generis: Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	*illuceo.*	ΣΥΛ-Λέγω,	*colligo.*
ΕΜ-Μίγνυμι,	*immisceo.*	ΣΥΜ-Μάρπτω,	*corripio.*
ΕΝ-Ναίω,	*inhabito.*	ΣΥΝ-Νοέω,	*mecum reputo.*
ΕΡ-Ῥιγόω*,	*inalgesco.*	ΣΥΡ-Ῥέω,	*confluo.*

4. ν ante σ, sequente vocali, fit alterum σ· sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Ἐν immutata, ne scil. confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico.—Sic, ΣΥΣ-Σίτεω, *una cibum capio.*

σπ	ΣΠάω,	*contraho*		ΣΠείρω,	*insero.*
σβ ΣΥ-	[Deest exemplum†.]		ΕΝ-	[Deest exemplum†.]	
σφ	ΣΦάττω,	*simul jugulo.*		ΣΦραγίζω,	*signum imprimo.*

---

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico; quapropter ἐν ante ρ, plerumque manet immutata: Sic: ΕΝ-Ῥάπτω, *insuo*, &c.

† Nulla enim est vox Græca quæ incipit a σβ nisi σβέννυμι, *extinguo*, cum suis verbalibus.

EN τούτῳ τῷ τόπῳ. Xenoph. Anab.	In *hoc loco*.
Ετι EN Βαβυλῶνι κεῖμαι. Lucian.	*Adhuc* in *Babylone jaceo*.

OBSERVANDA.

1. Εν designat aliquid contineri intra certum ac definitum *locum** [Angl. *that something is contained within a limited* place.] Inde transfertur ad idem notandum quum sermo sit de spatio *temporis* : Sic, EN τρισὶν ἡμέραις *tribus diebus*. EN σπονδαῖς, Angl. In [*during*] *the time of the truce*†.

2. Inde etiam notat ; 1mo, Aliquid esse *inter* alia ; [Angl. *Among*.] Sic, Οὔρεος EN κορυφῆς. [Il. β. 456.] *Montis* in *verticibus*. EN εἰδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. Among *persons who know* 2do, Alterum esse *in* potestate alterius ; Latinè *penes* : Sic, EN ἐμοί ἐστί, In *me est*. EN σοὶ γὰρ ἐσμὲν, [Soph. Oed. Tyr.] In *te enim sumus ;* Angl. *We are* in *thy power. We depend upon thee*. 3tio, Aliquem esse *in* certo statu sive animi, seu corporis : veluti quum dicimus ; EN φόβῳ εἰμὶ, In

σκ	ΣΚάπτω *simul fodio*.		ΣΚήπτω, *ingruo*.
σγ ΣΥ-	[Deest exemplum*.]	EN-	[Deest exemplum*.]
σχ	ΣΧηματίζω, *conformo*.		ΣΧολάζω, *immoror*.
στ	ΣΤρατεύω, *simulmilito*.		ΣΤρέφω, *intorqueo*.
σδ ΣΥ-	Ζάω†, *una vivo*.	EN-	Ζέομαι†, *inferveo*.
σθ	[Deest exemplum‡.]		[Deest exemplum‡.]

Cæterùm, methodus augmenti in ejusmodi verbis inserendi traditur vivâ voce inter docendum.

* Idque sive sermo sit de motu, seu de quiete intra spatium istud definitivum : velut, καθίζομαι ἢ περιπατέω EN τῷ γυμνασίῳ. *Sedeo vel ambulo* in *gymnasio*.

† Huc pertinent EN τῷ παρόντι, *Nunc :* Εν τούτῳ, *Interea :* [Supple χρόνῳ.] EN τῷ σπείρειν. Angl. In *the time of sowing*. EN τούτοις ὑπάτοις, *His consulibus*. Angl. In *the time of* [during] *their consulship*. Et Similia.

* Nulla enim vox Græca incipit a σγ.

† Nam ζ que valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Dores, qui ponunt συρίσδω pro eo quod est συρίζω, *fistulâ cano*. Attamen ψ est semper πς, βς, vel φς · et ξ est κς, γς, vel χς.

‡ Nulla enim primit. vox Gr. incipit a σθ nisi σθένω, *valeo*

timore sum: Timeo. EN θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant.* 4to, Aliquid fieri certo modo; sic, EN τῷ ὁμοίῳ, *Eodem modo*: Angl. In *the same manner.* [Supple τρόπῳ*.]

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est: Exempli causâ; ENοικέω, *incolo;* ENοικος, *incola;* ΕΓκαίω, *inuro;* ΕΓκαυμα, *nota inusta.* ΕΓκαλέω†, *in jus voco.* ΕΓκλημα, *accusatio.* Eπλέκω, *implico;* ΕΓχρίω, *inungo.* EΛλείπω, *relinquo aliud in,* &c.‡

4. Eν interdum supprimitur per Ellipsin; Sic—αἰθέρι ναίων [Il. β. 412.] In *æthere habitans.* Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, *Eodem die,* &c. Interdum ipse Dativus post ἐν supprimitur; velut, EN ᾅδου· i. e. EN τῷ τόπῳ τοῦ ᾅδου,—*In inferno.*

2. Σύν§.

Σύν—Latinè significat *cum, una cum.* Anglice WITH, *together* WITH. Gallicè *avec.* Sic,

Βασιλεύς ΣΥΝ τῷ στρατεύματι. Xen. Anab. I.	*Rex* cum *suo exercitu.*
—ΣΥΝ τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Iliad γ. 29.	Cum *armis desiliit humi.*

---

* Huc spectant EN ἴσῳ, *æqualiter.* EN καλῷ, *commodè,* EN καλλίστῳ, *commodissimè,* &c.

† De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum Eν et Eἰς, vide infrà ad Eἰς.

‡ Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti,* quod notârunt Grammatici, velut istud ex Euripide, EN βέλει πληγείς, *percussus* in *telo,* (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo,*) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πληγείς—τῇ δυνάμει ἢ ἐστὶ,—Eν Βέλει, *percussus* vi quæ inest *telo:* tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud *Xenoph.* φανερὸν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι οὔτ' ἂν Θρᾳξὶ EN πέλταις καὶ ἀκοντίοις, οὔτε Σκύθαις EN τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcubus velle decertare.* Mem. Socrat. III. 9.

§ Atticè Ξύν.

OBSERVANDA.

1, Σὺν denotat aliquid vel comitans vel adjunctum. [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; 1mo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΥΝ τοῖς θεοῖς. [Thucyd. l. 86.] Cum *deorum auxilio.* ΣΥΝ τινι εἶναι, *Stare a partibus alicui*; Angl. *To be* WITH *any one; To be on the side of any one.* 2do, id quod est consentaneum *cum*—: Sic, ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] Cum *lege consentaneum.* 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium: Sic, ΣΥΝ κόσμῳ, *concinnè*, Angl. WITH *elegance; In an elegant manner.* ΣΥΝ φόβῳ, *timidè.* Angl. WITH *fear.* 4to, Interdum etiam tempus respicit: Sic, ΣΥΝ τῷ χρόνῳ, *tempore*, Gallicè, avec *le tems.*

2 In compositione vis ejus est manifestissima: Sic, ΣΥΝάγω, *congrego.* ΣΥΝοικέω, *unà habito.* ΣΥΝοικος, *contubernalis*, ΣΥΝόμνυμι, *conjuro**, &c.

3. Σὺν in compositione sæpissimè regit suum casum; Sic, —τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι ΣΥΓκατασπάσας, [Lucian.] *hamo* cum *esca* paritur *avulso.* Ἄλλη ΞΥΝοικεῖ πόσις συνεύνῳ, [Eurip. Med.] cum *alia habitat maritus uxore.*

4. Σὺν sæpe supprimitur per ellipsin: Sic, Τρῶες μὲν κλαγγῇ—ἴσαν, [Il. γ. 2.] *Trojani quidem* cum *clangore ibant.* Idque frequenter post adverbium ἅμα, utrum tempus respiciat, necne: Sic,—ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, [Iliad γ. 1.]—unà cum *ducibus quique* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, cum *die*; i. e. *primâ luce.* Sæpe etiam supprimitur, quum indicatur congressus hostilis: Sic, Λαγωοὶ πολεμοῦντες αἰετοῖς, *Lepores bellantes* cum *aquilis.* Fortasse etiam ante dativum instrumenti: Sic, Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, [Il. η. 12.] *Hector autem Eioneum feriit hastâ acutâ.*

III.

DUÆ regunt Accusativum solummodo: Scil. Εἰς, ἀνά.

---

* De differentiâ inter Σὺν et Μετὰ quando regit Genitivum, præsertim in compositione, vide infrà ad Μετὰ.

1. Εἰς*.

Εἰς—Latinè significat *ad*, vel *in* (scil. *in* quando regit accusativum;) Anglicè TO, INTO, &c. Sic,

ΕΙΣ τὸν οὐρανόν. Xen. Cyrop.	In *cœlum*.
Παῖδες ΕΙΣ τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. Id.	*Pueri* ad *scholas ventitantes*.

OBSERVANDA.

1. Εἰς denotat motum ad quendam *locum*; plerumque ut id quod progreditur fit tandem in isto loco; [Angl. *Motion* TO a *certain* place; *for the most part so that what is advancing may be* WITHIN *that place*.] Sic, Εἰς Πέρσας πορεύεσθαι, [Xen. Cycrop.] *ad Persas*, vel *in terram Persarum proficisci*, ΕΙΣ τοὺς πολεμίους, [Ibid.] *ad hostes*, vel *in terram hostium*. Unde interdum confundi videtur cum præp. Εν, ut, Κῦρος παρῆν ΕΙΣ τὸ αὐτὸ χωρίον, [Ibid.] *Cyrus aderat in eodem loco*; quod tamen est quasi diceres, *Cyrus in eundem locum progressus, ibi aderat*. Et, vice versâ Εν interdum confundi videtur cum Εἰς ut καταβάντες ΕΝ μέσῳ, *cum descendissent in medium*; quod tamen est quasi diceres, *cum descendissent adeo ut essent in medio*†.

2. Εἰς interdum ad *tempus* refertur; Sic, ΕΙΣ τρίτην ἡμέραν παρεῖναι, [Xen. Cyrop.] *ad tertiam diem adesse*.

3. Interdum etiam ad numerum; Sic, ΕΙΣ τοὺς μυρίους, [Ibid.] *ad decem millia; circiter decem millia*; denotatque interdum numerum distributivum: Sic, ΕΙΣ ἕνα, *singuli*, [Ibid.] ΕΙΣ δύο ἄγειν, [Ibid.] *binos ducere*.

4. Metaphoricè usurpatur, quando significat *id quod attinet* AD: Angl. *tending* TO, *reaching* TO, *respecting*; Sic, τὰ ἐγκλήματα, τὰ ΕΣ τοὺς Αθηναίους, [Thucyd.] *the accusations respecting* [*reaching* TO] *the Athenians*; vel, quando respicit causam finalem, veluti cum dicimus, ΕΙΣ τὸ γράφειν, *ad scri-*

---

* Atticè Ες.

† Vide Sam. Clarke, ad Cæsaris Comment. de Bello Gall. lib. iv. § 9. Item ad Hom. Il. α, 593.

bendum. ΕΙΣ τὸ ἀνέχεσθαι θάλπη, [Xen. Cyrop.] *ad tolerandos calores.* μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτὰς, Angl. *to their acquiring a prudent deportment.*

5. Ex quibus omnibus vis ejus manifestissima est in hujusmodi phrasibus: ΕΙΣ δύναμιν, vel ΕΙΣ τὸ δύνατον, *pro viribus.* Angl. TO *the utmost of one's power.* ΕΙΣ ἅπαξ, *semel;* ΕΙΣ δὶς, *bis;* ΕΙΣ ἀεὶ, *semper.* ΕΙΣ τὸ ἀσφαλέστατον, *usque ad firmissimum* Angl. *to the utmost pitch of strength.* ΕΙΣ ὀλίγον, *leviter.* ΕΙΣ ὀλίγον ἀφίκετο, *parum abfuit quin.* ΕΙΣ τόδε, *huc,* Angl. *to this pass.* ΕΙΣ ὅσον, *quamdiu.* ΕΙΣ τέτταρας, *quaterni,* &c.

6. Manifestissima est etiam ejus vis in compositione: Sic, ΕΙΣκομίζω, *importo;* ΕΙΣερχόμαι, *ingredior;* ΕΙΣπίπτω, *incido;* ΕΙΣφέρω, *infero;* ΕΙΣφορά, *collatio pecuniæ in publicum ærarium;* Εἴσοδος, *ingressus,* &c.

7. Denique, Εἰς interdum supprimitur, per ellipsin: Sic, Ερχεσθε ἐν κλισίην Πηληϊάδεω Αχιλῆος, [Hom.] *Abite* ad *tentorium Pelidæ Achillis.* Interdum accusativus post Εἰς supprimitur: Sic, ΕΙΣ Αρτέμιδος, *ad Dianæ,* i. e. *ad templum Dianæ;* supple νάον. Articulus autem post Εἰς aliquando exprimitur, ipsius nomine suppresso; Sic, ΕΙΣ τὴν Γαδάτα, [Xen. Cyrop. *in regionem Gadatæ:* Supple χώραν.

2. Ανὰ.

Ανὰ—vulgò redditur Latinè *per*; interdum IN: Angl. THROUGH; IN. Sic,

ΑΝΑ πεδίον.	Per *campum.*
ΑΝΑ ἀστύ.	Per *urbem;* vel In *urbe.*

OBSERVANDA.

1. Ανὰ revera denotare videtur motum huc et illuc, sive itionem et reditionem, sursum ac deorsum, intra *locum;* vel inter multitudinem: [Angl. *Motion* TO AND FRO, *or* UP AND DOWN *in a place,* or among a multitude.] Sic, ΑΝΑ, τὰ ὄρη πλανᾶσθαι. [Xen.], *Per Montes errare,* Angl. *To wander* UP AND DOWN *the mountains.* Εγὼ δ' ΑΝΑ δῆμον ἑταίρους—συλλέξομαι, [Hom.] *Ego vero per populum socios colligam.* Angl. *And I will collect my companions* UP AND DOWN *among* [i. e. *through*] *the people.* Οὐδ' ἐκίδασθεν ΑΝΑ στρατὸν, [Hom.] *Nec dissipabantur per castra.* Angl. *Nor were they scattered* UP AND DOWN *in the camp.* Θέων ΑΝΑ δηϊοτῆτας *Currens per præ-*

lium. Angl. *Running* UP AND DOWN *the field of battle.*—Quæ ejus significatio observari possit etiam quando redditur *in*: Sic, τὰ φρονέοντ' ANA θυμὸν, *ea cogitantem in animo*; i. e. *hæc et illuc, vel sursum ac deorsum in animo.* Βασιλῆας ANA στόμ' ἔχων, *Reges in ore habens.* [Hom.] Angl. *Mentioning the kings frequently.*

2. Inde sumitur ad denotandum numerum distributivum; hoc modo Ὕδατος ANA εἴκοσι μέτρα ἔχευε [Odyss. ι. 209.] *Aquæ vicenas mensuras fundebat.* Ἔλαβον ANA δηνάριον, [Matth. xx. 9.] *Accipiebant singuli denarium.*

3. De tempore interdum usurpatur: Sic, ANA νύκτα, [Hom.] *Per noctem.* Angl. *During the night.* ANA πᾶσαν ἡμέραν, [Xen.] *Per totum diem*, ANA χρόνον, [Dion. Hal.] *Progressu temporis.*

4. Hæc autem præpositio nonnunquam, sensu strictiore, sumiter ad elationem vel ascensum tantùm exprimendum; id scilicet quod effertur Anglicè UP: Sic, Ἀπὸ θαλάττης ANA τὸν ποταμὸν, [Dion. Hal.] Angl. *From the sea* UP *the river.* Sed hoc rarò, nisi in compositione, ubi hæc est vulgaris ejus significatio; cui opponitur KATA, DOWN: Sic, ANAβαίνω, *ascendo*, Angl. *I go* UP; KATAβαίνω, *descendo*, Angl. *I go* DOWN. Ὁ Κῦρος φρουροὺς εἰς τὰς ἄκρας ANέπεμπε, Angl. *Cyrus sent* UP *garrison soldiers into the castles.* Quæ ejus significatio in compositione, exemplorum varietate facilè comprobari potest: Sic, ANAβοάω, *Ejulatum tollo*, Angl. *I raise* or *set* UP *a shriek.* ANAγελάω, *Risum tollo; I raise* or *set* UP *a laugh.* ANAβλέπω, *Oculos aperio*, Angl. *I look* UP. ANAκλάζω, *I set* UP *a cry.* ANAφυσάω, *sufflo.* Angl. *I blow* or *puff* UP: inde metaphoricè, *elatum reddo, superbire facio.* ANAδέχομαι, *sursum in me recipio*; inde *polliceor.* Angl. *I take* UPON *myself, I promise.* ANAθαῤῥύνω, *animum alicujus metu depulso, denuò excito.* ANAτίθημι, *sursum pono*; hinc ANAθήματα, *donaria, munera quæ in Dei templo suspenduntur*; Angl. *Consecrated gifts hung* UP *in a temple. Votiva tabula.* [Hor. Lib. 1. Od. v.] ANέχω, *sursum teneo*, Angl. *I hold* UP; in Med. ANέχομαι, *I hold myself* UP. Et quoniam qui seipsum sustinet is pati, perferre, tolerare dicatur; idcirco ANέχομαι, vulgò redditur, *patior, perfero, tolero*: Sic, ψύχη καὶ θάλπη ANέχεσθαι. [Xen.] *frigora et calores perferre**. Et

* Sed revera ψύχη καὶ θάλπη hic reguntur à κατὰ subintellectâ: Sic, ἀνέχεσθαι, *se vel animum suum, sustentare quod ad frigora et calores attinet.*

quoniam, in quibusdam phrasibus, qui dicuntur *tollere*, ii hoc ipso facto quasi *subvertunt*, *perdunt*, vel, ut Latini etiam loquuntur, *è medio tollunt*; idcirco Ἀνὰ in compositione talem significationem nonnunquam induit: Sic, ANαιρέω, *tollo, aufero, everto**. Ὅσαι Ὀλιγαρχίαι ANήρηνται, [Xen.] *Quot Oligarchiæ eversæ sunt*. ANαλόω vel ἀναλίσκω, *consumo perdo*. Τάχυ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ANηλώκει, [Id.] *brevi feras quæ in paradiso erant confecit*. Angl. *he soon destroyed all the game in the park*.

5. Porro; quum Ἀνὰ, simplex posita, denotare videatur *itionem* ac *reditionem*, in compositione sæpè tantùm exprimit harum posteriorem, *reditionem* scil. inde *redintegrationem*, *recuperationem* vel *mutationem*: Sic, χωρέω, *eo, vado*; ANAχωρέω, *recedo*, βιόω, *vivo*; ἀναβιώσκω, *revivisco*. ἀναβλαστάνω, *repullulo*. ἀναλαμβάνω, *recipio, recupero*. ἀναμαχόμαι, *iterum pugnando cladem acceptam sarcio*. ἀνακομίζομαι, *è fuga me retraho, redeo*. ἀνατίθεμαι, *revoco, retracto quod meum est, calculum meum alio loco pono, errorem meum corrigo*. [Vide Ernest. ad Xen. Mem. II. iv. 4.] πτύσσω *plico, in rugas et sinus contraho*; ἀναπτύσσω, *aperio, explico*. Ἀναπτυχθείσης δ' οὕτω τῆς φάλαγγος, [Xen.] *Hoc modo explicatâ phalange*.

6. Ex quibus omnibus vis τῆς ANA facilè discerni potest in sequentibus, et aliis, ejusmodi, locutionibus: ANAμνήσω σε ὦ Πλοῦτων, [Lucan.] *in memoriam tibi revocabo, Pluto*, Angl. *I will put thee in mind. Pluto*. Εὖ πάσχων ANέχεται, [Xen. Mem.] *beneficiis se affici patitur*. Οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχοντες ANAφανούμεθα, [Xen.] *Nullam vim nos habere apparebit*, Angl. *It will be clear that we have no strength*. Τοὺς θησαυροὺς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν—ANελίττων, [Id. Mem.] *Unfolding the treasures of the ancient sages*. [Est scil. sermo de veterum libris, quæ volumina erant.]

7. Ἀνὰ, denotans *elevationem* dativum interdum apud poëtas regere videtur: Sed in ejusmodi exemplis forsan vel ponitur absolutè; ut, Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ANA Γαργάρῳ ἄκρῳ Ἥμενον,—[Hom.] *Invenerunt autem late-sonantem Saturnium* SURSUM in *Gargaro summo sedentem*. Χρυσέῳ ANA σκήπτρῳ [Id.] SURSUM *in aureo sceptro*, Angl. ALOFT *upon a golden*

---

* In bonam quoque partem sumitur ἀναιρεῖν· ut ἀναιρεῖσθαι παῖδας, *filios suos educandos* [tollendos] *curare*, Angl. *to get one's children educated*, [brought UP.]

sceptro; Vel avulsa est a suo verbo per tmesin: ut,—κεφαλὴν—Πῆξαι ΑΝΑ [i. e. ΑΝΑπῆξαι] σκολόπεσσι,—[Id.] *caput* SURSUM *infigere palo**: Eodem scilicet modo quo dicitur Αν [pro ἀνὰ] δ᾽ ἄρα Τυδείδης ὦρτο, i. e. ΑΝῶρτο. *Tum autem Tydides surrexit.*

8. Denique; Ανὰ, cum accentu mutato, vel ἂν, interdum ponitur apud Homerum pro ΑΝΑστηθι, *surge*: Sic, Αλλ᾽ ἄνα, μηδ᾽ ἔτι κεῖσο [Id. σ, 178.] *Sed surge, nec amplius jaceto*; vel pro ΑΝέστη et ΑΝέστησαν· Sic, ΑΝ δ᾽ Οδυσσεὺς πολύμητις, *surrexit etiam Ulysses solers*, &c.†

IV.

QUATUOR regunt duos casus, Genitivum, scil. et Accusativum: viz. Διὰ, κατὰ, μετὰ ὑπὲρ.

1. Διὰ.

Διὰ cum Genitivo, Lat. significat, *per*, penitus *per*; Angl. THROUGH, *quite* THROUGH. Sic,

Πορευόμενοι ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας. Xen.	*Iter facientes* per *hanc regionem.*
Πέλεκυς εἶσιν ΔΙΑ δυρός. Hom.	*Securis penetrat* per *lignum.*

Διὰ, cum Accusativo, Lat. significat, *per* i. e.

---

* Potest et—χρυσέῳ ΑΝΑ σκήπτρῳ construi eodem modo; ΑΝέχων ἐν χέρσι στέμματα ἑκηβόλου Απόλλωνος χρυσέῳ σκήπτρῳ, [Il. α, 15.] *holding* UP *in his hand the garland of the far darting Apollo on* [or *with*] *a golden sceptre.*

† Cavento tirones ne α privativum in compositione ante vocalem, ubi ν inseritur euphoniæ gratiâ, cum præpositione ΑΝΑ confundant: Exempli gratia, ἀναγώνιστος, *qui non certat*; ex α priv. et ἀγὼν, *certamen*; ἀναισχυντια, *impudentia*, ex α priv. et αἰσχύνω, *pudefacio*; quod ab αἶσχος, *dedecus*; ἀνάκεστος, *immedicabilis*, ex α priv. et ἀκέομαι, *medeor*; ἀνελευθερία, *illiberalitas*, ex α priv. et ἐλευθερία, *libertas*, &c.

propter ob: Angl. THROUGH *the cause of:* THROUGH *means of: because of, on account of.* Sic,

ΔΙΑ τῦτο. Xen.	Propter *hoc*, Angl. Because *of this.*
ΔΙΑ πάντα ταῦτα. Ibid.	Propter *omnia hæc.*
Οὐ ΔΙ ἐμὲ. Demosth.	*Non* per *me;* [non meà culpâ.] Anglicè, *Not* through *me.*

OBSERVANDA.

1. Διὰ, cum Genitivo, denotare videtur progressum PER, rectâ viâ PER, omnino PER; [Angl. *A going* THROUGH, *straight* THROUGH, *quite* THROUGH, Gall. *A travers;*] idque, 1mo. *Per*, locum: Sic, Ἐξελαύνει ΔΙΑ τῆς Βαβυλωνίας, [Xen.] *Progreditur per Babyloniam.* 2do, *Per* medium quodvis: Sic, ΔΙ' ὤμου χάλκεον ἔγχος ἦλθεν, [Hom.] *Per humerum ærea hasta transiit.* Αἴγλη ΔΙ' αἰθέρος—ἵκε, [Id.] *Splendor per aërem ivit.* 3tio, *Per* spatium interjectum, vel loci, vel temporis: Sic, ΔΙΑ πολλοῦ, [Sup. διαστήματος.] *Per magnum spatium*, i. e. *magno spatio interjecto.* Ἐκ τῶν πύργων ὄντων ΔΙ' ὀλίγου, *Ex turribus quæ erant per parvum loci spatium*, i. e. *quæ parvo intervallo distabant.* Ὀφθεὶς ΔΙΑ μακροῦ, [Sup. χρόνου.] *Visus per longum tempus*, i. e. *longo intervallo temporis.* Ἥκω ΔΙΑ χρόνου [Xen.] *Venio per tempus*, i. e. *intervallo temporis interjecto.*

2. Διὰ regens Gen. idem quod Ἀνὰ interdum significare videtur: Sic, Ἐγὼ ΔΙΑ νηὸς ἰὼν. Odyss. μ. 206.] *Ego per navem* [*et in navi*] *obambulans**. Sed hoc sæpius fit, quando Διὰ regit Accusativum; ut postea videbitur.

---

* Vide suprà, p. 49, 50.

DE SYNTAXI.

1. Articulus cum vocibus prædictis in usu est; item pro nota distinctionis aut emphasios. Cum infinitivo, loco nominum, gerundiorum et supinorum, usurpatur. Cum participio, per relativum et indicativum redditur. Cum μεν et δε, *partim* significat; ut,

Αισχυλος ὁ τραγῳδος.	Æschylus ille tragœdus.
Κακων των πριν μνειαν ἐχειν.	Priorum malorum recordari
Τα εξω.	Externa.
Εν τῳ φρονειν.	In sapientia.
Ὁ ερχομενος.	Qui venit.
Τ' ἀνθρωπειον γενος τῃ μεν αγαθον τῃ δε φαυλον.	Genus humànum partim malum, partim bonum est.
Ἡ νικη ἡ νικησασα τον κοσμον ἡ πιστις.	Victoria vincens mundum, fides.

DE CONCORDANTIA.

CONCORDANTIA ADJECTIVI ET SUBSTANTIVI.

2. Adjectivum concordat cum substantivo in genere, numero, et casu: ut,

Ανηρ αγαθος,	Vir bonus.
Ὁμιλιαι κακαι.	Colloquia mala.
Εθνεα πολλα.	Multæ nationes.

3. Adjectivum sæpe absolute ponitur in neutro genere, χρημα, πραγμα, seu nomine aliquo subaudito: ut,

Ορθον ἡ αληθεια αει.	Rectum semper veritas.
Ἡ πατρις φιλτατον βροτοις.	Mortalibus patria carissimum.

4. Adjectivum in genere interdum differt a substantivo quocum exprimitur, cum aliquo alio substantivo subaudito concordans: ut,

Ω ψυχη ὁς μηδ' ησθης.	O anima, quæ non lætata est.

5. Adjectiva, et participia, per *attractionem*, in eodem casu cum nomine vel pronomine, ad quod pertinent, sæpe ponuntur: ut,

Συνοιδα εμαυτῳ σοφος ων.	Me sapientem conscius sum.

CONCORDANTIA VERBI ET NOMINATIVI.

6. Verbum concordat cum nominativo in numero et persona: ut,

Ζευξις εγραψε.	Zeuxis pinxit.
Οφθαλμω λαμπετον.	Oculi lucent.
Καταδουσιν ορνιθες.	Aves canunt.

7 Neutra pluralia semper gaudent verbo singulari; ut,

Τα βελη εκπιπτει.	Tela excidunt.

8. Verba substantiva, passiva *vocandi*, et verba *gestus*, utrinque habent nominativum ad eandem rem pertinentem: ut,

Ὑμεις εστε το φως του κοσμου.	Vos estis lux mundi.
Κακων επικαλυμμα εστιν ὁ πλουτος.	Divitiæ sunt tegmen malorum.

9. Infinitivi verborum substantivorum, ut ειναι, γινεσθαι, &c. habent eundem casum post se quem ante se.

10. Infinitivus modus accusativum, rem diversam a nominativo prioris verbi significantem; sin autem eadem res significetur, nominativum ante se habet: ut,

Τι βροτους φρονειν λεγουσι;	Quamobrem mortales sapientes dicunt?
Εδειξε πολεμιος ειναι βασιλει.	Se hostem regi ostendit.

CONCORDANTIA RELATIVI ET ANTECEDENTIS.

11. Relativum concordat cum antecedente in genere, numero et persona. Si nullus alius

nominativus interveniat, relativum erit verbo nominativus; alioquin, relativum regitur ab aliqua voce in sententia; ut,

Ανδρας οἱ εισονται.	Viri qui noscent.
Ὁ λογος ὁν ειπε.	Verbum quod dixit.

12. Atticè, relativum et antecedens, per attractionem, eodem casu ponuntur; ut,

Προς τουτοις οἱς λεγει Ξενοφων.	Ad ea quæ dicit Xenophon.
Ὁυτος ες᾽ ὁν λεγεις ανθρωπον.	Hic est quem dicis.

REGULÆ GENERALES.

13. Nomini in numero duali licet esse verbum, adjectivum vel relativum plurale; nomina tamen pluralia, duo tantum signantia, verbum, adjectivum vel relativum duale habent; ut,

Αμφω ελεγον.	Ambo dixerunt.
Ὡς ανεμοι δυο ορινετον.	Ut venti duo excitant.
Φιλας περι χειρε βαλωμεν.	Manus amicas circumferamus.

14. Duo vel plura substantiva singularia habent verbum, adjectivum vel relativum plurale; si sint personarum aut generum diversorum, verbum vel adjectivum concordat cum dignissimo; si inanimata signant, adjectivum fere neutrum est; ut,

Εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι ὑπαρχωσι.	Si frater vel soror sint nudi.
Αἱ δυναμεις και ὁ πλουτος δια την τιμην εςιν αἱρετα.	Potestas et divitiæ optanda sunt propter honorem.
Εγω και συ τα δικαια ποιησομεν.	Ego et tu proba faciemus.

15. Cum infinitivus, vel oratio loco nominativi aut substantivi ponitur, verbum in tertia singulari, et adjectivum in neutro genere exprimitur; ut,

Το πασιν αρεσαι δυσαρεςατον εςι.	Omnibus placere difficillimum.

CONCORDANTIA SUBSTANTIVI ET SUBSTANTIVI.

16. Unum substantivum concordat cum alio, eandem rem significante in casu; ut,

Κυαξαρης ὁ παις του Αστυαγου.	Cyaxares Astyagis filius.
Αυτολυκου θυγατηρ μεγαλητορος, Αντικλεια.	Anticlea, magnanimi Autolyci filia.

DE REGIMINE.

REGIMEN SUBSTANTIVORUM.

17. Unum substantivum regit aliud, rem diversam significans, in genitivo; ut,

Του Θεου μακροθυμια.	Dei longanimitas.

18. Adjectivum in neutro genere, absque substantivo, regit genitivum; ut,

Το λοιπον της ἡμερας.	Reliqua pars diei.

19. Pronomen primitivum in genitivo adhibetur, loco pronominis possessivi; ut,

Πατηρ μου, pro πατηρ εμος.	Pater meus.

REGIMEN ADJECTIVORUM.

20. Adjectiva, *abundantiam*, *dignitatem*, *damnationem*, *potestatem*, *differentiam*, *accusationem*, et contraria, significantia; item *verbalia* cum *α privativo* composita, et quæ *affectionem* animi significant, genitivum postulant; ut,

Εργα πλειστου αξια.	Opera dignissima.
Των χαλεπων απειρος διαβιωσῃ.	Difficultatum expers vitam deges.
Γυμνασια μεστα ανδρων.	Gymnasia hominum referta.
Αναιτιος αφροσυνης.	Imprudentiæ innocens.

21. Omnia adjectiva, partitive posita, genitivo gaudent; ut,

Οἱ παλαιοι των ποιητων.	Antiqui poetarum.
Μονος βροτων.	Solus mortalium.
Οἱ νεωτεροι ανθρωπων.	Juniores hominum.
Καλλιστος ποταμων.	Amœnissimus fluviorum.
Εκαστος των παροντων ελεγε.	Quisque præsentium dixit.

22. Comparativa, si resolvantur per *quam*, genitivum regunt; ut,

Βουλης ουδεν εστιν εχθιον κακης.	Nihil pravo consilio turpius.

23. Adjectiva significantia *commodum, similitudinem, obedientiam, aptitudinem, fiduciam, perspicuitatem, decorum, facilitatem*, et contraria; et *composita ex* συν *et* ὁμου, dativum regunt; ut,

Ἡμιν εσται χρησιμον.	Erit utile nobis.
Συντροφος τῃ ἁπλοτητι.	Simplicitati assuetus.
Ελευθερῳ ανδρι ευκτον.	Liberali viro optandum.
Τοις γενναιοις το αισχρον εχθρον.	Generosis turpitudo execranda.

24. Comparativa et Superlativa regunt mensuram excessus in dativo; ut,

Ανθρωπων μακρῳ αριστος.	Multo optimus hominum.

REGIMEN VERBORUM.

25. Ειμι et γινομαι *possessionem, proprietatem*, aut *officium* significantia, genitivum regunt; ut,

Ὁ πιπρασκομενος ἑτερου γινεται.	Qui venditus fuit, alienus fit.

26. Verba *incipiendi, admirandi, egendi, recordandi, accusandi, excellendi, æstimandi, participandi*, et similia, cum contrariis; item verba *distantiæ* et *sensûs* (præter *visum*) genitivum regunt; ut,

Αισθανομαι ψοφου.	Strepitum audio.
Παντων των καλων ηρα.	Omnes bonos dilexit.
Ουδε τουτου διημαρτε.	Neque ab hoc aberravit.
Αμελεις των φιλων.	Amicos negligis.
Απολαυει των παροντων.	Præsentibus fruitur.

27. Εϛι pro εχω, *habeo*, regit dativum; ut,

Εϛι μοι χρηματα.	Sunt mihi divitiæ.

28. Verba omnia *acquisitivè* posita, i. e. verba *serviendi, dandi, utendi, gaudendi, obediendi, fidendi, colloquendi, certandi*, et similia, cum contrariis, dativum regunt; ut,

Βοηθειν τῃ πατριδι.	Opitulari patriæ.
Εικειν κακοις.	Cedere rebus adversis.
Μαχεσθαι τοις πολεμιοις.	Contra hostes pugnare.
Πας ανηρ αυτῳ πονει.	Quisque sibi ipsi laborat.

29. Verbum active significans regit accusativum: ut,

Τουτον συ ὡς αγαθον ανδρα τιμᾳς.	Eum quasi bonum honoras.

30. Verba sensus, apud Atticos, accusativum petunt; ut,

Ακουω ταυτα.	Hæc audio.

31. Omni verbo licet accusativum habere sui generis; ut,

Δουλευειν δουλειαν αισχραν.	Turpe servitium servire.

32. Verba transitiva *accusandi, dandi*, et contraria; atque *declarandi*, et *comparandi*, cum genitivo vel dativo, accusativum quoque regunt; ut,

Δος μοι ταυτα.	Da mihi hæc.

33. Verba *rogandi, docendi, vestiendi*, et *celandi*; item verba *dandi, nocendi*, et *accusandi*, cum contrariis, duos accusativos regunt; ut,

Απαντα σε διδαξομαι.	Te omnia docebo.
Χρη αιτειν τους θεους αγαθα.	Deos bona rogare oportet.
Αποϛερει με τα χρηματα.	Me opibus orbat.
Σε γευω μεθυ.	Præbeo tibi vinum gustandum.

REGIMEN VERBORUM PASSIVORUM.

34. Verba passiva genitivum agentis postulant, qui per præpositionem vel expressam vel suppressam regitur; ut,

Και προς ὑμων λειφθησομαι;	Etiam a vobis relinquar?
Φιλων νικωνται φιλοι.	Amici ab amicis flectuntur.

35. Passiva interdum dativum agentis habent; ut,

Το μεγεθος εκεινῳ των πεπραγμενων.	Magnitudo rerum ejus gestarum.

REGIMEN VERBORUM IMPERSONALIUM.

36. Verbum impersonale regit dativum; ut,

Μεγιστον αυτῳ εδοξεν ειναι.	Illi maximum visum est.

37. Χρη, πρεπει, et δει, *oportet*, accusativum cum infinitivo regunt; ut,

Χρη ὑμας ποιειν τουτο.	Vobis hoc faciendum.

38. Δει et χρη, *opus est*, ελλειπει, μελει, διαφερει, μετεστι, ενδεχεται, cum compositis, genitivum et dativum regunt; ut,

Χρη σοι φιλων.	Tibi opus est amicis.
Εκεινων τοις φαυλοις μετεστι.	Ad malos illi accedunt.
Δει αυτῳ χρηματων.	Illi opus est pecunia.

DE INFINITIVO.

39. Infinitivus a verbis, adjectivis, vel aliqua hujusmodi particula, ὡς, πριν, αχρι, μεχρι, regitur: ut,

Ὁστις ζῃν επιθυμει πειρασθω νικᾳν.	Quisquis vivere cupit, vincere tentet.
Ὡστε αυτους μεν εχειν.	Ita ut teneant.

40. Infinitivus sæpe per ellipsin ponitur, ὁρα, βλεπε, vel σκοπει, subaudito: ut,

Αυτος ενι πρωτοισι μαχεσθαι.	Vide ut inter primos pugnes.

41. Græci μελλω cum infinitivo utuntur, ut exprimant futurum, seu activæ seu passivæ vocis; quod Latine reddendum sit per participium futurum et *sum*; ut,

Περι ὡν ὑμεις μελλετε κρινειν.	De quibus estis judicaturi.

DE PARTICIPIIS.

42. Participia regunt casum verborum suorum; ut,

Τους νεωτερους τοιαυτα ηθη παιδευοντες.	Juniores talibus moribus instituentes.

43. Verbis ειμι, ὑπαρχω, γινομαι, κυρω, et εχω, participium postponitur, ut eleganter exprimat, quod Latine per aliquod tempus verbi simplicis redditur; verba τυγχανω, φθανω et λανθανω cum participiis adverbialiter usurpantur; ut,

Σιγα νυν ἱστως, και μενε ὡς κυρεις εχων.	Tace nunc ibi stans, et utes mane.
Σωκρατης τυγχανει περιπατων.	Socrates perambulat.

44. Participia pro quavis parte verbi, præter imperativum, usurpantur, et sæpe, post verba affectionem animi significantia, loco infinitivi ponuntur; ut,

Αγαπων με διατελει.	Perseverat me amare.
Μεμνημαι ποιησας.	Memini me fecisse.

DE SUPPLENDO LOCUM GERUNDIORUM ET SUPINORUM.

45. Infinitivus modus aut participium pro gerundiis et supinis usurpatur; ut,

Εις το στρατιωτας συναγαγειν.	Ad colligendos milites.
Ευεργετων αυτους εκτησαμην.	Benefaciendo conciliavi.
Ποιειν αισχρον.	Turpe factu.

46. Adjectiva verbalia, agentis dativum, et casum suorum verborum regentia, *necessitatem* significant; ut,

Γραπτεον εμοι επιστολην.	Literas mihi scribendum.

CIRCUMSTANTIARUM CONSTRUCTIO.

47. Causa, modus et instrumentum in dativo ponuntur; ut,

Κρατει μηχαναις.	Machinationibus vincit.
Αργυρειαις λογχαισι μαχου, και παντα κρατησεις.	Telis argenteis pugna, et omnia vinces.

48. Quæstioni *quo?* per εις vel προς cum accusativo; *ubi?* per εν cum dativo: *unde?* per εκ vel απο cum genitivo: et *qua?* per δια cum genitivo, fere respondetur; ut,

Εν Ρωμη.	Romæ.
Εις την Αντιοχειαν.	Antiochiam.
Εκ vel απο της πολεως.	Ex urbe.
Δια γης.	Per terram, vel Terrâ.

49. Adverbia in θι et σι *apud locum* signant: in δε, σε, vel ζε, *ad locum:* et in θεν et θε, *ab* vel *ex loco;* δε quoque, accusativis adjunctum, *ad locum* significat; ut,

Κορινθοθι οικια ναιων.	Habitans Corinthi.
Κλισιηθεν ανειλετο χαλκεον εγχος.	Ex tentorio æerum telum sumpsit.
Ειμι Φθιηνδε.	Ad Phthiam tendo.

50. Distantia unius loci ab alio, ponitur in accusativo; ut,

Εφεσος απεχει, τριων ἡμερων ὁδον.	Ephesus distat trium dierum iter.

51. Cum quæstio fit per *quando*, tempus fere ponitur in genitivo, interdum etiam in dativo; cum fit per *quamdiu*, in accusativo; ut,

Ἡμερας και νυκτος.	Die noctuque.
Ἡμερᾳ μιᾳ.	Uno die.
Οργη φιλουντων ολιγον ισχυει χρονον.	Ira amantium brevi valet.

52. Pretium vel mensura rei cujusvis in ge-

nitivo, prétium interdum in dativo ponitur; ut,

Ανδριας δωδεκα πηχεων.	Statua decem cubitos alta.
Ωνησαμην δυο οβολων.	Emi duobus obolis.
Χρυσῳ την νικην ωνησατο.	Victoriam auro deportavit.

DE CASIBUS ABSOLUTIS.

53. Genitivus substantivi sæpe absolute ponitur, priore substantivo, *ἑνεκα*, *χαριν*, *εκ*, *εξ*, vel quodam casu a prononime *τις* aut numerali *εις*, subaudito; ut,

Επαινω της φιλομουσιας.	Amorem musices laudo.
Της γης ετεμον.	Nonnullos agros vastârunt.
Αδραστου δ' εγημε θυγατρων.	Unam e filiabus Adrasti duxit.
Ω της αναιδειας.	Proh impudentia.

54. Dativus, præsertim post *αυτος*, sæpe absolute ponitur, *συν* subaudito; ut,

Των αυτων εργων εκεινοις.	Iisdem operibus cum illis.

55. Accusativus sæpissime ponitur absolute, *κατα* subaudito; ut,

Πατριδα Ρωμαιος.	Patria Romanus.
Μαλα θυμον εχολωθη.	In animo valde irascebatur.

56. Substantivum cum participio, quorum casus a nulla alia dictione pendet, ponitur in genitivo absoluto; Attice vero, interdum in accusativo, rarissime in dativo; ut,

Ηλιου τελλοντος.	Sole oriente.
Τρια οντα των Ασσυριων φρουρια.	Tribus Assyriorum præsidiis.
Οις γενομενοις.	Quibus factis.

DE ADVERBIIS.

57. Adverbia *temporis*, *loci*, *quantitatis*, *ordinis*, *exceptionis*, et similia, genitivum regunt; ut,

Εγγυς ἁλος.	Prope mare.
Περα δικης.	Contra jus.

58. Νη et μα accusativum; ἁμα et ὁμου dativum regunt; ut,

Μα Δια, Per Jovem.
Ἁμα τω ὑδατι. Simul cum aqua.

59. Duo vel plura negantia, negationem firmiorem reddunt; ut,

Ου δυνατον ουδεπωποτε ουδεν τουτων πραττειν. Aliquid horum facere fieri nunquam potest.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

60. Præpositiones αντι, απο, εκ vel εξ, et προ, regunt genitivum; εν et συν, dativum; εις vel ες, et ανα, accusativum; poetæ, tamen, nonnunquam ανα cum genitivo, vel dativo utuntur; ut,

Εξ Αττικης. Ex Attica.
Εν οικῳ. In domo.
Εις εμε. Ad me.
Ανα νηος εβη. Conscendit navem.

61. Δια et ὑπερ genitivum vel accusativum, αμφι, επι, περι et ὑπο, genitivum, dativum, vel accusativum regunt; ut,

Δια στοματος vel δια στομα. In ore.
Επι θρονου. In solium.
Επι θρονους. In solia.
Εφ' ἱππῳ. Eques.

62. Κατα *ab* vel *contra*, fere genitivum; *apud*, vel *secundum*, accusativum regit. Μετα, *cum*, genitivum vel dativum; *ad* vel *post*, accusativum. Παρα et προς, *ab*, genitivum; *apud* vel *cum*, dativum; *ad*, *juxta*, vel *contra*, accusativum, regunt; ut,

Κατα πετραν. Ab rupibus.
Κατα δυναμιν. Secundum potestatem.
Μετα φιλων. Cum amicis.
Παρα κυριου. A Domino.
Προς γυμνασιον. Ad scholam.

63. Præpositio in compositione eundem sæpe casum regit, quem extra; ut,

Απηνης εκκυλινδεται, Curru evolvitur.

DE CONJUNCTIONIBUS.

64. Conjunctiones και, τε, δε, αλλα, μεν, ουτε, et similes, eundem casum, et fere eundem modum et tempus post se, quem ante se, habebunt; ut,

Παμπολλου οχλου οντος, και μη εχοντων τι φαγωσι. Turba permagna et non habente quid manducent.

Εωρακα και μεμαρτυρηκα. Vidi et testatus sum.

65. Αν, εαν, επειδαν, ἱνα, οφρα, ὁπως, ὁταν, ὁποταν, κἀν, κεν, et ὡς, plerumque subjunctivo modo adjunguntur; ut,

Ινα γνωτε. Ut sciatis.

Κἀν αμεινον αγωνισωμαι. Ut fortius pugnarem.

——— Αν, κἀν, et κεν sæpe adhibentur ut vim subjunctivi aliis modis assignent; ut,

Αν και τυγχανει βασιλευς ων. Etiamsi rex esset.

DE DIALECTIS.

Dialecti Græcorum præcipuæ quatuor sunt, viz. Attica, Ionica, Dorica, et Æolica.

1. Dialectus Attica Athenis et in circumjacentibus regionibus adhibebatur. In hac dialecto scriptores præcipui sunt Thucydides, Aristophanes, Plato, Isocrates, Xenophon, et Demosthenes.

Attici contractionibus gaudent; synalæpha etiam, i. e. duarum vocum connexio, maxime utuntur, per elisionem, crasin et synæresin.

Σ in ξ sæpe mutant, interdum etiam in ρ, et in τ.

Subjunctivam diphthongorum αι, ει, abjiciunt.

Mutant ο in ω; et penultimam longam corripiunt, ancipitem mutando in brevem; ut, λαὸς, populus, Attice, λεως.

Syllabam ιν circumflexam multis verbis subjiciunt, et ι adverbiis: ut, ὁτιῖν, pro ὁ, τι, quid, νυνι, pro νυν, nunc.

DE DIALECTO IONICA.

Dialectus Ionica in usu erat in quibusdam Asiæ Minoris oppidis et insulis adjacentibus, Hippocrates atque Herodotus hac usi sunt.

Ionii, Atticis contrarii, concursu vocalium delectantur, et vocum contractiones resolvunt. Quam obrem consonantem abjiciunt, seu ε assumunt; ex una duas faciunt syllabas.

Εο et ου in ευ mutant; item α et ε in η.

Dativis σι addunt; nunc ι assumunt, nunc rejiciunt. Aspiratas repudiant.

Pro, π, κ utuntur; et loco ου, genitivos parisyllabicorum in ος formant per οιο.

DE DIALECTO DORICA.

Dorica dialectus apud Epirum, Lybiam, Siciliam, Rhodum, et Cretam, in usu fuit. In hac scripserunt Archimedes, Theocritus et Pindarus.

Apud Dorienses vocalis α fere prævaluit; inde voces Latinæ a Græcis derivatæ, per Doricam plerumque veniunt.

Dorienses α utuntur, pro η, ω, ε, ο, et ου. Diphthongus ει in η mutant; ου et αυ in ω. Ex infinitivo ι abjiciunt, et fœmininum plurale pro singulari ponunt.

DE DIALECTO ÆOLICA.

Dialecto hac utebantur Æoles, Græci coloni. Præcipui in hac scriptores fuerunt Sappho et Alceus, quorum opera fere omnia desunt.

Æoles aspiratum rejiciunt, leni gaudent; accentum retrahunt;—α in αι mutant, ut, μελαις, pro μελας.—Ων mutant in αων, in genitivo plurali primæ declinationis; ut Αινειαων, pro Αινειων:—sic etiam in genitivo singulari ου mutant in αο; ut, Αενειαο, pro Αινειου.—Οισα pro ουσα utuntur; ut τυπτοισα, pro τυπτουσα.

Β ante ρ ponunt, loco spiritus asperi; ut βροδον, pro ῥοδον, rosa.—Loco μμ, utuntur ππ, ut, οππατα, pro ομματα, oculi.—Spiritus lenis sæpe pro aspero ponitur; exinde literam ipsis propriam excogitarunt digamma, F, scilicet ex duobus gamma confectam, qua sæpius utebantur loco spiritus asperi, vim similem w in lingua anglicana habente; ut, Fεσπερα, (wespera anglice) pro ἑσπερα, vespera; eam nonnunquam apponebant vocibus spiritum lenem habentibus, quamque in V consonantem Latini mutabant; Fοινος pro οινος, vinum; aut in medio inserunt; ut οFις pro ὄϊς, ovis.